

Treur-bly-eynde-spel van Alexander : in vier en veertich uren gerymt ...

<https://hdl.handle.net/1874/35657>

BM
H. B. 69

De tyd en heeft noyt weghgenomen

So blinkt hun deugt voor iedereen.

Den naam en 't overschot der vromen

Want nadat zy zijn overleên

Treur-bly-eynde-spel
Van
ALEXANDER.

In vier en veertich uren gerymt.

Op de Reghel:

Onghezien,, Ken gheschien.

AMSTERDAM, Door Jan Evertsz. Cloppenburg/
Boeckvercooper/ inden vergulden Wybel/oyt water. 1618.

Aen d'Eerzamen,
Deughd, en Kunst-lievenden,
M. IOHAN SYBRANTSZ.
De BONT.

Prins vande Kamer

IN LIEFD' BLOEYENDE

Der Stede

AMSTELREDAM.

Iesd-waerde **N**eeft / uw pber tot de
rgh-kunst/bevintmen zodanich te wezen / dat uw
benaerkinghe / om 't *Eglentierken* in weeligh bloey-
ende geur te volherden / zo uytmunt / dat alle de
litmaeten onzes lof-waerde Kamer / *In Liefd' bloey-
ende*, aenghepozt werden / elck nae zyn vermoghent
op te offeren hant werckkens / ten eynde de edele/
oude / achtbaere / en deftighe bloem / dooz quaed-
aerdige lanter-fanten / waent-wijze goed-duncken-
de / en bitzighe *Zoylsten* met reden niet berispt wer-

de / ledich te wezen van stichtighe / tot deugh-vorzende / en Godzalighe ver-
heughelijcke spelen. En **D. L.** als een kunst-lievende-302ghd'zagher booz-
stelden my 't argument van *Alexander en Theppisua*, en ziende de graeghte
waer mede **D. L.** wenschten ons *Toorniel* te verliceren / om pber booz-oo-
ghen te stellen / hoe de deughde de menschen verheft / en hoe breeyndt het ge-
bal met de menschen tobbelt / heeft **D. L.** my de *Histozie* behandicht op
Dingsdachs avond ten 8. uren / en om te pzeelen de vaerdicheydt vande
Eglentiers-rancken / heb ick het ghepmt ghelevert op donderdach daer nae
volghende / maanddach ten vier uren : So dat dit werck in vier en veertich
uren is ghepmt / 't gheen by afgunstighen niet ghelooft werd / en dies
niet teghenstaende warachtich is / ghelijck **D. L.** ende de *Cameristen* kun-
nen ghetuyghen. Ende also wy mi beproeft hebben het *Eglentiers* vaerdig-
heyt / zullen wy alle binninghe een-3p-kiezende haters / laten hakelen / en hant
Om snel en wel (mits snel en goed is wel die 't doet) te tarten. En ghelijck dit werck
dooz **D. L.** verzoek en om mijn gunste 'nwaerts / en in liefde tot onze
In Liefd' bloeyende te getuyghen / met ernst ende pber haestich verzamelt / booz
de buyst ten eersten / verdeeldt / ghepmt / ende ghescheven is / ende sonder
twyffel by schempige *Momisten* zal berispt werden / maecck ick het **D. L.** ey-
ghen / Bozst-weert het / en behoed het als u eyghen. In Amsterdam den
16. Marij 1618,

U. L. Gheneghen Neef.

Theodore Rodenburgh.

Aenden ghelaurierden

POËT,

D'Edelen, Erentfesten Heere, Myn Heer,

THEODORE

RODENBURGH,

RIDDER van d'Ordre vanden
huyze van BOURGONGIEN.

*Iustitia, Constantia, & perpetua voluntas,
jus suum cuique tribuendi.*

CK merck en zie van u een zeer verscheyden oordeel,
'k hoor tot uw nadeel veel, maer zie meer tot uw voor-
En die uw rymeryen oock en achten niet, (deel:
Ick zweer dat u van hun groot ongelyck gheschiet.

Ick zie dat ghy de geest van Poësy nae spoorden,
Zo in 't verstant als in kunst-rijcke zuyv're woorden,
En die gift is in u, in rijcke overvloet,
Dat z'u, al wat ghy denckt, oock deftich zegghen doet.
Al waer een sleutel gout, men nimmer ken bemercken
Zy meer als d'ys're in opsluytinghe ken wercken:
Maer uwe wercken zyn uytmuntende in re'en,
Vermits dat uw vernuft veer overtreft 't ghemeen.
Al spreek ghy juyft niet plat na d' *Amstels* volck'rens wyze,
Ghy doet uw zuyv're gheest zo hoogh, en vloeyend' ryzen;
Dat yder zegghen moet een Hemelycke gheest,
U ziel in-luystert 't gheen men in uw rymen leeft,
Zo dat ghy door uw aenghebooren hoogh vernufte
U haters zeylt verby, g'lijck of zy drullich zuffen.
'k En weet niet of ick tref uw lofs recht-waerde-punt,
Te zegghen dat ghy g'lyck de Palm niet duycken kunt,

Want

Want teghen all' de haters uwe deughden rijzen,
 Zo dat uw nyders teghen wil u moeten pryzen.
 De vinn'ghe blixem meest de hooghste toppen trest,
 De donder-vlaegh oyt aen de steylste spitsen heft.
 Ghelijck de winden schudden meest de hooghste boomen,
 Dus hebben 't de Momisten op u voorghenomen,
 Zo bickt de nydt op u: maer uw Romeyns ghemoed,
 Hoe diep men 't onderdout, noch schoonder 't zich op-doet,
 En boven d'haters braldt: ghy doet, en laet hun zegghen.
 De geest die in *Pompeio* was, moet in u legghen,
 Die *Sylla* niet en weeck: O hatert! die hem haet,
 Wijckt hem, wijckt *Rodenburgh*, die uw te boven gaet.
 Wyckt voor zyn *Doornenburgh*, en laet het schempich spreken,
 Op zyne *Eglentier*, heur doorens mochten steken.
 Veer best is 't, *Ridder*, dat ghy zwyghend' alles lijdt,
 Vermits het niet-weer-spreken is de grootste spyt.

Vaert wel met de uwen

IE BLYFD IN EELLE DOEN.

By my uw waere onbekende VRIEND.

KLINCK-DICHT.

AT dat de deughd vermach,, en rechte liefd ken wercken,
 Wat ware vrientschap aen ghetrouwicheyt beloont:
 Ghy dooreens Ridders daed, (waerd met Laurier gekroont,)

IN ALEXANDER, en Prins LODEWYCK kund mercken:

Ghy *ROOD'* kzezh *REDENBURGH*, sterckt redens maet, en percken,
 't Welck zynen naem te recht, in zin-lett'ren vertoont,
 Dar's ó! *DER REED'-THOON-BURGH*, (off schoon de Nyd hem hoont)
 Ghy blyfdt verheven hoogh, op uw verstandens-vlercken.

Ziet hier! *VIRGYL* weer leeft! Romeynen tot u spyt,
 Door *PITHAGORAS* leer ghy zulcx verzekert zyt,
 De aerde 't Lichaem heeft, de ziele wil hier zweven.

In vieren-veertich uur'n, kunstelijck hy wrocht
 Met *HOMERTISCHE* gheest, dit werck: wegh vuyl ghedrocht,
 Hy blyft *AUGUST* tot spyt, hier *In Liefd' bloeyend'* leven.

Odio fu el principio.

Aenden ghelaurierden

P O È T,

D'Edelen, Erentfesten Heere, Myn Heer,

THEODORE RODENBURGH,

RIDDER van d' Ordre vanden
huyze van BOURGONGIEN.

Elaes, myn wetens-lust schynt door 't geput geleecht,
Midts 't wond'r, en vreemd bedenck de herfinen heeft
beweeght,

Beweeght, ia zo ontstelt, dat schier de zinnēs woeling
't Verstant bedempt, ia dat ick nauilijckx heb de voeling
Waerom ons yf're eeuw zo woest in roest verkeert:
't Geen ons d'ervarentheyt van dagh tot daghe leert:
't Is (wel bevroedend') mits de kryg'le haetle mommen
Staegh soecken deughdens wegh t'af-sluyten en te krommen.
Fy haets-tocht valsche grim! die zijt het hoofd des quaet,
Die nimmermeer en rust, die nimmer is verzaet,
Die nimmermeer genoeght, die nimmer is te payen: (en?
Hoe komt daer deught heerscht ghy 't fenijnst' fenijn komt zaey-
Ha valsche achterklap! ha afgunst! nickers quel!
Waerom spist ghy u list, en steeckt zo vinnigh snel?
Waerom benijt ghy deughd? waer toe streckt al u nyden?
Waerom benydt ghy die, die yeder ken verblyden?
Die met manhaft volbrengt al 't ghene hy begint,
Die zo lief-dragend elck met trouwe hert bezint,
Die zins zijn Lentens-Ieughd veel Rijcken heeft bewandelt,
En met de grootste Prins (zijnd' in dienst) gehandelt,
Van wien zijn deughden zijn als *Ridders* daet beloont:

Dies

11
Dies is de R O D E N B U R G H gevleugelt en gekroont.
Ha stael-geheugh! wiens kracht ontwijflijck kan begrijpen
Meer als oyt yemant deed, door 't eens gehoor. hoe rypen
En wel bedachten zin ons wondring stelt te werck,
'tVerwondert wondring meer, veer boven 't zins bemerck.
De reen oock van hem tuyght, de rijkheyt zynes woorden
En vloeyend kunst-vernust. Wie is't die oyt zulckx hoorden?
Wie is't die in ons eeuw zo deftich heeft gedicht
In uren veertigh vier drie duysent reg'len sticht?
En't zelve noch aenbiedt. Zwiight Moom, staeckt al dijn keffen,
Of wilt eerst (zo ghy kunt) zyn wercken overtreffen.
Al zwelt ghy staech van spyt, grynst bitzich, knorst u zat,
Al u schant-vlecks ghespoock, op hem in 't minst niet yat.
Hy is u veel te gau, hy pufst al 't spottich blaffen,
Hy zoud (maer wil vaeck niet) 't lang snaterend' haest bestraffen.
Hy volcht de oude spreuck, dat 's *die verdraecht, en lydt,*
Zyn vyanden voor hem bevochten hem de strijdt:
Want als de haet heur haet al heeft betoont op 'thaetste,
De haet verwoedt in haet, en haet is d'hater 't quaetste:
Maer d'Eed'le kloecke heldt, uytmunter van Bataef,
Zwicht niet voor *Zoylus* schicht, hy bruyckt zijn Hemels gaef:
Hy sticht, hy leert, hy straft, hy rymt tot 's geests verlusten,
Dies nimmer in 't ghedacht zyn kunstens-pen zal rusten.
Want 't galmende gherucht aen d' *Antipoden* juycht,
Midts zyne *Ridders-werck*, zyn *Ridders.hert* betuycht.

W. F. M. K.

Personagien.

- ROCABRUNA, Ridder.
CLAVELA, zyn Huysvrouw.
ALEXANDER, hunliens Zoon.
VIER Musciens.
LODEWYCK, Prins van Vranckryck.
KEYSER.
FLORENTINA, Keyzers dochter.
GVYDEON, Prins van Spaingien.
HISOCH. } Twee Egyptenaers.
PHILPOTO. }
CALILLA, Egyptinne.
PAGIE vande Keyzer.
CONINGH van Egypten.
THEPHISNA, zyn Dochter.
VYF EDBLEN van de Coningh van Egypten.
PHILLOPON, Lodewijckx Camerlingh.
Broer HENDRICK, Capusyn.
DON IERONIMO, Edelman van Prins Guydeon.
VOEDSTER, met twee eerst-gebooren kinderen.
Edelman van Lodewijck.

Het Toonnel beeldt af het Keyzers-hof, en
het Hof van Egypten.

Treur-bly-eynde-spel
Van
ALEXANDER.

In vier en veertigh uren gherymt.

Als Nieuwe-Iaer-Gift aen M^R. IOHAN
ZYBRANTZ. BONT.

EERSTE BEDRYF.

De Ridder ROCABRUNA, CLAVELA
zjn Huys-vrouw.

ROCA.

ER Wereldt isser niet waer Ouders meer
na haken/
Noch 't gheen zorghuld ghe Vaders meer/
der hen vermaken/
Als dat zo hulpiens kindren zien wel opge-
bzoekt/
Hier nae de Ouders liefde immer ernstich
zoekt.

Clavela, Alexander die nu is ghekomen/

Heeft in zijn leeringh zeer uptmuntend' aenghenomen/
Zeer vrechtbaer heeft hy zeven jaren tijd besteedt.

CLAVE.

't Verheught wy/ lief/ hertgrondich dat ghy zullichg weet/
Den Hemel heeft onz' zoon een rijp vernuft ghegheben
't Gheen vaerdich 't al begriypt.

ROCAE.

't Is glorieuse vzeughd.

CLAVE.

Dat in zo teeren spruyt/ ja eerste lottens jeughd/
Men murg h van leergiers lust zo erenslijck bebinnen.

ROCAE.

Clavela watten gloyp wy hier bepd door winnen!
Mits peder stamme tracht dat zyne telghen vzaeght/
Die vuchten die de wereldt vrechtichlijck behaeght;
Onz zone Alexander andren gaet te hoven.

CLAVE. Onz' plicht verperscht dat wy de Hemels gracp lohen.
 RO CAB. Met redenen/ Clavela, mits hier niemant heeft
 Pets/ 't zy de Hemels-Doorcht hem dat genaed' lijck gheeft:
 't Is God/ Clavela, die zyn gaven mild wil gunnen/
 Vermits de menschen zonder Gods-gift niet en kunnen
 Gheraecken/ laeg! tot pets: 't is Gode die het doet.

CLAVE. Zo dat men Rocabrana van ghelooven moet
 Dat menschen niet vermogen zonder Hemels gracp.

RO CAB. Die anders wanen/ lief/ die dolen zo/ helary/
 Dat zy gheen menschen zyn/ maer menschen inde schijn/
 Ja gantsch onwaerdich dat zy mensche-beelden zijn.
 Vermits de Aller-schepper 't mensche beeld woud' maken/
 Om 't epggen-duncken gantsch en grondich te verzaekien:
 De menschelijcke Romp is niet als hop en gras/
 Doch wederom een heyl'ghe Godens-na-beeld kas/
 Waer in de werck-Heer plant de kennits bande reden
 Die Gode in de mensch mild-daedich wil besteden.
 De Keyzer Marck Aureel den Hemel dan saken meest/
 Dooz dat hy reed' lijck was/ en gheen onreed' lijck best.
 Ten tweeden dat hy was een man/ en gheen Vrouw's beelde.
 Ten derden dat natuur zo gunstich gunste teelde/
 Hy gheen Grieck was/ maer in gheboozte een Romeyn/
 En noch zo was de Keyzer in zich selven kleyn.
 Hoe hoogh zyn luyt-ster vees: en die 't wil onbersorcken/
 Die kauw en herkauw 't n' urgh van zyne gulde boerken.
 Deez' Wzins verstonde de menschevdt/ hoe die niet vermocht/
 Als 't gheen de milden Hemel inde menschevdt wrocht.
 Men zepdt dat onze zone Alexander vaerdich
 In Poesia is/ ja kunstrijck/ dieht/ ja aerdich/
 Doetmatich ca'm' nizeert/ maer nicent Clavela dat
 Hy deez' begaefthept wvt des menschen ickheydt hadd'?
 Al rijnt hy een Treur-spel in vier-en-veertich muren:
 Dat hy vermoghen heeft zija rymingh-pen te burend'
 Och neen/ Clavela, lief/ 't is Alexander niet/
 Het gheen men met verwonder in onz' zone ziet/
 't Is Hemels gunst/ waer wvt deez' gifte is ghetoghen/
 Want zonder 's Hemels gaef de menschen niet vermoghen.
 Ach dat ick mocht na wensch hier spreken grondich van/
 Waer/ lary/ onze eeuw' t ghe spreck niet liden kan.

ALEXANDER.

CLAVE. Hier Alexander komt. RO CA. Te langhe ghy verberden.

ALEX. Heer Wader/ zedert dat ick van u beyde seheyden/
 Heb ick ons bloedt-verwanten heuschelpck bezocht.

CLAVE. Niet minder/ Heer/ my dunckt/ ons zoon niet doen en mocht.

ALEXA. Ja ze ven Jaren af- zyn gaf ich hun het teken

Dat 't af- zyn niet vermocht myn liefd tot hun te brenken.

ROCAR. Ghy vindt uw Oubers/ zyt ghy daer niet meed' volbaen?

ALEXA. Myn ouders zyn de stam/ myn maghen zyn de blaen/
't Gheslachts vercierselen/ ick weet ghy zyt my nader;

Piets gaeter boben u/ myn Moeder en myn Vader.

ROCAR. Ghy noemt uw Moeder eerst. ALEX. Heer Vader om dat zy

My teelden. ROC. Zo deed ick. ALE. Daer tegen ick niet stry.

De bzuhte ziet op 't telghken die heur heeft ghedraghen/

En somtijts op de stam de bzuhten niet en zaghen/

Doch na de re-en-beradingh van hun missingh schepdt/

Dus Heer verschoont my heb ick hier in pets mis- zepdt.

ROCAR. Studenten zyn te kloek/ steeds zy vernufteren.

Het schijnt de Zoon de Vader nu betrachte te leeren.

CLAVE. Tersfondt ghy zepden hy zyn tijdt wel had besteed

ROCAR. Als 't/ Clavela, zo betaemt niet dat hy 't weet.

CLAVE. Waerom? ROC. Vermits de kinder' u daer op verhoerden.

33 De kinderen niet weten moeten huiliens waerde:

33 Te meer men hun verheft/ te meer men hun mis doet/

33 Te hooghe pyzsingh teelt een trots heyd in het bloedt/

33 En vaerdich stypghen doet te hooghe hun ghepeynzen/

33 Daerom/ Clavela, moet men met de kind'ren beynzen.

Zoon Alexander, zeer uw komste ons verblijdt/

En hert'lijck welkom ghy aen uwe ouders zyt.

Clavela zent terstont om onze Muscieren/

Dat zy hun Instrumenten al te zaem bereenen/

En heugh'lijck ons verzellen met de komst' onsz' zoon.

CLAVE. Zeer garen. bin. ROC. Alexander hier in ick betoon

Hoe aenghenaem ghy zyt my en uw waerde moeder/

Zo ghy verstaet de aerdt eens vaderlycke hoeder/

De vaderlycke liefd/ hoe dat het hert beweeght

Eens Vaders (die de kinders liefd veer overweeght)

Zo oordeeldt ghy rechtgrondich hoe wy bepd verheughen/

Dat wy u wederom by ons zien komen meughen.

Drie of vier Musciens komen met Clavela.

CLAVE. Hier zyn de Muszistens.

ROCAR. Doe heugh'lijck dat den Hof

My nu verschijnt/ ja 't schijnt het stomme teere lof

Met glozpen upt- galmen tghen ons herten voelen/

En dat de blughe dieren quelende krypoelen/

Wien hooghste tiereliert/ uptschillende om strijdt/

Om upt te bzallen het gheluck van onze tijdt.

Treur-bly-eynde-spel

Zijt ghy gestelt te zaem? I. M. S. I. Heer voor dat wy hier quamen.
Wat siuc geliefst mijn Heer? R. O. C. Het geē ghy goet zult ramē.

Zy spelen, en in 't spelen zinght de Nachtegael, het
spel ghe-eyndicht zijnde spreeckt R. O. C. A. B. R. U. N. A.

- R. O. C. A. B. Clavela hoozt ghy wel de luyde Nachtegael?
Ach die begrypen kond' de spraeck zijns Voghel-tael/
De sluytinghs zoete galmiten die hy upt doet dzinghen.
- C. L. A. V. E. Hoe/ Rocabrina, wie verstaet de Voghel's zinghen?
R. O. C. A. B. Waent ghy/ Clavela, dat 't ghezangh heeft gheen beduydt?
C. L. A. V. E. Niet anders als een zoet/en heughelijck gheluyt/
't Onredelijcke diertjen ken gheen reden spreken.
- R. O. C. A. B. Hoe meent ghy dat in hun bewegingh zoud' ghezyken?
Hun kropkens voer en niet/of 't heeft zyns re'ens waerom.
Clavela, 't bercken spreeckt/ al is het tonghs ken stom:
De diertjens melden vaeck/ veel meer als wy niet gissen.
- C. L. A. V. E. Reen/ lief/ hier in/ mijns oordeels/ wildt ghy willens missen.
R. O. C. A. B. Wat zeght ghy/ Alexander? zeydt de Voghel pet?
A. L. E. X. A. 't Ghezangh des Voghels door beweginghe gheschiet.
C. L. A. V. E. Beweginghe van re'en? dat siel ick voor groot wonder.
A. L. E. X. A. Vrouw-moeder men bevindt/ hoe dat zomwplen onder
- „ De redelose dieren reed' lijckheyt ghebeurt:
„ Wy zien hoe dat het Toztelduyfken/ uffich treurt/
„ En koprēde beweent/ zyn droeve klachte laet hoozen/
„ Als 't trouwe diertje heeft heur doffertjen verloozen:
„ En onder lommers schaeuw/ hun klachte upt met gheweent/
„ In schijn of zy/ gh'lijck wy/ ghebzyckte recht re'en.
„ Ja zien wy niet de Wack dzul-oorich 't hoost laet hanghen/
„ Om dat zyn jagher-Heer het Wilde niet heeft ghevanghen:
„ En zo wy dier ghelijcke dinghen daegh' lijckes zien/
„ Hoe ken men oord'len 't zonder reden zoud' gheschien?
„ Doch zyn 't gheen reden/ 't zyn nochtans de redens buuren/
„ Die in 't onreed'lijck deze reden kunnen sturen:
„ Daer moet zyn pet's ghesepms/ beer hoben ons vernuft/
„ Waerom het Wackken treurt/ en 't Toztelduyfken zuft:
„ Want kennis moeter zyn/ hier zyn gheen reden teghen/
„ En waer dat kennis is/ die hun betreur beweeghen/
„ Daer moeten reden zyn/ of we'rschijn bande re'en/
„ Zo 't Toztelduyfken knaeght/ om dat het is alleen/
„ En 't Wackken moed loos is/ om dat het niet gheraecten
„ Op 'tspooz van 't Wilde/ waer na zyn Werd-mans luste hacckten:
„ Dus 't gheen mijn Wader zeydt/ niet zonder reden is.
- C. L. A. V. E. Hoe/ Alexander? zoon/ houdt ghy dan voor ghewis/
„

Dat inde wilde dieren reden zouden heeren?
 Ghy kunde met redenen uw zegghe niet verweeren/
 Sophisticael bewijs ghelot in deez' twist-re en niet:
 Hoe? waent ghy dat de Nachtegaels ghezangh geschiedt
 Het waerom? dat waer vzeemt? onmoogh lijk te doorgronden.

- ROCAE. 't Gheen hy te bozen zepd' werdt dat niet waer bevonden?
 En waert dan vzeemd dat soek de Nachtegael pets meldt?
- CLAVE. Het dunckt my wonder 't gheen ghy my te bozen stelt.
- ROCAE. Wat dunckt u/ Alexander, wil de Voghel zegghe?
- CLAVE. Wat heymnis kender doch in 't beestjens zinghen legghen?
- ALEXA. Meer als mijn moeder waert. CLAV. Verstaet ghy da' zijn spraeck?
- ROCAE. Ick bidd' u zeght/ vermits ick ernstich daer na haeck.
- ALEXA. De schreun my dat belet. ROCA. Doet soon na mijn gebieden.
- CLAVE. In 't minst ick niet gheloof dat zullicx ken gheschieden.
- ROCAE. Spraeckt Alexander, zeght hoe ghy 't ghezangh verstaet?
- ALEXA. Heer Vader/ reden 't zegghe my niet toe en laet.
- ROCAE. Waerom? ALEX. Vermits ick vzees dat ick u zal misnoegen
 Te zegghe 't gheen hy zepdt zal my zeer qualijck voeghen.
- ROCAE. Ick wil dat ghy 't verklaert. ALEX. Uw wille is mijn wet.
- CLAVE. Uw wet? so isser niets 't gheen 't zegghe u belet.
- ALEXA. Nochtans so ken ick zulckx niet zegghe zonder vzezen.
- ROCAE. Ick wil dat ghy de voghels tael-man nu zult wezen!
 'k Ghebied u dat ghy vaerdich zulckx my openbaert
 Wat zijn ghestuvt u zepdt. ALEX. Heer/ moet het zijn verklaert?
 Het gheen ick dupd' lijk upt de Nachtegael ken hoorzen/
 Heer Vader/ is/ dat ick so luckich ben ghehoorzen/
 Niet te ghenstaende uwe Ridderlijcke staet/
 Dat myn gheluck uw lucke beer te boven gaet/
 En Alexander noch so hoogh zal zijn verheven/
 Dat ghy/ Heer Vader/ my hant-water noch zult gheben/
 Dewyl mijn moeder met de hande-doeck op my wacht/
 En dat/ om zulcx te doen/ ghy u gheluckich acht.
- ROCAE. Ick en uw moeder/ sielt: wat mach de ghyt doch dromen?
- CLAVE. Is Alexander hierom weder t' huys ghekomen?
- CLAVE. Belaes/ wat kind'ren zijn? ROCA. Dat ick u dienen zou?
- CLAVE. Uw dienen? daer toe ick my zelfs te goede houth.
- ALEXA. Het zal nochtans so zijn. ROCA. Deeleer ick u verniele!
- CLAVE. Dat wy uw Ouders aen uw boeten zouden knielen!
- ROCAE. Ergierighert/ ghy droech. CLAV. Zulcx zult ghy nimmer zien.
- ROCAE. Het gheen ick nopt en dacht/ dat zalen moet gheschien.
- CLAVE. Wech met de sielt. ROCA. Cer dat ghy daer toe zoudt gheraken
 Zo zal de Vader zich de beul zijns zone maken/
 En met uw doodt is dan uw boozneem gantsch gheschut.
- CLAVE. Wech met de Tpgheer.

ALEXA. Vader.
 CLAVE. Suijt hem inde Put. Zy werpen hem in de Put.
 ROCAE. Wascht daer uwv handen/die eens wasschen zoud uwv Vader.
 CLAVE. Smoozt in uwv booze lust ghv bazilisch-berrader.
 ROCAE. Clavela al de hrees die is hier mede ten end.
 CLAVE. En laet ons vluchten flux/ booz dat ons pemandt kendt. Bin.

L O D B W Y C K , komende van Vranckrijck,
 verzelschapt met Edelen int hof vande Keyzer.

Een Princelijck ghemoed na onderzoekings tracht
 Des Werelds/ dieg ick heb mijn Waders Hof veracht/
 En 'tweeld'ghe Vranckens rijck/ en deez' reys aenghenomen/
 En luck'lijck nae mijn wensch in 't Keyzer-shof ghekomen/
 Om staten te bezichten met bedaerdt op-merk/
 De Prince vele leert die ziet een anders werck/
 En werckelijck de gheest door oeffeningh af te keeren/
 Om door een anders dwael/ 't niet dwalen wel te leeren.
 De on-erbaren Prins gheen Prins behoort te zijn/
 Want hy in 't wezen is gheen Prins/maer Prins in schijn.
 Veel Prinsen voeren Princens name onrechtbaerdich/
 Ja syn de gloyp van de Princens plaats niet waerdich/
 Veel Prinsen hebben wel de naem/maer niet de daed.
 Het luck en maect gheen Prins/ de Prins die maect de staet.
 De staet onlucklich is die aen een Prins gheraecten/
 Waer dat de staet de Prins/en Prins gheen staet ken maken.
 Leer-giericheyt my dringht te zisten mijn verstand/
 Dooz dat ick 't hooft bekroon als Prins van Vranckens-landt.
 In 't Keyzers hof ick ben/ de Keyzer moet ick groeten/
 En buyggen Pri-lijck aen syn Princelijcke voeten.
 Binnen met zyn volghers.

H I S O C H , P H I L P O T O , C A L I L L A .

H I S O C . Hoe Philpoto, ick heb dooz dezen u ghezeydt/
 Dat dooz Egypten al de fame is verhezeydt/
 Men mompelt anders niet/ men anders niet hoozt spreken/
 Als dat het sijck in 't laest een erf-Deer zal ghebreken/
 Het ongheluck is te groot. PHIL. De tijdt het leeren zal.
 C A L I . Wat galmtre hooz ick daer? H I S . Het schijn t een diep geschal.
 P H I L P . 't Is jammeringh.
 C A L I . Waer is 't?
 H I S O C . Waer zoudt het moghen wezen?
 P H I L P . Van waer of deze galmt dus droebich is gherezen?

- CALIL. 't Moet zijn hier dicht ontrent. HIS. Het maectt ons inde dut.
 CALIL. Het schijnt gespooc. PHI. Na my dunct/30 is het inde put. (smozt.)
 CALL. 't Is inde put. PHI. Wie daer? ALEX. Benauthept doet my
 CALI. Delaes een mensch! een mensch! PHI. Zagt/ dat wy mogen hoozen.
 ALEXA. Help vrienden/ reykst my hulp/ eer my de doode ghenaecht.
 HISOC. Calilla haelt een touw dat hy hier uyt gheraecht.
 PHILP. Wien zyt ghy? ALEX. Vriende helpt/ en wilt zo veel niet vragē:
 Beweeght u dooz mijn bedens bitterlycke klaghen/
 HISOC. Ons hulp onmooglyck is/ ten zy hier is waer mesd.
 PHILP. Wy helpen u terfsondt/ zyt middler tyt te vzed.
 HISOC. Calilla, langh ghy toeft. CALI. Ick heb nochtans geblogē.
 PHILP. Hier mede wy zeer wel hem nu op-halen moghen.
 CALI. Laet vallen al den hoop. HIS. Wel wie zoud dit vermoen?
 PHILP. Laet vallen niet het touw/ want 't moecht hem hinder doen.
 CALL. Allengskens daelt het neer. PHI. Vrient maectt u daer aen
 ALEXA. Delacp vrienden/ helpt my doch uyt deze laste! (vaste.)
 CALL. Geraecht u 't touw? ALB. Ick hebt. HIS. Maectt ghy wel
 Op dat die niet uytlypt/ wy trecken al te hoop. (vast de knoop.)
 ALEXA. Nu vrienden als ghy wilt.
 PHILP. Hiloch laet aen de handt/ ghelycklyck en eendzachtich.
 HISOC. Calilla staet ghy daer/ wy zijn hem nu wel machtich.
 ALEXA. Dank vrienden/ grooten dank/ van 't gheen den hemel loont.
 HISOC. 't Is re en dat elck in noodt zijn naesten hulp betoont.
 CALL. Hoe quaemt ghy inde put? ALB. Struyck-rovers my dat deden.
 Die niet de roof mijns ghelt niet waren noch te vzedē/
 Daer trachten na mijn leven/ na my 't ghelt ontvloogh.
 PHILP. 't Is vzeemt ghy niet versmoorde. ALB. Doe? de put is droog/
 Tot myne groot gheluck. HIS. Den Hemel u bewaerden.
 ALEXA. De damp beneden my zo krachtelyck bezwaerden/
 Dat azems-tochte schaers het hert kost gheven lucht.
 PHILP. In 't eerst zo hoozden wy een klacchelyck ghezucht/
 Daer wisten niet van waer/ tot dat wy u hier vonden.
 ALEXA. Den Hemel/ vrienden/ heeft u tot mijn hulp ghezonden/
 En danckbaer wil ick zijn zo langhe als ick leef;
 Ick bidde Gode hy u drie ghelucken gheef/
 En uwe weghen stuur.
 H. H. C. Wy hulpen u zeer garen.
 Weet ghy niet wat hooz luyden dat de roovers waren?
 ALEXA. Zy syn my wel bekendt/ doch blyben onghenaemt:
 Delacp/ die 't my deden 't qualijcke betaemt:
 Doch nickerlycke wil de menschen ken verlepden/
 En doet de reden/ en de liefde van hun schepden.
 CALL. Uw ongheluck ons beert. ALB. Ick danck u/ vrienden/ zeer.
 HISOC. Verzoectt ghy meer van ons, ALEX. Ick danck u hooz de eer.
 Ick

Ick achte dat ghy my nieuw leven hebt ghegheben.
 Wp wenschen dat ghy/ vriend/ gheluckelyck mooght leven.
 H I P L O. En om u dienst te doen. H I S O C H. Met uw verlof wy gaen.
 A L E X A. De weldaer eenwigh zal in mijn gheheughen staen.
 A L E X A. Ha Vader ! die ontbadert is/ zo ick bevinne.
 Ha moeder ! die ontmoedert was in heure zinne.
 Ghy dzonght my 't spreken af/ helacp 'e was uw schuldt/
 Dat ick uw wille heb ghehoorzaemlyck verbult/
 Kost af gunst niet ghehenghen dat mijn staet zoud ryzen/
 Maer most eergier ghe lust uw wzedthept my bewyzen/

Ha nickerlycke prael!
 Veroorzaeckt zulcken dwael,
 Ia zonder 's Hemels vrezzen,
 Dat yder met gheweldt
 Verwoedelyck zich stelt,
 De grootste hier te wezen.

Nu Alexander ziet,
 Hoe dat de Vader niet
 Zijn zonens luck ken lyden,
 Maer winnichlycke haet
 Zijn zonens hoogher staet,
 Door nickerlyck benyden.

Wat eeuwte zijn wy in!
 Nu lacy ick bevin
 Meer als ick immer hoorden,
 Dat Vader, Moeder, beyd',
 Nu van de liefde scheyd,
 En eyghen kind vermoorden.

De liefde is verbeeldt,
 Nu liefds plicht hate teelt,
 Dat Vaders en de Moeders
 De haete overwindt,
 Vermoorden 't eyghen kindt,
 Die wezen zonden d' hoeders.

Mijn liefd' heeft noch gheen crack
 Hoewel hun liefde brack,
 My zelfs zal ick bedwinghen,
 Tot dat zy vinden klaer
 De waerheyt openbaer
 Van 't Nachtegaeltjens zinghen.

Waer zwerf ick nu/ helaes/ om mijn gheluck te zoeken/
 Nu dat mijn Vader en mijn Moeder my verbloeken/
 En achten my vermoordt, twyght ghy het stomme bozn.
 't Is best ick my verschuyt in een vergheten hozn/
 En onbekent ghewest/ doch daer in ick verzinden/
 Die luckelooos is/ en sien zyn lucken niet weer binden
 Ten zy by grooten/ die 't luck hebben in hun hand/
 Zo dat ick niet verreck/ maer blijfin 't Vaderland/
 Op dat dooz tijdt- verzuymingh 't luck my niet ontsipten/
 In dienst ick ick my begheef des Coninghs van Egypten. binnen.

De Keyser met zijn Edelluyden en FLOREN-
 TINA zijn Dochter.

- KEYSER 't Schijnt dat ghy/ Florentina, al te heftich ooght/
 En zeer leer gierich na de wetenschappen pooght/
 Die vromwelijck vernuft in die pheydt overtreffen:
 Laet uw weet-lusten u te hooghe niet verheffen:
 Gheeneene kennis is ghenoech voor eene Vrouw.
- FLORE. 'k Verstaen niet dooz wat reden dat ick niet en zou
 Betrachten om te weten 't gheen de mannen weten.
- KEYSER 't Is wonder/ Dochter/ dat ghy zulcks u zoudt vermeten.
- FLORE. De Vrouwe heur vijf zinnen ghelijck de manne hecft/
 't Ghebreect alleenlijck dat zy heur daer toe begheeft/
 En een Princes behoort in alles wyl te munten.
- KEYSER Doe/ Florentina, in gheleert heyt zijn veel vunten:
 Te seherrij- zinnich voor het vromwelijck vernuft/
 Tracht niet te veer/ op dat ghy zelven niet verzuft/
 En doolen doet uw zinnen. FLOR. Dolen doen mijn zinnen/
 Gheen dolingh sien ick in de leeringhs arbeydt vinnen.
- KEYSER Ten zy ghy meer betracht als uw verstant verdraeght.
- FLORE. Niet dolen sien ick zo de leeringh my behaeght.
- KEYSER Behagingh wel verleydt wilt ghy te veel betrachten/
 De weet-lust sien oock wel 't verstandt gheheel verkrachten:
 Ja nieteghen de gheest/ mits lust die oberlaet/
 Dus moet ghy in uw leeringh houden regel en maect:

Vergrijpt u zelven niet om al te veel te weten/
Want licht lyck zoudt ghy door de lust u zelfs vergheten.

PAGIE vanden KEYSER.

PAGIE Ghenaed'ghe Heer/ de Prins van Brancckrijck komt ten Hoof.
KEYSER De Prinsce zelve? PAG. De Prins. KEY. Ick qualijc dat geloof.
PAGIE Zijn hoochepdt is na by/ zal ick hem leyden binnen?
KEYSER Zeght dat wy aenghenaem zijn komste zullen binnen.
FLORE. De Prins van Brancckrijck/ Heer/ waerom mach dit gheschiet?
KEYSER Ick acht alleenlijck om de staet mijns Hof te zien.

LODEWYCK, met zijn Edelen.

LODE. Ghenaed'ghe Heer ick bidde laet dit knielich-buyghen/
De plicht mijns neppinghs aen uw Majestept ghetuppen.

KEYSER De Prins mijn welkom is.

LODE. 'k Verliet het Brancckens Landt/
Alleen om hebben d' eer/ ick uw Royale hand
Gerbiedelijck kus. KEY. Zeer zijn wy u verbonden/
Nu wy uw neppingh t' onse waert dadelijck behonden:
De Prins wy dancken voor de eer die hy ons doet.
Uw hoochepdt rijst/ ick bids/ uw Princelijcke bloedt
Ghy daedelijck betoont. nu Prinsce komt ons nader.
Wat tydingh brenghet ghy van zijn Majestept/ uw Vader?

LODE. Zeer plichtich hy zich aen uw Majestept ghebede.

KEYSER Van zijn ropael ghemoed verwacht ick anders niet:
Mijn danckbaerhepdt zal ick u dadelijck betoonen/
Uw heushepdt en de zyn met heushepdt weder loonen.
Zeer welkom is de Prins. LOD. Ick danck uw Majestept:
Me-vrouw de stralings van uw deughd' zo wijt verspreydt/
Dat wy in ons ghewest uw lof-zangh daeghlijcx zinghen/
Het Keyser-rijck met reden mach zijn glozpen byzighen/
Weer boven polens hooght. FLO. 't Is meer als ick verdien/
Weer wondert men van 't gheen men niet en heeft ghezien
Van als het oogh bezichticht/ waer men veel van hoorzen.

LODE. Me-vrou ick vinde meer als wy in onze oorden
Oyt hoorzen. FLO. On-verdiende eere my gheschiet/
Het ghene ghy verwachten bindt uw hoochepdt niet.

LODE. De tijdt my nu verleent 't gheen tijdt my langh beloofden/
En gh'loode nu het gheen ick nimmer zo gheloofden/
En offer aen me-vrouw dit Princelijcke hert.

KEYSER Nu/ Dochter/ dat ghy in de heushepdt niet verwert/
De Prinsce welkom is/ ick stel u aen myn zpe/
En wandelen wy zullen na de Gallerpe.

CONINGH van Egypten, met alle
zijn Edelen, en ALEXANDER.

- KONIN. Uw reden zijn zeer goedt/ uw dienste ick aenbaerd'.
ALEXA. Ghetrouwicheyt en plicht zal by my zijn bewaert/
KONIN. En Princelijck ick u mijn gunste zal bewyzen.
ALEXA. Waer dooz uw Dienaers luck gheluckelijck ken ryzen.
KONIN. Mijn Edelen/ ick heb u vaken booz-ghestelt/
Hoe dat ick stadich noch van Rabens werd ghequeldt/
Bezwarmende mijn hooft met zulcken razernye/
Ja dat ick nimmer ken zijn bande rabens bype/
Bedencken ken ick niet waer dit ghespooock wyt spruyt/
Noch wat het staegh ghekrach des Rabenen beduydt.
't Ontstelt mijn hers'nen zo dat nimmer ick ken rusten/
Vermits ick na 't gheseym van deze krochginghs lusten/
Zo pemaent van uw allen my dat zeggghen kan/
Ick zweer dat ick hem masck mijn echte Dochters man/
En Erfgenaem mijns Rijck/wat zeght ghy/ kundert ghy 't binden?
Ick denck niet dat hier pemaent zulckx ken onderwinden.
Het is te duyfter booz het menschelijck inzicht.
Dies niemant binden zal daer van het rechte licht.
4. EDE. Wie zoud van Rabenen zijn oordeel kunnen gheben?
5. EDE. En waerom dat de beesten over 't hooft si eeds zweben?
Ghenaed ghe Heer my dunckt dat zulcks wel mooggh lijk is.
ALEXA. Die 't my outdeckt/ vertrouwt/ dat ick hem booz ghewis
KONIN. Mijn Dochter gheef ten huw lijk/ en oock niet zal salen.
ALEXA. 't Is tijdt nu/ Alexander, eere te behalen.
Ghelieft uw Majesteit dat ick het openbaer/
En het gheseym en grond des krochinghe verklaer?
Vertrouwt ghenaed'ghe Heer dat ick het zal wytlegghen/
En 't grondighe beschepdt volkomentlijck u zeggghen.
KONIN. Zo ghy het doet/ ick zweer dat ick u waerdich houw/
En u oock met mijn Dochter echtelijcke trouw.
ALEXA. 't Is zo/ mijn Heer, dat twee van deze Rabens sijn byen/
Wie voocht-Heer over 't jongh van hunliens beyd' zal blyven.
't Was inde tijdt van honghers aldergrootste noodt/
Dat qualijck menschen vinden kosten vleesch of byzodt/
Tot onderhoudingh der natuure/ doen ghebeurden
Dat menschen niet alleen/ maer oock de beesten treurden/
Mits d'honghers nood/ en doen de Raben-inn/ helaes/
Verliet heur jongh/ en hongh'rich zelven bloogh om aes/
Verlatende heur teelt: en als doen sach de Raben/
Hoe dat het jongh niet kostt sich spyzen noch niet laben/
Bleef in de Raben-innens plaets ghestaegh op 't nest/

En om zijn jongh te woeden deed hy al zijn best/
 Ter tijdt toe dat het jongh zich zelven boozt kost spyzen/
 Om zo zijn liefd' en plicht het beestjen te bewyzen:
 En na de honghers nood nu reed' lijk was ge-ond/
 Zo is de Kabenin weer na heur jong ghewend/
 Betrachtende dat zy 't zou hebben/als de moeder/
 De Kaben zeyd 't was zijn/als d'alder-trouwsfe hoeder:
 Zy waenden/mits zy 't jongh in wedom hadd' gheteelt
 Dat mits die reden 't jongh most wezen heur ghedeelt/
 Hierom zo stryphen zy/ en stryphen al hun leven/
 Tot dat uw Majestejt het vonnis nu zal gheben.

KONIN. Mijns oordeels heeft de Kaben 't aldermeeste recht/
 Mits hy 't jongh bleef ghetrouw/ghelijck ghy zelven zeght/
 't Is waer/zy teelden 't jongh/maer kost dat niet ontvlieden/
 Dan 't gheen t e Kaben deed/wel anders mocht gheschieden:
 De Kaben hebben moet het jongh in alle schijn.

ALEXA. Hier mede zal de kroechgingh gantsch gheepndicht zijn/
 En u verlaten/Heer. KON. Zo ick het vind waerachtich/
 Zo zult ghy oock mijn dochter zeyt' lijk zijn deklachtich.
 Wat zeght ghy/Heeren/ heeft de jongh' lingsh wel ghezeyd!

I. EDEL. 't Bestaet in d' onderbindingh van uw Majestejt.

KONIN. Het schijnt wel dat ghy hebt leerloos uw tijdt verketen/
 Mits hy meer weet alleen/als vyf te zamen weten. Alle binnen.

TWEDE BEDRIEF.

LODEWYCK, Prins van Vranckrijk.

A Florentinaes zonne! my te vinnich straelt/
 En 't Hooge Princens hert Raemoedelijck ne'erdaelt.
 Da vrancke Vranck! in Vranckens-rijck ghy bloeydt/
 En Florentina nu uw ztel en herte boeyden/
 Dooz toover-siricken van 't ghebezel heures hapy:
 Da Lodewijck wat ramp! wat snarrelijck bezwaer!
 Uw herte overwelmt/ha Prins! verhozt uw leven!
 Mits Florentina u een antwoyrdt heeft ghegheben/
 Wiens gahntens klancke vinnich u martilseert/
 Mits ghy/helaes! op me/heur oogghens lieft ontbeert.

PHILLOPON, de Princens Camerlingh.

PHIL. Wat heeft uw hoocheyt Heer? LOD. Nu is 't tijt om te beynze.
 Niet Phillopon: ick was in 't diepste mijns ghepeynzen. (spae!
 Wat tijt is 't banden dach! PHIL. 't Is d'p. LOD. Hoe is 't zo
 Zo spae. LOD. 't Is tijdt dan dat ick nu ten hobe gae. Bin.

CONINGH

CONINGH van Egypten, met alle
zijn Edelen, en ALEXANDER.

- KONIN. Ik Wein uw zegghe waer/ ick hoor gheen Rabens meer/
Dies dat ick u mijn Dochter inde echt vereer/
En niemandt oock als ghy/ en is mijn Dochter nader:
Nu Alexander houdt my hoor uw epghe Vader/
En erben zult mijn kroon/mijn scepter en myn staet.
Doch ghelijck uw teere jeughe noch niet toe en laet
't Verzamen inde Echt/en 't tyd niet ken ghehenghen/
Zo dat ick noch hoor 't eerst het huwlijck wil verhenghen/
Weind ick raedzaam/ dat ghy hoor een wijle gaet
Bezien de Wereld. ALEX. 't Gheen uw Majestept my raed
Zal plichtelijck gheschiet. CON. Maer waer? in wat gheweste?
- ALEXA. Mijn Heer/het Keiser-rijck behaecht my alderbeste/
Om zien hoe dat de staet van dat rijck werdt beheert/
Want inde grootste Hoben best men staets raedt leert.
- KONIN. Mijn dochter zal ick tot uw wederkomst bewaren.
Om ter ghelegghen tijdt in d'echte te vergaren.
Maect daedlijck u ghereed. ALEX. Uw wille/ Heer/ geschiet.
- KONIN. En Alexander van mijn dochter twijfelt niet.
- ALEXA. Ghenaed ghe Heer de woorden van een Prins ick houwe/
Ghelijck bezeghelthept van d' alderbeste trouwe.
- KONIN. Verlaet u op mijn woord. ALEX. Ick hou uw woorden vast.
- KONIN. De werken zult ghy binden zek'r en waer in 't last. Ko. met d' E. bin.
- ALEXA. Ick danck uw Majestept. hoe dat 't gheluck ken dzaepen.
't Veranderlijcke wiel ken grinnen en weer blaepen:
Mijn Vader en mijn Moeder achten my vermoordt/
Wat wonders acht ick zalder van my zijn ghehoort:
't Egyptische Rijck moet zijn mijn epghe hoor de echte/
Vermits het erfdeel is de Coninghs dochters rechte.
Da luckich avontuur! wat ken men noch al zien:
Wel sepd de oude spreuck/het onzien mach gheschien.

GUYDEON, de Prins van Spangien.

Dulle winden murmureert,
En uw naere druyzingh leert
Dat z' uyt bulderen mijn verdrieten:
Leert de stomme boomen al

Treur-bly-cynde-spel

Datse ruyschen met gheschal,
En Zees tochtens bloedt uyt-vlieten.

En in plaets het pluym-ghediert,
Heughelijcke tiereliert,
Laet hun kropkens droevich razen,
Dat de boomen van 't ghewest
Dan, helacy, noch in 't lest
Door de schrillingh zelfs verbazen.

Laet de loveren van 't veldt,
Door de droeve galmts ghewelt,
Gantsch verwelcken en verdorren
Laet d' onnoz'le Tortels meed,
Door mijn herte klachtens bee d'
Stadich op het droevighst korren.

Laet de Zonne zijn ghezicht,
En de klaerheydt zynes licht
Nimmer toonen zyne luyfter:
Laet de schaeuw des wolckens macht,
Door de droeve strenghe kracht
Maken all' het aerdtrijck duyfter.

Laet het Lammerighe Veed
Stadich wezen oock ghereed
Zich met blatingh niet te moeyen,
Maer dat al 't onnooz'el tracht,
Met mijn zielens droeve klacht,
Treurich, droevich naer te loeyen.

Mits dat *Florentina* nu
My is trotzich, vinnich, schuw,
En heur ooghens-licht ick derive:
Laes wat ken ick zweeren meer,
Als dat ick mijn ziel uyt-teer,
En de ongheluckighst' sterve.

De komste Lodewijcx vernielde mijn wisse hoop/
 Ha trofse avontuer/wat hebt ghy vzeemde loop!
 Hoe zwierich dzapde ghy 't stuur uwg mich gantsch onstantbaste/
 Hoe wzeed u wzeede handt nu Guydeon aentaste/
 En bysselt gantsch tot niet uw smekende ghedachte
 Ken u beweghen niet de reden myns klacht?
 Is uw hert zo verbert? zijt ghy de wzeedtheyt zelven:
 Wat wilt ghy dat ick nu my zelven zal bedelven
 In traneng herte bloed!

FLORENTINA.

- GUYDE. Princesse dus alleen!
 FLORE. Hoe Prins! verwondert ghy! ick wandel int 't ghemeen
 Verzellet met een boeckken/ daer ick meed ken sprekken.
 GUYD. Geluchich is het boeck. FLORE. Uw hoorheyt geeft my teken/
 Dat ghy vernuftseert: 't boeck luck noch onluck heeft.
 GUYDE. 't Is luck dat ghy het boeck de gunst uwg ooghen gheeft.
 FLORE. Zo moester eerst bewijs en redens proebe wezen/
 Of 't Boeck ken onderscheyden wie 't inhoudt wil lezen:
 Uw hoorheyt u mis grijpt/het is te veer ghehaelt.
 GUYDE. Waerom me-Vrou? FLORE. Vermits uw hoorheyt grofflijck
 Te oord'len 't boeck geluchich/ mits ick 't boeck bezichte. (dwaelt.
 GUYDE. Het zy hoe 't zy/ me-vrouw/ 't gheniet het liebe lichte
 En zonne uwrs ooghs: ach dat ick waer het boeck!
 FLORE. Zo gh'raecten vaerken ghy in een vergheten boeck:
 Waer dat dan oock gheluck? GUYD. Als 't dooz uw hant ghe-
 FLORE. Wel nu/ weest ghy het boeck/ en acht ick u ghebiede. (schiede.
 Ghy gantsch vergheten blijft tot dat ick u we'er hael:
 En zo ghy mocht beschimmin'len vooz dat ick na u tael/
 Alaeght dan niet van onluck/want licht lijck zoudt ghebeuren
 Mits ick myn boeckken neem na myn lees-lustens keuren:
 Ick hieze waer ick lijck/ in dupfsen lees ick meest/
 De epghenschap myns aerts nepghit na d' eenzielhepdr's-gheest/
 Het zy Dozalen/ of zontijts Philosophien.
 GUYDE. En zontijts/ acht ick 'zijn 't wel Franche vanmergen/
 Vermits de zoethendt van de tael u wel ghevalt.
 FLORE. De Vranck die sprekcht zo zoet ghelijck de Spangiaert vrald/
 De Enghels-man die sineecht/ d' Italiaen is statich/
 Maar de goedronnze Duyts sprekcht deftich/ heusch en matich.
 GUYDE. De Vrancké best pluymsrijcken. FLORE. Ken die 't niet verstaet.
 Men niemant en pluymsrijck/ als die pluymsrijck toe-laet.
 GUYDE. 't Is heuschep. FLORE. Niet in 't minst/ ick acht het boerterpé.
 Zy zelven zich pluymsrijcken die pluymsrijckings lwen.
 GUYDE. Het hoozen met mis doet. FLORE. Uw hoorgheddt oordeelt mis/
 Vermits dat het ghehoorz de hertens vordster is.

't Ghehoorz

- 't Ghehoor ken vzeughd en droefheyt beyde ghelijck verwoecken/
 Ghelijck 't gheboelens kracht tot zuur en zoet ken strecken.
- GUYDE. 't Is baecken na men 't duyd/ en na men 't wil verstaen/
 Deen ken niet missen d'ander schielijck heeft misdaen.
- FLORE. 't Is waer/ de nepgingh ken een mislach wel verschonen/
 En waer dat reden zyn daer moetmen reden toonen.
- GUYD. Toont reden dan niet my/ 't zy ghy myn re'en beracht.
- FLORE. Ich denck niet dat u hoogheyt zulckx van myn verwacht.
- GUYDE. Besaust dan uw Patrys niet 't sap van onze Spangie.
- FLORE. 't Vleesch liever zonder saus als zonder 't vleesch d'Orangie/
 Te scherp uw sausen zyn/en voorz ons al te zuur/
 Wy Duytzen zyn hier van zoet-zapigher natuur.
- Wv App'len toonen cierlijck op hun boomens telghen/
 Maer hier en kemmaen noch de na-smaeck niet berzweelghen.
- Het maect my ronck en haersch/ en pers onlicelijck voel/
 De schellen zyn wel heet/ maer 't hert is zuur en koel.
- Zo rechtelijck ghy oordeelt vande aerdt uwz vruchten/
 In Spangien moeten wezen wonderlijcke lichten.
- GUYD. Me-vrouw gheeft raedzels wpt. FLO. Die licht lijck zyn te raen.
- FLORE. Niet licht. FLO. Zeer licht/ voor die de raedzels wil verstaen.
- GUYDE. 't Zijn raedzelen/ Me-Vrou/ die hert en zie le wonden.
- FLORE. Hoe? heeft uw Hoogheyt daer zulckx bitter in ghebonden?
- GUYDE. 't Pakel/ bitt're gal/ (de Prins is 't die 't my doet/
 't Is Lodewijck) Princesse zo ick niet myn bloed
 Te storten/ u myn trouwe claerder mocht ghetupghen/
 Gheloofst/ dat deze Prins/ ghelyck een slaef zou buyghen
 Om volghen uw begheert/en 't gheen ghy zoud ghebie'n.
- FLORE. Dat daden woorden waren/ moogh lijck zoudt gheschite'n.
- GUYDE. De vruchten vande woorden moeten zyn de daden.
- FLORE. De woorden dienen meest om Vrouwen te verraden.
- GUYDE. Verraden? FLO. 'k Zeg verraden. GUY. 't Is te weeden woort
 Om wpt de mondt van een Princes te zyn ghehoort.

LODEWYCK.

- GUYDE. Prins Lodewijck die komt/ ick zal hem plaetse gheben/
 Doch scherpende van u zo schepd ick van myn leven. Binnen.
- FLORE. Wat oordeeldt doch uw hoogheyt van ons' dupts ghelwest.
- LODE. Met groot genoeghen zach ick veel/ maer zie nu 't best.
- FLORE. 't Best om u dienst te doen. LODE. Om in uw dienst te wezen.
- FLORE. Om met uw hoogheyt veel te spreken machmen vzezen.
- LODE. Waerom/ Me-Vrouw/ schynt u myn zeggghen dan zo quaet?
- FLORE. Om dat ghy al te zeer/ op heusehepts punten staet.
- LODE. Zo zeer/ Princesse/ niet ghelyck ghy wel zyt waerdich.
- FLORE. Uw hoogheyt is in al zyn antwoort even vaerdich.

- LODE. Zo baerdich niet in woorden gh'lyck ick ben in wil
Om dienst aen u te doen. FLO. 't Is best te zwypghen stil.
- LODE. Waerom? FLO. Om niet te missen in het heus'lyck spreken.
- LODE. De heus'heyt nimmer ken in u Princes ghebreken/
Ghebreect my gheen gheluck in 't gheen daer ick na vooghy.
Doch mooghy'lyck mijn betrachtigh' steygh' ren zal te hooghy/
Gh'lyck Icarus die woud met wasse vleygh' len vliegghen/
Na d'hooghe Zon/ dus baect goe-duncker's hun bedriegghen/
Ja wanen dat zy zullen treffen d'hooghste doel/
Zeer schielijck tyn'len ne'er in d'alder-laeghste poel.
- FLORE. Het vooz-bedacht-beraed voozkomt de onghelucken.
- LODE. De passy ken de wensch de reden wel ontrukken.
- FLORE. De Princen zijn te wijs/passy hun niet verleydt.
- LODE. De Vrouw/dat is te veel in Princens lof ghezeydt.
- FLORE. De Prinz wil niet het gheen is buypen zyn vermogghen.
- LODE. De hope heeft nochtans vaeck Princen wel bedzogghen.
- FLORE. Meest die bedzogghen werdt die hoop te veel betrouwt.
- LODE. De zoete hoop de Princen smekend' onderhoude.
- FLORE. Zo dat die smekingh doet de Prinz sich zels vergheten.
- LODE. Bedzogghen zyn zy d'ichtwils eer zy 't zelve weten.

KEYSER, met zommighe Edelen.

- FLORE. Zyn Majesteit die komt.
- KEYSER Prinz Lodewijck ick heb u huyden niet ghezien.
- LODE. Ick ben/ghenaed' ghe Heer/ met Dalcken wezen blien.
- KEYSER En was de prope goed? LOD. Wy hadden acht Patryzen/
Met groot ghenoechte lieten wy de Doghels ryzen.
- KEYSER Ick wensche dat ghy meught uw tijdt met bzeughd' bestien.
- LODE. 't Ghezicht uws Majesteit is/ Heer/mijn bzeughd' alleen.

PAGIE.

- PAGIE Ghenaed' ghe Heer/een Edelman hier is ghekomen/
Die van Egypten synen reys heeft aenghenomen/
Alleen'lyck om uw Keyzerlycke Majesteit
Te dienen/ en verzoekt by u mach zyn gheleydt.
- KEYSER Nu laet hem komē in. Pa. bin. LOD. Genaed' ge Heer de fame
Uws Keyzerlycke staet/ en glozieuze name
Dwinghd' d' edele ghemoeden dat zy rusten niet/
Dooz dat een peder zels uw pracht' ghe Hof beziet.
En knielen aen uw voeten.

PAGIE, ALEXANDER.

- PAGIE. Ghenaed' ghe Heer/ 't is dezen.
- ALEXA. De neppingh mijns ghemoeds kost noyt bernoeghet wezen/

Dooz dat het luck mijns tijds my die lucks ure brocht/
 Ick aen uw Majesteptens voeten knielen mocht/
 Om zien de grootste Prince van Europaes ronder/
 En nu ick deez' verwachtte uur ryp heb ghevonden/
 De neppingh mynes plichte laegh ter aerde bugghet/
 En aen uw Majestept t' ghebupghzaam herte tugght/
 Met gloziuse v'rheugingh mynes hooghste lucken/
 Ick vooz u ghesacreeerde Prince dus mach bucken

Met knielende ootmoed/ waer 'k langh na heb ghehaeck't.
 Egyptens Rycke heb ick willichlijck verzaeck't/
 Vermits d' eergiericheyt tot hoogher my verzuecten/
 Want tot uw Majestept al myne neppingh streecten/
 En d' evenlijcke tergingh mijns bejaerde wins /
 Om schuplen onder schaduw van zo hooghen Prins/
 En Keyzerlijcke lommer/ waer myn lust na trachte/
 Om weten wien ick ben ick/ Heere/ mede brachte/
 Deez' stonme lett'ren van zyn Majestept/ myn Heer/
 De Koningh van Egypten/ die my dezeeer
 Ghebaen heeft/ om my met zyn brieven te verzellen/
 En my in uw Kapale dienst te moghen stellen.

Ghenaedghe Heer/ ghelijck de trouwichheydt bestaet
 In woorden niet/ maer inde werckelijcke daedt/
 Ootmoedich ick verzoeck uw Majestept ghelieue
 Te oorzelen van my na t' inhoudt van deez' brieue/
 En wat deez' boezem houdt zal blijcken dooz de tijdt.

KEYSER

De brieven zyn my lief/ en ghyp my welkom zijt :

De Coningh van Egypten mach myn Hof ghebedien/
 't Gheen dat zyn Majestept verzoek't dat zal gheschieden/
 'k Wenbaerd u in myn dienst. ALE. Dool-hoogh myn glozyp rijst/
 Vermits de gunst die my uw Majestept bewijst.

KEYSER

Laet Alexander zijn plaets in mijn Hof ghegeben/
 De vzeembelinghen moeten hooghste zyn verheben.

FLORE.

Bevaldt u de persoon? FLO. Heer/ hy belooft zeer veel.

Wen t' spzken moet men oorzelen dat hy wel een eel
 Ghebooren is. KEYSER. Zo is hy na de Coninghs schrybben/
 Dus Alexander zal oock in mijn dienste blyven/
 Mae t' upterlijcke oordeel moeter veel zijn hy
 Ja inde eerste aenkomst' behaegghden hy my.

ALEXANDER staet by d' eerste Edel die hem binnens
 monts zeyt dat FLORENTINA's Keyfers Dochter, en LODEWYCK Prins van Vranckrijck is.

ALEXA.

Princesse de onkunne doet ons vaecken dwaelen/
 In plichts off ring aen uw behoort ick niet te vaelen.

- Wv hoogheydt my ghelieft te plaetzen in't ghetal
 Dws dienaers/als de minst. FLO. Heer/Alexander, 't zal
 Gheshieden/en mijn gunst mooght ghy verzekert houwen.
 ALEXA. Laet kussen my uw kleet/o Princelijcke Vrouwe!
 't Zal yn bezegelingh des trouweyt mijns bloeds.
 FLORE. Wen 't upterlijcke zietmen d'edelheyt zijns bloeds.
 ALEXA. En Prince hoor de Princen dienaers bupghen moeten/
 Dus plichtelijck ick kintele aen uw Hoogheydts voeten.
 FLORE. In eene gift den Hemel heeft hem zeer verrijckt.
 KEYSER Waer in? FLO. Daer dat hy gantsch Prins Lodewijck ghelijckt.
 KEYSER 't Is wel ghezeydt/ 't is waer het geen mijn Dochter zepden.
 FLORE. Want in ghedaente zijn zy niet te onderscheyden.
 LODEW. G'lyckt Alexander my? zo lief ick hem te meer.
 LODEW. Ghelijck moet by ghelijck. ALEX. Ick ben uw schaduw/Heer.
 FLORE. Verzeert uw mijns gunst hier en in 't Francksche rijcke.
 KEYSER Mijn daghen zach ick noyt twee Mannen zo ghelijcke.
 FLORE. 't Verwondert/Dochter/ovs/ vermits wy 't zelden zien.
 KEYSER Waerom ghenaed'ghe Heer/zoudt zelden dus gheschien.
 Natuur is zo rijck in alle heure werken/
 Dat zy op gheen hoor-beelde seurs beelden v'hoest te mercken.
 Zoekt nu uw boecken deur/ en leest die daer van schrijft/
 Op dat ghy gantsch vernoecht door redens proebe blyft/
 Albertus Magnus zal wel u werck-wijzer wezen/
 En Plinius, zo ghy zijn boecken wilt door lezen.
 Ru/ Florentina, hier is werck voor uw lees-lust.
 FLORE. En hoor dat ick het binde minner ick oock rust.

DERDE BEDRYF.

G V Y D E O N, Prince van Spangien.

H Lod'wijck uw luck bloeyd/en mijne lucke ebt/
 Mits ghy de gunste van mijn Florentina hebt/
 Ghy woekert upt mijn lucken! laet mijn lucke stueckē/
 Wyl dat de gunst uws sterrens tintelende blinken/
 En smeken uwe hoop/en mijn hoop dupken laegh/
 Ach binn'ghe avontuur/hoe schichtich is uw blaegh.
 't Gheweldt des tnelinghs heyt der achtsten Hemels zwapingh/
 Wtens voor-berade-mick niet wisselt inde lapingh
 Der Sterrens trotze rep na d'Al-beheer schers doel/
 Afkerlijck 't op my munt: laes/door erbaeringh voel
 Ick/hoe dat Guydeon braect om teghen stroom te zwenmen.
 Wat waent ghy Prins de buldzinghs rampens schicht te temmen/
 C 2
 Dooz

Dooz biggh' l'ingh uws ghetraen/ de waen-gheeft u aenstoocht/
 En in 't furneps uws herts bedrieghelijcke smoocht,
 Hoe! ziet ghy niet dat hope zelfs u heeft verlaten/
 En dooz klacht en gheween aen hoop niet we'er kundt raken!
 Waens-droch/ benarde gis/ goedtdunckingsh yd'le waen/
 Verzamelt all' ghelyck in uw om-ringhe staen.
 Laet herz'neus zelfs-bedaerdthepdt reed'lyck ondertastien/
 Of al te schielijck oordeel reden oock verrastien.
 't Is waer dat Florentina u af-gunstich is/
 En is daerom heur liefd' tot Lodewijck ghewis!
 Zoud' in zo kortze wijl heur liefde kunnen zetten!
 Zoud' Lodewijck zo haest heur herte inde herten
 Van liefdens boncken bzenghen? 't ken niet zijn gheloofe/
 Idy speelt wat vzeemts/helae/in dit verzuftte hooft.
 De jalouzy is loos/ wat raedt om recht te weten/
 Of zy met Lodewijck wil de Spaensche Prins vergheten!
 Zeer zwaerlijck is te binden het ghehepm heurs zin.
 Doch wel bedacht/ ick gh'loof/ dat ick daer raedt toe bin/
 De Capposijn/ Broer Hendrick, die is heur Biecht-vader/
 En ond' een kap ken schuipen oock wel een verrader.
 Dat ick een kap aentrock ghelijck de Capusijn!
 En komen zo by Florentina in zijn schijn:
 Van hem en zal zy gantsch gheen listicheydt bezwoeden/
 En dat ick bei de Munn'ck en zal zy niet vermoeden/
 Dus ondertast ick wel dooz dit verraeds beleydt/
 Of zy op Lodewijck heur liefde heeft gheleydt/
 En deze Branchens Prins in plaets van my verkiezen/
 Wie vrechtbaer wercken wil en moet gheen tijdt verliezen, Bis.

Prins L O D E W Y C K.

'k Heb Florentina gantsch mijn liefde nu ontdekt/
 Doch/ laey/zy beboert/ beginnicht en begecht
 De wreedde passy die myn ziel heeft overladen:
 Ken Florentijn een Branchse Prince dus versmaden!
 Ken liefde teelen haet! dat een ghebeden Vrouw
 Dooz beden en ghesmeeck noch wreedder werden zou!

Sterren wat is u beleyden?
 Dat ick zelve dus bereyden
 't Vuyr, waer in mijn herte blaect,
 En die d' oorzaeck daer van werden,
 Meer en meerder zoud' verherden,
 Ziende dat mijn doot ghehaect.

Waer

Waer uyt liefde is 't gherezen,
 Dat ghy een tyran moet wezen.
 Struyck-rooft en martilizeert:
 Liefdens Godt wildt u bekeeren,
 Over-gheeft al uw gheweeren,
 En aen niemant r lieven leert.

Toveret niet door Vrouws ghezichten,
 En de lonckings tintel-lichten
 Die de zielen boeydt en bindt,
 Zijt niet moedich, en zo trotzich,
 Vrouwen herten zijn te rotzich,
 Voor een flaeuw flap-hertich kindt.

Ziet wat dat ghy hebt bedreven,
 Nughy rooft een Princens leven,
 Door uw wreedtheydt al te strack,
 Ha ghy snootste Godt der Goden!
 Vrouwen breken uw gheboden,
 En ghy laet my in het wrack.

ALEXANDER.

Het schijnt uw' hooghepdt treurt. LOD. Na waerde Alexander,
 Ick ben de Prince niet. ALEX. Wie dan? LO. Helaes een ander.

ALEXA. Een ander/Heer? LO. Een ander. ALE. Heer ghy zijt verzint.

LODE. Helacy/Alexander, 't gheen de Prins bevindt/
 Moet zeker zijn gelooft. ALEX. Mijn Heer/ hoe ken dit wezen?

Waer uyt/ghenaed'ghe Heer/is dit verkeer gherezen?

Wu hooghepdt spreckt zo duyster dat men 't niet verstaet.

LODE. Ik verstaet het zelven niet/doch het is nu te laet/
 Het is gheschiedt/en zo als 't is zo moet het bliuen:

Vermits het vuchteloois is die teghens stroom wil strepen.

Ach/Alexander, vriend/ ick ben my zelven quijt/
 En leue in een woeste wzedelijcke strijdt/
 Onzichtbaer is 't ghewoel/ zeer qualijck zult ghy 't winnen.

ALEXA. Waer is de strijdt mijn Heer? LOD. Helaes/Helaes/hier binnen.

ALEXA. In 't hert? LOD. Helaes in 't hert/en in de ziele meed/
 Zo dat ick nimmer vind bezadichepdt of vreed/
 De zinnen woelen steeds/zo woestich dooz malkander/
 Wat ick/helaes/niet ken de rene vooz de ander/

- My zelven ick niet ken. ALEXA. Heer ghy gheeft raedzels wpt/
 Wtbinden ken ick niet wat dat uw quet beduydt.
- LODEW. Ziet ghy 't niet in 't ghezicht het af beelddt mynes zmerdes?
- ALEXA. Och neen mijn Heer. LODE. Zo ziet dan inde grond mijns hertes/
 Daer zult ghy vinden 't beelddt waerom mijn ziele knaeght.
- ALEXA. Van buyten zietmen qualijck watmen binnen draeght.
 Wat beelde is 't? LODE. Belaes/het schoonste aller beelden.
- ALEXA. 't Is wonder dat dit beelde zulcke wreedthepdt ecelden.
- LODEW. Het is de wreedthepds zels. ALEX. Is Heer de wreedthepd schoon?
- LODEW. Wil hem Alexander dat ick mijn hert vertoon?
- Ik weet ghy verschrickē zout. ALE. Ick bid uw hoogheyt hertlijck
 Verklaert my het gheseyn. LOD. Dooz 't zeggen/lacp/mart' ick
 Noch meer dit dzoëve hert. ALE. Heer/wilt booz my niet schromē.
- LODEW. 't Is Florentinaes beelddt die 't hert heeft inghenomen.
- ALEXA. De Keyzers Dochter? LOD. Zy/zy Alexander, is 't/
 En deze knagingh ken oock minner zyn ghestift/
 Als dooz dees wreedde Vrouw dse Lodewijck ontmanden/
 Vermits zy heeft myn hert gheboepdt in wrede banden/
 En zo beheerscht het kooz mijns ziele/hert/en zin/
 Dat zy my zelven is/want ick my zels niet vin.
 Ick lief heur/Alexander, en zy is afkeerlijck/
 Verachtende myn liefd zo trots en zo verweerlyck/
 Dat gantfch mijn hoop verflaewt. ALE. Vermogen niet gebed?
- LODEW. 't Verandert niet heur hert. ALEX. Noch traenen en gheweent?
- LODEW. 't Is alles zonder vrucht. Ik Gheidoof dat ghy my liefd.
- ALEXA. Ghetrouwelijck/ghebied my daer het u ghelieft.
- LODEW. Ick weet dat dees Princes uw immer hooghe achten/
 En dat ghy alle gunste van heur mooghe verwachten/
 Ja by heur konen kunt/als 't and'ren werdt ontzeydt.
 Wilt ghy my dienste doen? ALEXA. Daer toe ben ick bereydt.
- LODEW. Zo draegt heur dit Jutwel. ALE. Myn Heer/van herten garē.
- LODEW. En zo zyt plaetzen macht op heure goude haeren/
 't Zal my een glozy zyn/dat zyt van mijn hand draeght/
 Dewyl dees dzoëve Prins/helacp/dzoebich klaeght.
- In eenichept. Ick bid u. ALEX. Heer het zal gheschieden. Binnen
- LODEW. En wilt my dienstelijck aen uw Princes ghebieden.
 Doe naer is my den dach de Zonne my verbeelddt/
 Doe qualijck zyn de gaven van fortun ghebeelddt.
 Hoe tobbeld zy met my,
 Verheugd in 't gheen ick ly,
 En strijft my trotzich teghen.
 Doch, laes, zy is een Vrouw,
 Dus ick voorzeker houw
 Dat z'is niet te bewegen.

Binnen.

FLO-

FLORENTINA.

Wat wyze veldt in myn hert! wat woelter in deers borst!
 Ach dat ick na myn wensch 't gheboel uytsprecken dozst!
 De polen ick verschrieken dooz mijn galmtens razen/
 En alle schepflen dooz 't ghedonder zich verbaerden/
 'k Wtbarsten met gheschri het geen ick hepp'n'pck dzaegh:
 En mitz ick 't niemant durf vertrouwen/ 'k niemant klaegh;
 Vermoys het in mijn hert/ vermits de eereus wetten/
 Die my de openbaere klacht/helaes beletten.
 't Is Lodewijck niet/ de Prinz van Brancfrijck die 't my doet/
 Noch Guydeon de Prinz van Spangjen/ die verwoed
 En quellijck my doen klaghen. Neen het is een ander
 Noch waardigher/ Dien ist! mijn waerden Alexander,
 't Is Alexander die mijn liefd' volkomen heeft/
 En waer dat Florentina klacchelijck om leeft/
 't Is Alexander die mijn herte heeft ghesloten/
 En waerom dees Princesse moedeloos moet dolen/
 Versuffende heur ramp dooz 't heelen van mijn quet/
 Al mimerende in een spraekeloose Del.
 Ach tonghe die gheboepd is dooz de schaemt van 't sprecken!
 Waerom en zoudt ghy tong dees wyede Wet niet bzecken?
 Waerom is 't tonghe dat ghy dese wetten houdt?
 Waerom is 't tonghe dat ghy van u zelfs mistrout?
 En gheen vertaelster zijt van quellijckie ghedachten?
 Waerom is 't tong dat ghy u zelven laet verkrachten?
 Spreekt uyt-spraeck luyckie lit/en s' herts gheheyme meld/
 En laet u niet verkrachten dooz de schaemts gheweld/
 Ghenezen kunt ghy 't hert dooz 't spraeklijck openbaren/
 Dooz 't sprecken kunt ghy gantsch verlichten uw bezwaren.
 Of is 't mitz Alexander Prinz noch Coning is?
 Hier inne/ tongh/ ghebruyck't ghy d'aldergrootste mis/
 De liefde nimmer ziet op kroonen noch op staten/
 Die om de kroone liefde moct de liefde haten.
 Ick heb een kroon vooz hem die nu de kepser dzaeght/
 Ten is gheen liefd' die kroon en scepter niet en waeght.
 Al waert dat Alexander waer een Herbers zoone
 So liefden ick sijn block meer als een kepzers kroone/
 En leyden 't lamm're veed/ ja baereboeds dooz 't gras/
 Als ick maer g'raecken mocht waer dat mijn Herber was.
 Den Demeel aen Egypten 't'hooghste luyck bedelden
 Dat sp zo waerden man als Alexander teelden,

ALEXANDER.

FLORE. Zwijgt tonge hier hy komt, ALEX. Mijn komst genaed'ge Vrouw
Is om te offren dienst/dies ick noodzaerlijck hou
Pa tijds ghelegentheyt/mijn dienst u aen te bieden/
Want Alexander ken gheen meerder eer gheschieden

FLORE. Ick danck u/maer vooz dees tijdt ick u niet ghebie/
Doch komt by dickwils/mits ick u zeer gaeren zie.
En zo mijn gunste ken in pets u nutbaer wezen
Gezuyet my. ALEX. 't Zp dat ick dooz onberdienst mocht vrese
Te eyschen uwe gunst/of my te dypstich hieldt.

FLORE. Ryft Alexander ryft/vooz wien my herte kmielb
ALEXA. Ne-Vrouw t is mijn plicht. FLO. Het is uw heuschepts teken/
Nch dat ick mocht na lust mijn herte nu uytspjeken!

ALEXA. En beed ick heb me-vrouw. FLO. Hoe my daer na verlanghet!
Wat is 't? ALEX. Dat uwe hooghepdt dese gift ontfanght/
Niet op de waerde ziet/maer die 't aen u besteden.

FLORE. 't Gheen van uw handen komt is meer en meer als reden
Ick willichlyck aenbaerd/en acht het na uw waerd/
Alwaerent geene per'len/maer zandekens van daerd/
En dat ghy van mijn danck volkomen mooght vertrouwen/
Zal ick die plaetzen waer zp plaetze zullen houwen/
Want inde danckbaerhepdt ick alle vrouwen tert
De perlen hier/maer Alexander in mijn hert.

ALEXA. Prins Lodewijck die zent/en doet hem zeer ghebieden.

FLORE. En had hy niemant anders? most dit dooz u gheschieden?
Ick wil zyn perlen niet/daer zyn de perlen weer!

ALEXA. Niet bande hand eens prins? FLO. Van uwe hand heel eere.

FLORE. Ick haet die van zyn hand/van uw hand ick die eere.

ALEXA. Welcyp/zo ick met dees' dzoerbe maere keere

Pa Lodewijck, 'k vermoord hem dooz de quade maer:

Hy is me-vrouw/in zo minnerlijck bezwaer/
Dat qualijck dese tongh zyn quellingh wel ken wten:

Dees' weygheringh die zal zyn azem boozt op-sluypen/
De liefde heeft zyn hert zo vinnich aenghetast

Ja dat ick vrees dat hy noch mijn'm'ren zal in't last/
Ick bid / me-vrouw/ wilt u zelve hier in vzeken.

FLORE. Neen/Alexander, dit zyn looze franze treken/
Hout my vooz goed/princessen die ontfanghen niet/
En dypdt het my ten best het gheen hier is gheschiet.

ALEXA. Om mynent wil aenbaerd't die als myn eerste beden.

FLORE. Och neen/ ick hebbe tot de weyghing groote reden.
Ick bid u /Alexander, my niet spjeken doet
't Is best ick ga zo is mijn tonghe best behoed/
Binnen.

VIERDE BEDRYF.

CONINGH van Egypten legghende zeer kranck in zyn bedde, neven hem zittende zyn Dochter THEPHISNA, verzelschapt met vijf Edelen, by 't bed staende een tafel, daer op een ghekroont doods-hoof.

THEPH.
CONING.

Genaed'ghe Heer/ghy doet u zelfs te grooten quel.
Thephisna, neen / 't is re' enick my ghelaet en siel.
Mijn levens loop begint nu aen het eynd te g'naken/
De weedom dwinghd my dat ick nae de doot moet
haken.

Ghy ziet wat Princen zyn! beooghd uw Daders end!
Thephisna, leert/ach leert/dat ghy u zelven kendt/
Die vroede kennes baerdt recht zalichlycke rusten/
Zo dat ghy zelven na uw levens eyndt zult lusten.
Helaes/wat is het leven! rechte slaverny/
Een zee vol woest ghegolf/vol dulle razerny/
Waer nimmer ree men vint/maer op de baeren zweben/
Wie zoud' verbzieten niet de onrust van dit leven!
En haecken na het eynd/ ick zegghe na de doot/
Vermits het leven is/ helacy/al te smoot.
De doot/ ick zegh de doot/waer rust wy door herwerben/
Thephisna, waerom zoudmen vzezen dan te sterben?
Elck een behoort tot sterben steeds te zyn ghered/
Want van gheboortens uur brenghet elck het bonnes meed.
Zo 't sterben zeker is/ en 't anders niet ken wezen/
Die sterft dan voor hy sterft om 't sterben niet te vzezen.
De vzeze voor de doot die is de doot ghelwis/
En maect uw' vzees de doot/ uw vzees de doot dan is.
Thephisna, ziet dit beeldt/ziet d'pdelheyt des menschen/
De grootste dwaezen zyn 't die nae een kroone wenschen.
Thephisna niet verschyckt/ neen Dochter/ niet onthroeft/
Want zulcken hoofft dat heeft d' Egyptsche kroon ghevoert.
'k Beklaech de scepter-zwapers angst/en humme-kommer/
Want 't hoofft is minder waerdich als de kroone lommer.
Ontkroont de hooffden blyven/ha bedroeft vertoon!
De hooffden d'aerd in sloct/de wereld houdt de kroon.
De wereld/ach de wereld/Thephisna, is vol boosheyt/
Vol toberp/vol spookx/vol nickerlycke loofheyt/
Een aelwerighe sloof/ een schaew/ een schijn/ een mom/
Zottinne/ nes k/en vzoets/ bal-dozych/ sterft/en dom/

De Coningh
wyft op het
doods-hoof

Die verder niet en ziet als heur bepaelingh strecken
 Tot dat de lieve dood de droomster komt ontwoecken.
 Ontwaecht mijn ooghen zijn/ Thephisna, ick beslaech
 Hert-grondich/ dat ick ben gheweest 30 slof/30 traech/
 Zo achteloos/verzwinich/ om de grond te mercken
 Van 't Dool-hofs dul ghezwarm des yd'le werelbs wercken.
 Doch nu ick laet de wereld/en scheyd daer willich af/
 Mijn ziel beveel ick God/en 't lichaem 't aerde graf.
 Ghenade ick verzoek aen d' Hemels-booght/ghenaede/
 Die niemant hy en wepghert/ 't 3p hoe laet/ hoe sparde.
 De dood Thephisna, naecht/30 veel het rijck aengaet/
 Mijn scepter en mijn kroon ick u als erfdeel laet.
 Op 't hooghst ick u belast ghy daed'lyck zult ontbieden
 Heer Alexander, op dat uw huw'lyck mach gheschieden/
 En kroon en scepter zwapdt van 't gantsche Coninghrijck.
 Dees Heeren bid ick oock zeer ernstich al ghelijck/
 Met raed en daed mijn Zoon en Dochter te verzellen/
 En datmen hem en heur de kroon op 't hooft mach stellen/
 Thephisna radich leeft/mits ghy uw Vader derft/
 Gelyck ick leefden leeft niet/maer g'lyck ick stur sterft. Hy sterft.
 THERPH. Zijn Majestept die sterft/helaes de ooghen lupcken/
 De azem en het licht/helacy onder-dupcken:
 Ach Heeren/help/ op me! 1. ED. Me-uzion hier helpt geen raedt.
 2. EDE. Ont-levent blijft het lichaem/maer de ziele gaet
 Na d' eeuwichheydt. 3. ED. In plaats van hier onwis te leven.
 THERPH. Hoe is 't mijn Heeren? 4. ED. Laes hy heeft zijn geest gegeve.
 5. EDEL. Uw Majestept vertreckt/zijn Majestept is dood.
 THERPH. Helacy doodt! helaes de droefheydt is te groot/
 Ick bid u Heeren/wilt aen Alexander schypven/
 Vermits Egypten mach niet zonder Koningh blyven.
 7. EDE. Me-uzion het zal gheschien THERPH. Welple ick between
 Mijn Vaders dood/helaes/ nu vind ick my alleen! Alle bin.

L O D E W Y C K.

Da Berlen/ha bodinnen bande droeffte maer
 Die Lodewijck opt hadd/ die wepgheringh van haer
 Verbuirght u Prins/ verliest/ verliest u glans ha Berlen!
 En laet uw zuv're water donckerlijcke zwarten/
 Gantsch nieteghende 't schoon/ twelck inde glans bestaet/
 Nu Florentina u om myne wille haet.
 Zp haet my die ick lief/3p trots my die ick smeke/
 Derwisselt deze ooghen in traens bloede beerke/
 Op dat de Dzanckische Prins rechtbaerdich zweren mach
 Dat gheene Prins ter wereldt meerder woedthept zach.

Die Prinz van Spangien doet dat mijn onlücken stepgh' ren/
 En doet oock Florentina deze Perlen wepgh' ren.
 Ach dat ick zeker wiff dat hy de oorzaeck is/
 Dat ick van dit vermoeden wezen mocht gheluwis/
 De hopelooze schijchte zou dit hert vermooren/
 Al waer't dat hert en ziel ghelijck'lyck gingh verlozen.
 Wat raedt om weten of zy Guydeon heeft bezint/
 Daech ziet men dat de noodt en armoed noch wel bindt
 Dooz listelijck belep/om noodt dooz list te helpen/
 Om dat de noodt het herte niet zou over-stelpen/
 't Ghesepine heures liefde zeer verburghen leydt.
 Doch gh'lyck zy aen Broer Hendrick heure biechte zepdt/
 Is raedtzaem dat ick my in zulcken kay zal steken/
 En inde biecht zal zy met my wel klaerlijck sprekken.
 't Is wel bedochte/ ick maeck my flux een Capusijn/
 Broer Henderick zal nu de Prince moeten zijn. Binnen.

FLORENTINA.

Da zwopghen/ hoe verburght ghy deze doerbe Vrouwet/
 Waerom? vermits ick in mijn hert verburghen houwe
 Een wreede tyzanny/ waerom en meldt ick niet
 Wijn liefdes om dooz spzaeck te liffen mijn verdriet.
 Ach/ Alexander, waerom schreum ick u te zegghen
 De liefde/ en de trouw die hier verburghen legghen/
 'k Ondeck my/ 't zy hoe 't zy/ ja hoe 't ghenomen werdt/
 Dooz dat ick dooz het zwopghen gantsch vermoozdt mijn hert.

ALEXANDER.

Belaes/ me-Vrouw de Perlen die ick hem we'er-brochte/
 Zo wonderlijcken passy inde Prince wozochten/
 Dat een ghemarmert hert zijn staet bejannu ren moet.
 De Prince zelven deze quellingh zich aen doet/
 Uw hoogheydt weet dat liefde maecht de menschen slaven.
 FloRE. Welacp ick bevindt. ALEX. En zo hun mist de haben
 ALEXA. Van het bemickte wit/ het herte zo verbaest
 FloRE. Dat d' arme ziel verwoestich tiert en dullech raest.
 FODE. De onderbindingh doet my zulcks/ helaes/ ghelooven.
 ALEXA. 't Is wonder dat me-vrouw de Prins dus houdt verschoben.
 Ich bid Princesse dat ghy u beweghen laet/
 Me-vrouw/ hoe wel dat niemant voeght te gheben raedt
 Dooz dat men raedt verzoekt/ ick bidde wilt verschoonen/
 Zo ick my te bypnoedich hier in mocht betoonen/
 Waer liefde my toe dwinghd die ick de Prince draegh/
 Hy is een Koninghs zoon/ de Koninghs naeste maegh/

- Ghelijck met u in staet/me-**W**rouw waert een ander/
 'k En bond gheen sael in u. **F**LO. **H**y is geen Alexander,
ALEXA. **M**aer 't is een **H**ins/een **H**ins. **F**LO. **H**elaes/ghy 't my belet!
ALEXA. 't **I**s wonder dat me-**W**rouw ghene neygingh zet.
En dees afkeerlijckheyt dooz uw weer liefde vzeken.
FLORE. **E**n zoudt ghy booz uw zelven zo wel kunnen spreken.
ALEXA. **W**s ick hier liefde dzoegh/zo deed ick het te recht/
Maer gh'lijck ick ben verbonden tot de hepl'ghe **E**cht/
Met eene in **E**gypten die moet zijn mijn eyghen:
FLORE. **O**nreden waer 't dat elders mijne liefd zou neyghen.
ALEXA. **M**e-**W**rouw het eedele ghemoed
Tracht na ghetrouheyt/en zijn plichte gaer n' voldeet.
FLORE. **W**u edelheyt ghy toont/ach! onbedacht verkiezen!
ALEXA. **O**m eer en fame niet dooz wulpsheyt te verliezen.

LODEWYCK in een Capusijne kap,
 ghelijck Broer Hendrick.

- A**LEXA. **M**e-**W**rouw/uw **B**iecht-**W**aer komt/met u verlof ick gae.
FLORE. **V**an dit surck/Alexander, spreken wy hier nae.
LODE. **D**eo gratias. **F**LO. **M**ijn **H**eer/ghy komt ter goeder uren.
LODE. **I**s uw Hoogheyt wel? **F**LO. **Z**eer wel. **L**OD. **L**ang mach het duer
FLORE. **I**s uw eerwaardicheyt/mijn **H**eer/ oock wel te pas. (ren.
LODE. 'k **B**en zieckelijck gheweest zins dat ick by u was.
FLORE. **D**at is mijn hert l'jck leet. **L**OD. 'k **V**erlanghen u te spreken/
Waerom quam ick ten **H**oof. **F**LO. 't **I**s uw liefdens teken.
LODE. 't **I**s pets dat my beweeght/doch meest **M**e-**W**rouw aengaet.
FLORE. **W**at is 't mijn **H**eer? **L**OD. 'k **V**erstaet dat ghy ten houtw'lijck staet
Met **S**paingien. **F**LO. **S**paingien/**H**eer? **L**OD. **E**n zeker zulcx my
FLORE. **O**p **G**uydeon, mijn **H**eer/ick noyt mijn liefde leyden. (zeyden.
LODE. **P**ochtans **B**ourgoingiens huys het **K**epzerijck best voeght/
Ten waer niet vzeemd dat ghy de **P**rince liefde dzoeght.
LODE. **O**f oogt ghy op de **P**rinz van **H**anckrijck? **F**L. **G**een van beyden.
LODE. **P**ochtans onlangs verleden ghy my zelven zeyden
Verlieft te zijn. **F**L. 't **I**s waer. **L**O. **I**s 't ee **P**rinz? **F**L. **N**ee/ee ander.
LODE. **W**ie is 't? **F**LO. **H**elaes/het is d'**E**gyptse Alexander.
LODE. **E**en **S**lechten **E**delman? **F**LO. **E**erwaerd'ghe **H**eer/**H**oe **S**lecht/
Ick wensche ick met hem verzaemt waer inde **E**cht.
LODE. **P**rinces/hier in zoudt ghy u zels veronghelijcken.
FLORE. **I**ck acht mijn liefde meer als alle **K**epzerijcken.
LODE. **H**eeft hy 't aen u verzocht? **F**LO. **O**ch neen/in 't minste niet.
Poch noyt ick heb ondeckt mijn heymelijck verdziet/
Poch niet ontdecken zal/vermits ick heb bebonden/
Hoe dat hy in **E**gypten **E**cht'lijck is verbonden/

Zo dat ick helen zal de liefde die ick dyaegh/
Denckt/ Vater/ in wat hel ick bitterlycke klaegh.

LODE. 't Zijn passien/ Me-Vrouwe/ die ghy moet doen wijcken/
Bzecht deze liefd/ 't betaemt te lieben uwz ghe'lycke.

GUYDEON, in Capusyns habyt, Broer Hendrick
na ghebootst, even ghelijck met de Prins Lodewijck.

GUYDE. 'Ontp'd ick koom/helaes/de Vater zelfs is daer.
Maer wie zou dencken dat ick Prince Guydeon waer?
Ik Vertoef tot zyn vertreck/en gae in 't bossche wand'len/
Wat of zp niet de Vater nu doch heeft te hand'len?
Nch dat ick weten mocht wat datter nu gheschiet.

ECHO Yet.

GUYDE. Het moet het wezen nu zp/ laep/ van my bliet.

ECHO Vliet.

GUYDE. Vliet/Echo, bliet ick bids/ en wilt het oberhoozen.

ECHO Hooren?

GUYDE. Ja hoozen/zeght my of ick heur gantsch heb verloozen?

ECHO Verlooren.

GUYDE. Dat is meer als ghy weet/gaet hoozen of zp 't zeyd.

ECHO Zy zeyd.

GUYDE. Wat zeyt zp Echo, dat heur liefde elders leydt ?

ECHO Leydt.

GUYDE. Waer leydt heur liefde Echo, laet my 't Echo weten?

ECHO Weten?

GUYDE. Ja weten/oy dat ick heur ganschlyck mach verggheten/
Zo ick verggheten hen/mijn eerste liefdens heur.

Te langh/helacy/blijft de Vater nu by heur.

En dus terstont en mach ick oock by heur niet komen.

Daer ober moet een ander uur zijn waer ghenomen.

Binnen.

FLORE. Ick zweer u/ Heer/ zo ick Prins Lodewijck bemint/
Het is alleen vermits ick groote g'lyckheyt bin
In hem/en Alexander. LOD. 't Zp hoe 't zp Me-Vrouwe/
Dooz 't nut van 't Keyzerlyck ick voeghelycker houtwe
Dat ghy de Prince liefst/ 't zp waer uw liefd uytspoot/
Een Prins u best betaemt/ uw Hoogheyt is te groot
In afkomst/en in bloed/ te zien op uwe minder/
't Waer 't rijk te kozt ghedaen/en grootelyck uw hinder.

FLORE. De tyd ons leeren zal. LOD. Princeffe volght mijn raed:

Zijt niet afkeerlyck zo de Prince na u staet.

FLORE. 't Schijnt hy in passy is. LOD. Laet hem daer niet in leven/

Maer hem niet uw weer-liefde loon zijns liefde gheben.

FLORE. Den Hemel bid ick dat hy ghebe my de macht.

LODE. In mijn ghebeden houd ick steeds u in ghedacht.

Treur-bly-eynde-spel

Deo gratias. Den Hemel wil mijn Vrouw verfloekken,
FLORE. En uw eerwaerdicheyt my vaechen wil bezoeken.
LOBE. Deo gratias. binne.

FLORE. Na wyeb' lich aboutuur! hoe zal de liefdens grond/
 Gheshepde nepging/ en de bitterlycke wond/
 Deur wisseling van heur ghenesen kunnen wesen!
 't Ghedacht om zulchs te doen/ doet anghstelyck my vzeesen/
 Dat eerder ick mijn dood als wil ling wercken zal/
 Na Hemel stuurt mijn hert in't ongheluckig toe-bal! biinnen.

ALEXANDER.

De menschen kunnen missen/ doch ick zeker hou/
 (Na dat ick oberwick de woorden van mijn Vrouw)
 Dat heure nepghen wel tot mijn-waerts mochte nepghen/
 Delaes zy is verdoold/ ick ben Thephisnaes eyghen/
 Princessen wat's uw doen? hoe werden sy verlepde/
 Als het bedaerd' verstant eens van de reden sclepydt.

LODEWYCK.

Ach Alexander vriend/ 't is luck ick u ghemoeten/
 Want uw verzelling ken al mijn verbziet verzoeten.
ALEXA. Delaes Ghenaed'ghe Heer/ ick wensche dat mijn macht
 In ebenaering met mijn wil mochte zyn ghebzych/
 Uw hoogheyt zoud bevinden dat zy bepde vaerdich
 Zyn zouden 't uwen dienst. Ick acht u Prince waerdich/
 Al 't gheen in my besaet. **LOBE.** Ach hooghste waerdste vzynd/
 Ghy weet hoe passy heerscht in die oprecht bemind/
 Ja dat de hope ken het leven onderhouwen/
 Want daeghlycks zietmen dat de alderkloekste Vrouwen
 Het wepgren is ghereedt/ en die meest wepgherichs zyn/
 Die wepgheren d'ickwils met een wepgherende schijn/
 Ja onder 't wepgheren schuyldt zontijts een ander meening/
 Peen vaechen is de Ja/ en Ja vaeck de beneening:
 Zo dat ick d'oude sprucke hoor waerachtich hou/
 Hoe dat een bloeden minnaer kreech noyt schoone Vrouw.
 Al is 't dat de Princes de perlen gantsch verachten/
 En na de schijn van heur gheen liefd' is te verwachten/
 Zo terghit my noch de hoop door inzicht van de reën:
 Want vrouwen hoor het eerst die wepgren in 't ghemeen:
 Ick hoor de tweede-mael mijn giste te aanbieden.
ALEXA. Ick vzeese dat d'aenbaerding niet en zal gheschieden/
LOBE. 't Bezoeken is het naust/ het staet in heure heur.
 Ick bidde doet zo veel en gaet noch eens by heur.

En zeght aen Florentina hoe zy zal mijn he

Door dees ontfanging vryen van de bitterheit

En maecten van een Princes Prince heure

ALEXA. Zeer zelden een Princes aenbaerden gist noch ga

LODE. Om uwent wille zal zy 't mooglyck wel aenbaerden.

ALEXA. Helacy/ Heer om my? te gringhe is mijn waerde.

LODE. Princesen hebben vlaghen/ boven ons verstant/
'k Weet zy het graeglyck zal ontfanghen van uw handt/

ALEXA. Zo zyt ghewepghert heeft? LODE. Ick heb nu ander reden/

Helaes ghy weet dat Vrouwen willen zyn ghebeden.

Ick bid u gaet na heur. ALEX. Ick gae ongaeren Heer.

Dat zy de perlen wepgren zal dat vrees ick zeer.

LODE. En ick vertrouwe vastlyck dat zy die zal houtwen.

ALEXA. 'k En weet niet waer op dat uw hoogheyt mach vertrouwent.

LODE. Alleen op u. ALEX. Op my? Helaes een zwacke grondt.

LODE. Om dat ghy tonghe zwijght / zwijght en bedwingd ulu mond.

ALEXA. Wel nu ick gae. LODE. Ick bids. Ha waerden Alexander!

Waer zullen wy hier na ghemoeten weer malkander?

ALEXA. Op deze plaets, binnen. LODE. En hier ick u verwachten zal.

Ha Hemel zendt my nu een luckelyck toeval/

Want na dat mijn Princes 't gheheym heurs hert verklaerden/

En dat ick in de kay my zelfs niet openbaerden/

Zo houdt ick booz ghewis dat zy niet na en laet/

Maer gantschlyck volghen zal heure Biecht- Daders raedt.

G V Y D E O N in de Kapufijnse kap.

LODE. Woer Henderick hier komt/ hoe zal ick nu best maken/

Dat hy by de Princesse niet en mach gheraken?

GUYDE. Deo gratias, en uw hooghepdt zy ghegroet.

Ten is gheen reden dat een Prins my valt te voet/

Ick bid uw hooghepdt wilt niet my dees doet niet plegghen.

LODE. Ick kus 't habyt/ en eysch uw eerwaerdichepys zegghen.

GUYDE. Deo gratias, mijn Heer alleen! en niet verzelt?

LODE. Als men 't ghedacht wil voeden het ghezelschap quelt.

GUYDE. Uw hoogheyt zept zeer wel. LODE. Ick leef op my ghedachten/

Of om te zegghen beter op mijn hertens klachten.

GUYDE. Op klachten Heer? hoe dat? LODE. Helaes niet groote reent!

Midts ick mijn leven sijt niet zuchten/ en gheween.

GUYDE. Wat oorzaeck hebt ghy Heer? LODE. De oorzaeck doet my stercken.

GUYDE. Waerom? LODE. Helaes vermits ick niet en ken verwerben

Wou Florentinaes liefde. GUY. Is daer uw liefd' ghelepdt?

LODE. Om heur is 't dat dees Prince bloede tranen schreydt.

GUYDE. Weer- liefdt zy niet? LODE. Och neen. GUY. Om Spangjen dit geschiet.

Prins Guydeon doet het u. LODE. Neen Heer die vrees ick niet.

Ick

Teur-bly-eynde-spel

- ...m veracht/ zy haet het Spaens ghezinde/
 ...ydeon in 't minste noyt beminde/
 ...tr ofsheyt van de Spangiaerts moed' ghe aerdt/
 ...zy Guydeon heur liefde niet acht waerd/
 ...k weet zy hem verfoept. GUYD. Wat vzeemdicheyt wy hoozen.
 Al zyn Dypagie/Heer/ is niet als tijdt verloozen.
 E. Hy neemt my voorz Woer Hendrick en ben Guydeon,
 'k Verwonder dat zyn liefde heur weer-liefd' niet won.
 LODE. 'k Verwonder niet mijn Heer/ wat gracy heeft een Spangjaerd?
 Een moed' ghe hobaerdy/ een trostert/ en een dwangaert/
 't Verdziet my 't gheen ich hooz/ ach waer ich uyt de kap!
 GUYDE. Hoe zept mijn Heer? GUYD. Helas wat zoudt ich kunnen zeggen?
 LODE. Zo dees ghebezeken in huntens verbughen legghen/
 Princes zo doet ghy wel dat ghy van Spangjen weerkt.
 LODE. Al wat uyt Spangjen komt is goet, als 't gheen dat spreeckt.
 GUYDE. Wv zegghen zou de Spangjaerts tot toozn wel verwoezeken/
 En waert niet om mijn eer de kap zoud' ich uyt trecken.
 LODE. 'k Verstae mijn Heer niet wel. GUYD. Zou Spangjen dus quaet zyn?
 LODE. 't Zyn Duppels. GUYDEON. Waerom ben ich nu een Capul'n?
 LODE. Gerwaerd' ghe Heer ich weet dat Florentina garen
 Mijn Heers verzellung heeft/ daerom woud' ich verklaren
 Mijn Liefd' / in dooz uw middel te beweghen haer.
 GUYDE. Ick gheef u lieft' de Dupbel tot uw nieuwe Jaer.
 LODE. Hoe zept mijn Heer? GUYD. Dat ick zeer gaer' n doe uw begeren.
 LODE. Mijn Heer ghy moocht heur by' l'ych in mijn name zweeren/
 Dat Lodewijck gheen ander ziele voedzel heeft/
 Als 't hemel'ich-geglinst'licht heurs zonne-poghen:
 En dat mijn hert en ziel na anders niet en poghen/
 Als op te off ren heur mijn wezens wezen al.
 GUYDE. 't Gheen ghy aen my verzoecht gheewis gheschieden zal/
 Ick gae nae 't Hof alleen om spreken uw beminde.
 LODE. Wv eerwaerdicheyt zal de Princes nu niet binden/
 Mits zy is uyt gheree'n. GUYDEON. Zo koom ich dan te spae/
 't Is best dat ick dan wed'rom na mijn Klooster gae/
 Tot op een ander tijdt. LODEVV. Nu waer uw gang verloozen.
 GUYDE. 't Gheen my met heur erbaert dat zal uw hoogheyt hoozen.
 Deo gratias. LODEVVYCK. Mijn Heer tot op bequame tijdt.
 GUYDE. Waer ick niet in de kap ghy waerd' uw' leven quijt. binnen.
 LODE. De Pater niet verfact
 Wat datter omme gaet,
 Ach Liefd' wat kundt ghy wercken!

Nu mijn Princeſſe zal
Mijn neygingh al en al
Uyt *Pater* wel bemercken.

ALEXANDER.

- LODEW.** Uw Hoogheyt zich verheught/ zy heeft de gift aenbaert.
De tydigh die ghy bzinght is meer als scepters waerd.
Een Pectarlijcke galnte Alexander bzochte.
- ALEXA.** Ten overbloed ick aen heur Hoogheyt oock verzochte/
Wat uur/ en op wat tyd uw Hoogheyt komen mach.
- LODEW.** Wat uur? **ALEXA.** Nu huyden. **LO.** Huyden? **ALEXA.** Ja de middach.
- LODEW.** Gheluckich is de uur/ nu dat mijn ſter zal ſchijnen/
En al de duysterheyt mijns nebelinghs verdwijnen.
De taeningh is verdweenen/ 't held're licht ghenacckt/
Waer dese laffe ziel al heng'lende na haect.
Ach Alexander 't gheen ghy booz mp hebt bedreben/
Riet te verſchuld'ghen is/ al gaf ick u mijn leven/
De ſcepter/en de kroon/die Wranckrijck mp belooft/
En 't Princelijcke luck dat mp hanght boven 't hooft.
- ALEXA.** Uw Hoogheyt meer verdient. **LO.** 't Is d'eelheyt uws gemoet.
- ALEXA.** Die uyt beleefde aerdt u heuſchlijck ſpreken doet.
Ick bid uw Hoogheyt houdt dees ſpreucke in ghedachten.
Dat pder met boozzicht verkerghen luck moet achten:
Zo waerdich/dat hy 't luck behoude vaſt en wijs/
" 't Verkrjghen is gheluck/ 't behouden wijsheyt is.
- LODEW.** 't Is wpezelijck ghezeydt/ 'k wil mp bereyden waerdich/
Want die zyn tpydt verzuymt en is tpyts-gunſt niet waerdich.
Beyde binnen.

GUYDEON uyt de kap.

Lod' wijck waer zijt ghy nu die Spaingien zo beracht?
'k Heb dees onreden nimmer van een Prins verwacht.
Fr Prince/ ſchaemt u Prins/ van Spaingien zo te ſpreken/
Doch aen u Prins/ zal dezen Prins zich wpmlijck wzoeken.
Uw zegghen ick verfoey/ uw vuple aſter klav/
Die ick verdzagghen heb mits ick was inde kap.
Ick zweer u Wranckens Prins ick d'eere zal verbedighen/
Of houdt mp booz geen Prins/en ſcheld mp booz meenedighen.
Binnen.

VYFDE BEDRYF.

THEPHISNA, ghckleedt in rouwe over
heur Vaders doode.

Arst tranen upt / en klaecht mijn jammerlycke noot/
Mijn Alexander wech/en/laes/mijn Vader doot/
In eenichepdt ick treur/mits al 't luck my ontslypten/
Beklaechelijcke staet van 't Princeloos Egypten.
Egypten treurt/helaes! en zy Thephisna klaeght/

Ghelijck een Vaderlooz / en liefdelooze Maeght.
Ach dat ick met mijn stem Al'xander mocht begakten/
De hope zynes komst' zoud' 't droef ghestoorn doen kalmen.
Dynghe ghy/ bloedt-rijcke Ryl/ de zeesche golven dooz/
Dyt-rupst dat ick mijn Vader schtelijcke verlooz/
En eenichlijck betreur 't af-zijn mijns Alexander,
Ja dat ick nimmer wil in d' echt treen met een ander.
Ryl dzaeght mijn bzacke tranen in uw bluchte mee/
En als ghy zult ghenaecken de Dypdlandtse Ree/
Celt hem mijn tranen toe/ aen hem mijn echt-beminde/
En Alexander zal in peder trane binden
Zijn lebedighe beeldt/ 't beeldt van mijn ziel en hert/
'k Weet hy bewegghen zal/ bevindende de smert
Die zijn Thephisna lijdt/ het moet zijn hert bewegghen/
Als Alexander ziet mijn bloede tranens regghen/
De stozme vlagghens stortingh die deez' boezem upt/
En hoe de zuchtens pars 't herts-azems tocht op sluyt/
Het naer ghomurmureer/met pzeijck ghedonder/
Ja dat Thephisna leeft is meer als wonderz wonder.
Elck uur schijnt my een dach/ en peder dach een jaer/
En pder jaer/ helacp/ of 't een eeuwte waer:
Egypten werd ick wars/ 'k verzaeke al 't ghelweste/
Ja droefhepdt doet dat ick verzaeck my zelfs in 't leste.

EERSTE EDELDOM.

- I. EDE. Princesse dus bedzoeft? THE. Bedzoeft met groote reer/
Vermits Thephisna bindt heur zelven gantsch alleen.
I. EDE. Uw Majestept behoort gheduldich te vertoeven.
THEP. Helaes/ 't vertoeven doet bedzoefden meer bedzoeben.
I. EDE. Gheduldichepdt/ me-Wonkw/ is rebelijckhepdtz proef.
THEP. Dooz het verlanghen is noch meer en meer bedzoef.
I. EDE. 't Is mits uw Majestept te hestrich is in 't haken.
THEP. De hestrichen die doet gheduldichept verzakken.

- I. ED. Verzaecht de reden niet/ u zelven ghy mis doet.
 THEP. Ick vind gheen reden die mijn jammeren verzoet.
 I. EDE. Verzoetze dooz inzicht/ dat tyden tyden vzeughen.
 THEP. Te groote bitterhepdt doet tijdt in tyde menghen.
 I. EDE. De bitterhepdt die ken dooz tijdt weer zyn verzaecht.
 THEP. De droefhepdt is te groot/die tijdt/helaes/myn vzaecht.
 I. EDE. In grootste droefhepdt toont de mensch zyn grootste reden.
 THEP. Ach dat ick mocht verwerpen 't minste mijns ghebeden.
 I. EDE. Ghebeden veel vermoghen zo die reed'lyck zyn.
 THEP. Ick wensche dat ick zelven epnden mocht myn pyn.
 I. EDE. De-vrouw zelven kundt ghy stellen u gheruste.
 THEP. Ach mocht ick hebben waer ick graegh'lyck na lusten!
 I. EDE. Zo lusten vzoedich zyn ken 't lusten wel gheschien.
 THEP. Zo zult ghy aen Thephina 't droeffte epnde zien.
 I. EDE. Helaes me-vrouw/de droefhepdt daer dooz meer vermeerden/
 De droefhepdt dan/ helaes/ in heploofhepdt verkeerden.
 Wy Majestept bezadicht/ schicht maecht u te ras/
 Onluckichst is hy die noyt ongheluckich was/
 Het onluck teelt gheluck/die 't onluck is ervaren.
 Die noyt onluckich was wist niet wat lucken waren/
 Die immer was in vzeughde ken de vzeughde niet/
 Die steeds was in 't verdziet en kenden noyt 't verdziet/
 Dus die 't verdzieten smaecht eerst kennen leert de vzeughde/
 En dooz 't verdziet hy meerder inde vzeughd verheughde/
 Gheluck ghesmaekte vzeughds verlies hem meer bedzoeft/
 Doch die ghebruyckte wel die 't beyde heeft bezzoeft:
 Ow quel me-vrouw zal de vzeughd u meer doen achten.
 Ten zp dat quel/helaes/myn leven doet verkrachten.
 THEP. Verkrachten ken zp 't niet/ die 't quel niet toe en lact.
 I. EDE. En zo de quellens machte 't verstant te boben gaet?
 THEPH. Och neen/ me-vrouw/ 't verstant ken zp niet gaen te boben.
 I. EDE. De onderbindingh doet my recht verkeert ghe looben.
 THEP. Verkeert gheloof ick best/ zo reden ban u schepdt.
 I. EDE. Ach dat ghy wist wat bloedt gbetaent myn herte schreydt/
 Ik weet ghy verschrikken zoudt/en droe vich my beklaghen.
 I. EDE. 't Is 't grootste luck/me-vrouw/die 't onluck wel ken draghen/
 De wps hepdt die bestaet volkomentspck daer in.
 THEP. Ach dat ick Alexander nu niet by my wtn!
 I. EDE. Helaes myn herte barst om 't leven te verzaeken.
 Men ken niet sterben als men meest na 't sterben haken/
 d'Wschopper wpt ghenade ons het leven gheeft/
 En dat te nemen gheen mensch in vermoghen heeft.
 THEP. Sturf Ajax, Brutus, Crassus, Porcea dock mede
 Niet dooz hun eyghen handen/ wien was 't die het dede?

1. EDE. Wantrouw. THE. 'k Wantrouw/ en dooz wantrouw verbaes.
1. EDE. Bedaerd me Vrouw/ bedaerd zy is in slaewt helaes.

TWEED EDEL.

2. EDE. Wat is 't mijn Heer! 1. EDE. Helaes! me-Vrouw is in slaewe.
2. EDE. Hely Hemel/ wat verdriet! 1. EDE. Het bloet verliest de laeuwte/
't Is beste datmen heur slucks op heur bedde dzaeght/
2. EDE. Helaes heur herte klopt/ ghelijck heur polse jaeght.
Zy dragh n heur binnen.

LODEWYCK, FLORENTINA,
ALEXANDER.

ALEXA. Ghenaed'ghe Princen 'k heb de plicht mijns diens bewesen.
LODEW. Waer nyt het licht mijns glorys heughlijck is gheresen.
FLORE. Wat noemt ghy't gloz' Prins? LOD. 't Is glozie me Vrouw/
Vermidts ick my hier dooz de glozierste hou
Die opt op 's aerdens-kreps geluckichst was ghebooren;
Mits ick gheniet het licht het gheen ick heb verkoozen/
Als Dochteres mijns zielens zielen middel-punt.
ALEXA. Wat goude woorzen dat de liefde kunstich munt!
Ick gae Princes om ulwe hooghepdt niet te stoen.
FLORE. Een Alexander blijft ghy moocht het al wel hoozen/
ALEXA. Princes de liefd' vermach de overhoozing niet.
FLORE. Wel weten mooght ghy al het ghene hier gheschiet/
't Gheheym ick u vertrouwe die ick mach vertrouwen.
ALEXA. Princesse/ zie ick/ zijn ghelijck alle ander vrouwen.
LODEW. Heer Alexander blijft/ in't minst ghy niet belet.
ALEXA. Ghenaed'ghe Heere/ ick misdeed de liefdens Wet/
De Keisers Majesteit zal na mijn komst verwachten.
LODEW. Hoe wel dat Alexander weet al mijn ghedachten.
FLORE. Is 't zo de noodt breekt alle Wetten. ALE. Dus ick gae. bin
LODEW. Mijn danckbaerhepdt ick u betoone wel hier na.
Gheen meerder edelheyt ick noyt in man bevonde/
Den Hemel heeft my Alexander toe ghezonden/
Midts ick dooz zyn belepdt me Vrouwenes gunst gheniet.
FLORE. Een/ Prince/ mits uw hoeheyt kennem wep' ren niet.
LODEW. Dus offer ick me-Vrouw/ mijn siele en mijn herte/
En in ghetrouwicheyt ick alle herten terte.
FLORE. 't Zyn woorzen Prins. LOD. De-vrou beproeft die dooz de daed.
FLORE. Die proebe acht ick in uw hoeheyt gant'ch bestaet.
LODEW. En tyt/ dus zal me-Vrouw badelijck bevinden/
Dat niemant trouwer als dees Princes Prins bevinden:

Midts

Midts ick uw' hoogheyt acht na waerde uwes waerd/
 Als d' hooghste Monarchin in schoonheyt op de aerd/
 Dooz wien all' Kroone-boerders laeghe moeten bygghen/
 Om hun ootmoedicheyt u plichtich te ghetwogghen:
 En offren scepters op aen uw verweende schoon/
 Ghelijck ick offer op mijn Dyauck-berwachte kroon.
 't Maeck Lodewijck uw slaef/ en heerscher mijnes zinnen/
 Om dooz die slaverny de kroon uw's liefds te winnen.
 En Lodewijck acht dit luck meerder als of hy
 Monarcha wierden van de wereldds Monarchy,
 Zy spreken heymelijck, hy kust heur.

GUYDEON, in de Kapufijns kap.

- GUYD. Prinz Lodewijck by heur! zijn lust zal ick verstoren/
 Ghelijck hy Guydeon ellendelijck doot treuren.
 FLORE. Woer Henderijck ick zie/ ick bid u laet ons gaen/
 Op dat hy ons niet ziet hier heymelijcke staen. beyde binnen.
 GUYD. Zo haestich wy't ghesicht/ zo haestelijck verbrocken/
 Rochtans zo zal ick hem de mir zijns lucks ontrocken.

ALEXANDER.

- ALEXA. Eerwaerd' ghe Heer ghy hier! GUY. Ick come om me D'rou
 Te spreken/ Florentina, die ick gaeren zou
 Verhaelen pers het gheene heur is aen ghelegghen.
 ALEXA. Ick zeght me D'rouwe aen. GUY. Godt ghebe u zijn zegghen/
 ALEXA. Ick ache de Pater comt in onbequame tydt. binnen.
 GUYD. Ick bid u Hemel ghy dees D'zince gunstich zijt:
 En teughelt ghy mijn tong/ op dat ick wel mach beynsen/
 En kunstelijcke heel t'gheheyme mijns ghepeynsen.

ALEXANDER.

- ALEXA. Mijn Heer/ huur hooghedt comt/ een weynich hier verbept/
 Ick heb me D'rouwe van uw wezen hier ghezeyt.
 GUYD. Zeer gaeren ick verdoef. Nu zal mijn zonne schijnen/
 Wiens af-zijn/ laep/ doet Prinz Guydeon verdwynen/
 Dooz 't missen van dat licht/ ha heughelijcke zon!
 Gheluck is 't dat ick Lodewijck niet by heur en von/
 Vermidts hy by heur was/ en zo onlangs verleden/
 Nu zal ick heur bewegghen dooz de kracht mijns reden/
 Dat zy de Prinz verlaet/ en Guydeon aenbaert/
 En hoe dat Lodewijck heur liefde niet is waerd't.

FLORENTINA, ALEXANDER.

- FLORE. **Cerwaerde Heer** verschoont dat ick te langh vertoefde.
 GUYD. **Verschooninghe uw** hoogheyt met my niet behoefde.
 'k Heb u te zegghe pete 't gheen ick hoogh-noodich acht.
 FLORE. **Ich bid u Heer/ weest** kort/ **Prins Lodewyck** na my wacht.
 GUYD. **Prins Lodewijck!** FLO. **De Prins.** GUY. **Om hem** ic herwaerts home
 FLORE. **Om hem!** GUY. **Om hem** me-**Wrou/ wát** ick heb booz-genomē/
Endat van hoogher handt te sprecken u daer van/
Hoe dat het booz het rijck gheen boozdeel wesen kan
Dat Lodewijck ghy bezint/ vermidts het is te vzeesen
Zulck schadelijck zal zyn/ en 't rijcks bederf zal wesen/
Prins Guydeon waer best. ALE. **Prins Lodewijck** u verbejdt
De-Wrouw.**** FLO. **Je** koom. GUY. **Vertoest** tot dat ic heb gezeyt.
 FLORE. **Mijn Heer** de tijdt my dwinght ick noodich moet vertrecken.
 GUYD. **De-**Wrouwe**** hoorz het gheen tot boozdeel u mach strecken.
 FLORE. **Heer** op een ander tijdt men daer van bzeeder spreckt/
Mijn Heer my nu verschoont/ vermits my tijdt gebzeerct.
 ALEXA. **Zijn** hoogheyt zou het wachten al te zeer verdziet. Beyde binnen.
 GUYD. **In** dzoëve ziele laet u tranens bloedt uyt blieten/
En ghy verbloecte kap/ bedecker van 't berraed/
Ghy die bewimp' ien kint het booste nickers quaet/
'k Gh' loof dat deez zotte kap was oorzaeck mijns onlucken/
In stenteren ick u niet redenen mach rucken:
Verbloecte mommerp. **Da** Guydeon wat raet!
't Is best de wzaeck mijns herts na Lood' wijcks leben staet. binnen.

ALEXANDER.

Hoe bzenghen tijden tijdt in 't tijtelijck verander/
Heur Diecht **Daer** achten zy/ maer nu liefz een ander.

BODE, komende uyt Egypten.

- ALEXA. **Van** waer brient! BODE **Van** Egypten mooghlijc dat ghy kent
Deez Edelman. ALEX. **Genaect!** BODE **Heer** Alexander. ALEX. **Je** bent.
 BODE. **Ghenaedghe** Heer d'onkuin' is oorzaeck mijnes falen/
't Is reden ick booz u ter aerden buyghzaem dale/
Hoe wel ick maere bzengh vol dzoefhejpd en vol rou/
Thephisna deze schreef/ **Heur** **Majestejt/ me-**Wrou/****
Zend my aen u mijn Heer. ALEX. **Wat** tiding bzengh ghy mede/
 BODE. **Heer/** zyn **Majestejt** de Coning is/ overleden.
 ALEXA. **Hy** overleden! BODE. **Heere/** hy is overleē/
Thephisna, Coningin/ in dzoeffelijck ghetween

Verlanghend na uw' komst, ALEXAN. Delacp/ dzoebemaren/
Die komen als zy mist van ons verwachtet waren/
Zijn Majestept/ helaes/ zijn Majestept nu doodt!

BODE. En dzoebighe Thephisna in de grootste noodt.

ALEXA. Ach Bode ghy beklemd mijn hert met dysent vzesen.
Komt Bode gaet met my 'k zal heur vzes ober-lesen. Beyde binaen.

LODEWYCK, FLORENTINA.

FLORE. Delaes uw' hooghepdt weet Prinessens eer is teer/
All' d'ooghen zjn op my/ en jaloufy ziet beer/
Dooz al zo moet uw' hooghepdt dooz het Hof niet komen/
Maer dooz de galerpe uw' wegh moet zjn ghenomen.

BODE. Dooz zichtighep/ me-Dzoulwe/alles wel belept/
Doch eer dat Lodewijck nu van zjn Enghel schepdt/
Laet my de Nectars bocht uw' lieve lippen raken.

FLORE. Om u de Dooght-Deer van mijn hert en ziel te maken.

LODE. Tot wederziens Priness.

Binaen.

FLORE.

Op ons bestemde uur
O God'lijcke natuur
Hoe krachtich zijn uw machten,
Dat ghy de ziel en 't hert
Door kiezinghe verwert,
Als lust ons komt verkrachten.
't Is *Lodewijck* de Prins,
Waer graeghlijck ick na wins
Om mijn herts lust te stillen,
Liefd', tijdt ons nu verleent,
De Lichaems oock vereent
G'lijck ghy vereent de willen.
Hoe y'vrich ick verwacht
Na lommer van de nacht
En 't lief bewolckte duyfter,
Door u werdt doch verzust
Hoe graegh de liefde kust,
En booght het door 't gheuyfter.
Gheuyfter over zoet
Die 't vlammen van het bloedt

Noch

Treur-bly-eynde-spel

Noch meerder doet ontfteken,
 En over-zoetlijck tergh
 Dat lief aen liefken verght
 Hun van de liefd' te wreken.

'k Waegh nu myn Roze-hoet
 Om smaken 't zoetste zoet,
 't Gheen voor my was verholen,
 Het zoet is 't zoetste zoet,
 Als 't zoetste heymelijck moet
 In 't duyfter zijn gheftolen.

ALEXANDER.

Thephisna ick versta uyt uwe letteren wel
 't Rechtvaerdighe beklach van uwe wreede quet.
 Da letteren ghy uyt-beelot de naeckte vaste troutwel
 Van 't Princelijck ghemoed mijns over-waerde Dronwe:
 Uw droefhepdt ick ghevoel in 't hertens middel-punt/
 En meer verdriet en quet ghy zelfs niet hebben kundt
 Als Alexander tref: Wilt anders oock niet wanen
 Als dat ick obertref 't ghetalle uwer tranen/
 Uw quelle is mijn quet/ uw weenen mijn gheween/
 Uw klaghen is mijn klacht/ uw zuchten mijn ghesteen.

LODEWYCK.

Wat droefhepdt/waerden vrient/waer uyt spuyt deze klachte?
 LODEW. Da Prince! d'held're dach schijnt my een duyf'r e nachte/
 ALEXA. Vermits de droefhe maer die uyt Egypten quam/
 Die niemant-schuwend'-doodt ons Prince na hem nam:
 Zijn Majestept is doodt/ de Coningh overleden.
 Bezadicht Heer/ en laten troosten u uw reden/
 LODEW. De Coningh sterflijck was/ het leven gheeft hy we'er
 Men die 't hem heeft ghegheven/ Gode zyn leen-heer/
 Zijn schuld't heeft hy betaelt/ zyn dzaet was af-gheponnen/
 En door deez' doodt heeft hy me uw leven we'er ghewonnen/
 Den Hemel zyn gheade middehijck betoont/
 Die namd' Egyptische kroon en hemelijck hem kroont.
 De tytelijcke kroon was sterf baer uyt natuure/
 De kroon die nu hy heeft zal eeuwelijckhe duuren/
 't Is heughelijck gheluck die zulke wilingh doet
 Dat hy een kroone haert die eeuwich is behoed/

En niet vergaenlijck is/wie zoud' hier niet na haeken/
Te sterben hier/om zich onsterfelijck te maken!

ALEXA. Uw Hooghepdt zeydt zeer wel/maer 't sterben ons verdyet.

LODEW. 't Verdriet alleentijck die alleen op 't sterben ziet.

Gen menschelijcke tocht/en menschelijcke sneven/
Niet denckend 't sterben is de ingang tot het leven/
En dat upt deze dood het eeuw'ghe leven spoot.

ALEXA. 't Is waer mijn Heer/dan doch zeer schriklijck is de dood.

LODEW. Dat 's menschelijck/en daer om de menschen 't vzezen.

ALEXA. Zo is 't gheen wonder/Heer/dat ick verschrickt zou wzezen.

LODEW. 't Verschricken heeft zijn aerdt/want anders 't vzezen is.

Waeromme zoudmen vzezen vooz 't gheen is ghelwis?
Doch schricken vooz 't ghewisse/dat/Heer/is een ander/
Zo dood het leven is/ich bid u Alexander

Dat ghy dooz zwarkhepdt niet de redenen bekrooft.

ALEXA. 't Is lichter te vertroosten als te nemen troost:

Doch ick vertroost my dooz uw troostelijcke reden/
Ick hebben wil zeer dienstlijck uw hooghepdt ghebeden
Te houden mijn dienstbaerdichepdt steeds in uw ghedacht/
Wits ick treck na Egipten/waer ick wert verwacht.

LODEW. Vertreckten Alexander? ALEXA. Zonder te vertoeven:

LODEW. 't Zal my/en de Princes uptnemende bezoeven/
Dat ons de vinn'ghe tijdt zo waerden vziend on-treckt/
En zulcken droefhepdt dese maer in heur verwreckt
Dat om zulck' heur te zegghe vzees ick angstich teghen.

ALEXA. 't Gheen moet zijn/Heer/moet zijn/het swaerste moet meest we-

Want hypden neem ick afschepdt van zijn Majesteit. (ghen/

LODEW. Zo dat ghy daedlijck u tot uw vertreck berepdt?

ALEXA. En schepde upt het hof noch vooz de zonnens zetten/
Ter wereld isser niet/Heer/dat my kien beletten.

'k Gae na me-vrouwe Florentina staende voet.

LODEW. 'k Verzelschap u zeer gaeren mi het wezen moet. Beyde binnen.

G V Y D E O N . in zijn ghewoon habijt.

Ghy helsehe surjen rijst/rijst duwbelen/rijst spoken
Rijst nickers/drochgen rijst/rijst met uw helsehe smoken/
Uw sulph' re dampen stoocht/ in-saakt de aerdens bol/
Drijft het veel-hoofdich-monster upt zijn schriklijck hof/
Martichora ontbind/en Sphinx vande Thebaen,
Het memphsche crocodijl/de dyp' der Indiaenen/
En laet hun buldren al zo selich' elijck/en ras/
Dat dooz 't ghedonder ghy verscheurt de Polens as/
Zoo yselijcke laet al uw mis-schepflen tieren/
Dat Sterren Son en Mane Chaoflijcke zwieren/

Treur-bly-eynde-spel

Tot dat de aerbens klonny barst/en in moz'len scheurt.
 Waerom! alleen om dat een Spaensche Prince treurt/
 Wiens Vader nu ghebedt het Oosten en het Westen/
 Ja tracht na monarchy des Werelbs noch in 't leste.
 De hayzen rpen my/de hayzen ick uyt ruck/
 Als ick beoogh/helaes/mijns sterrens ongheluck.
 Een Dzanck! en zal een Dzanck mijn hope gantsch vernielen?
 Die niet ontzich behoort vooz myn Hooghept te knielen.

LODEWYCK.

- GUYD. 't Is Lodewijck. uw Hoogheptd zp zeer wel ghemoet.
 LODE. Ick danck u Prince/en een Prince u weer groot.
 GUYD. Mijn dienst ick offer u. LODEW. En ick dien u zeer gaeren.
 GUYD. 't Zyn zaussen van het Hof. Hebt ghy gheen nieuwe macren?
 LODE. Niet zonders/Deer. Gu. Gantsch niet? L o. Niet dat het rijk aen-
 GUYDE. Om hoozen pets ick acht tijdt u niet toe en laet/ (gaet.)
 Waer om ghehoort te zyn gheloof ick ghy betrachten.
 Ick heb verstaen dat ghy onlanghe verleen verachten
 De Spaensche natie zeer/g'lyck of hun veel ghebrecht:
 Ten past niet dat een Prins zo vuyl van Princen spreekt/
 In 't af-zyn alderminst. LODEW. Wilt ghy my wetten zettene?
 Geen wetten/maer ten deel het spreken u beletten.
 LODE. Met woorden? Guy. Neen/met daden. L o. Ick acht u te g'ring.
 GUYDE. Met dit punt/Deer/ick vaerken tonghen wel bedwingh.
 LODEW. Te trotzich zijt ghy Prins/ick acht het kinder rancken/ (ken.)
 Ghy Spanglaerts dwingē moogt/maer ghy en dwingd geē Dzan-
 Waer in heb ick mis-zeyt? GUYD. Dat Broeder Hendrick wert.
 LODE. Het geen ick heb ghezeyt en is my noch niet leet.

BROER HENDRICK.

- LODE. Daer is de Pater, laet hem 't gheen ick zeyden zegghe.
 GUYDE. Hoe zal ick nu mijn stuck behendelijck belegghe?
 B. HEN. Wat s Princen uw verselil? L o. De Prince Guydeon leyt
 My/Deer/te laste dat ick aen u heb ghezeyt/
 Pets/ 't gheen de Spaensche natiens eere soude raken.
 Spreekt by/Deer/wat ick zeyden zal ick niet misfaken.
 B. HEN. 'k Verklare/ dat ick noyt mijn leven heb ghehoort:
 Ick zweert by dit habijt: het alderminste woort
 Van Prince Lodewijck, de natie aengaende.
 GUYDE. Hoe zal ick houden nu het zegghe met hem staende?
 LODE. Wat zeydt uw Hooghept nu? Guy. 'k Hebt qualijck dan verstaen.
 LODE. Zo heeft uw Hooghept my groot onghelijck ghedaen,

k Was

- GUYDE. 'k Was gualick onderrecht/qua-klappers ons bedrieghen.
 LODE. Wie dacht een Capusijnse Munck zou kunnen lieghen!
 GUYDE. Heer/ 't gheen ick heb ghezepdt dat is my hert'lyck leet.
 LODE. Het is myn lief dat ghy de rechte waerheyt weet.
 GUYDE. Het gheen ick zelven hoorzen moet gheloghen wezen.
 LODE. Ich zie nu datmen Capusynen wel mach hzezen.
 B. HEN. Hoe zept mijn Heer? L O. 'k Draeg of mijn Heer nu gaet ten Hoof!
 B. HEN. Is de Princesse daer? L O. Mijn Heere ick ghelooft
 Z is by zijn Maesteyt/ op Al'xanders vertrecken/
 Die na Egypten reyst. B. H E. Mijn gang zal derwaerts strecken.
 GUYDE. Heer/wy gheleypden u. L O D. 't Was valschelyck gheklap.
 GUYDE. Waer waer het is dat ick was inde Dummicky kay. Alle binnē

FLORENTINA. ALEXANDER.

- FLORE. Met woorden ken ick niet volkomentlyck afbeelden/
 De dzoefheyt die my uw vertreckinghe nu teelden,
 Helaes/zo waerden byzend: dat Alexander wist
 Hoe noode dees Princesse uw verzellingh mist.
 Hoe luckloos ick my acht mits ick u moet ontbeeren/
 Ich ben ghewits het zoude Alexander deeren.
 ALEXA. Helaes/uw Hooghepdt doet my al te groote eer:
 Doch/alhoewel ick nu na 't Rijck Egypten keer/
 Uw Hoogheyt die ghelief my stout'lyck te ghebeden/
 En na vermoghen zal 't oock vaerdichlyck gheschieden.
 De eere die my van uw Hoogheyt is gheschiet
 Gheheughen zal my eeuwich. FLORE. 'k Heb/helacy niet
 Ghebaen aen Alexander, of acht hem meer waerdich.
 ALEXA. Me-Vrouw zal in danckbaerheyt my binden vaerdich.

LODEWYCK.

- Zeer wel bind ick Me-vrou verzelde met deze bynd.
 FLORE. Maer/lacy/ons gheluck de tydt nu overwint.
 Ghy die 't gheheyme weet van beyde ons bedryven:
 Ich bid u laet het alles heym'lyck by u blyben.
 ALEXA. Verzekert u/Me-vrouw/u daer ghewis van hout.
 Ich bid u Princen beyd/dat niemant ghy vertrouwt/
 Die meest vertrouwt die werdt ghemeenlyck eerst bedroggen:
 Doozichtight zyt want op uw twee zyn al de ooghen.
 Neemt deze raed van my/ die ghy mooght gheven raed.
 Waer mede Alexander na Egypten gaet.
 FLORE. Helacy/ick en ken de traenen niet bedwinghen/
 Die deze scheidung upt mijn dzoebe herte dringhen.
 LODE. En deze ooghen hebben oock rechtvaerdich deel.
 Ich bid u/byzend/ontfangt van my dit ringh-julweel.

LODEW. Ghebenedet hier by de Prins/ 't gheen liefde u doet sbencken.

ALEXA. Belaeft/ zonder gift zal ich mijn Heer ghebenedeken.

FLORE. En deze keten/ bid ich/ van myn handt aenwaerd/ En wensche u gheluck/ voozpoeds/ en welwaert.

ALEXA. Daert wel ghenaed'ghe Prins. waert wel hooghwaerde Prince.

Volherdingh in uw liefde ich u beps wince/

En immer zal ich spreken in u beyder lof/

Daert wel Princes en Prins. L.F. Wy bzing'n u winté 't Hof. Al. b.

BROER HENDRICK.

Wat mach hier gaende zyn? wat offer is ghebeurt?

't Hof is niet ghelijc het was/ zyn Majesteit die treurt.

De vrouwe de Princes en machmen oock niet spreken/

De Prinsen zyn oneens/ men spreekt niet als van wizen.

Zoudt alles om 't vertreck van Alexander zyn?

De Prinsen toonen vriendschap maer 't is valsche schijn.

Belaeft/ ich zie het Hof is vol van razernpen/

Vol haet en nyd/ afgunsi/ en vol van jalouspen.

En stadich onrust/ waer men nimmer ziet het endt/

't is raedzaem dat ich gae nae myn gherust conent:

Ma mijn vergheten celle/ by van al 't becommer/

En bluchte van het Hof/ vol woeligh en blosommer.

Vol schijn/ vol valscheyd/ en vol woefsheyt/ en vol strijdt/

Vol afgunsi/ vol ghebeyns/ vol hoon/ vol trots vol nyd/

Vol van traet-giericheyt/ en vol bedriegerve.

Wat is het Hoofdinghs ampt? een rechte beed'larpe.

KEYSER, met zijn staet-volghers.

GUYDEON, met zijn volghers.

KEYSER Prins Guydeon, 't is waer/ men vind wel Dienaers weer?

Te vinden Alexanders. daer den twijff'lijc zeer.

Zo edelen ghemoedt/ zo heusch/ zo wijs/ zo goede/

Zo schickelijc/ en vol zoogh/ zo matich/ en zo vroede/

Zo defrich/ zo gheleert/ zo troost'lijc in bezwaer/

Te vinden zulcken rene acht ich vol ghebaer.

Welijl wy scepter zwayden/ heb ich noyt bevonnen/

Dat niemant meerder heeft myn gunst en liefs ghewonnen

Als Alexander dreed/ dies acht ich 't onghelock

Dat nu Egypten Alexander my ontroek:

Za hoe het my ontroert is qualijc te gheloben/

En trouwen dienaer gaet all' ander luek te boben.

GUYD. Gheluckelijc is hy vande gunst uws Majesteit.

KEYSER Myn gunst acht ich hem waerd' door 't gheen ich heb ghezept

GUIDE. Uw Majestejt betoont in alles zijn ghenade/
 De goeden acht ich zeer/ ghelyck ich haet de quade/
 Het Princelyck ghemoedt neyghit innuer tot de deughd/
KEYSER Ter wereltd isser niet dat meer als deughd' verhenghd' /
 Gheen heughelijcker lofen hen oock niet andt wenschen/
 Elck werdt gheacht/ ghezien dooz deughd' van alle menschen/
 Deughd' is de trouwste muir die inde wereltd gaet/
 Want deughd' een peder liefd' / en ondeughd' werdt ghehaet.
 Aeh dat de menschen dit rechtgrondelijck verfontden/
 'k Gh'loof datter inde werltd meer deughd' zoud' zijn bevonden:
 Doch deughd' is gheen erf- goedt/ de deughde erftmen niet/
 Maer God an alle menschen mild' lyck deughd' aenbiedt.
 Dus alle menschen kunnen deughdelijcke werden/
 Die inde liefde tot de deughde steeds volherden.
 Doch deughde heeft/ helacs/ in menschen gantsch gheen macht/
 Ten zy de mensche zelve na de deughde i racht:
 Doch die betrachtigh hen in gheen' ghe menschen leven/
 Ten waer dat God de mensch de wille wilde gheven.
 Die wil moet zijn ghestuurt alleen dooz Godes stuur/
 De mensch niet goeds en heeft wjt zijn eyghen natuur/
 Hoe wel natuur is goedt mits Godt die zelven teelden/
 Maer inde menscheng' ickhepdt zulcken nicker speelden/
 Die d' heplighe natuur heur edelhepdt ontrooft/
 En 't liejt na deughdens neyghigh t' eenmael verdooft/
 Zo dat natuure werdt ghelochte van heur heplhepdt/
 En werdt ghelocht/ ghepozt/ tot alle wulps' geplhepdt:
 Dus inde menschen zelven dit mis' bryck bestaet/
 De goetthepdt van natuur die maken menschen quaet.
 Maer Alexander heeft zijn neyghigh my betwezen/
 Mits luste tot de deughd' zo p' rich was gherezen/
 Om deughdelijck te zijn/ dies deughde hem nu loont/
 En zal als Coningh van Egypten zijn ghekroont.

GUIDE. Hoe? Coningh van Egypten? dat selijnt fabelachtich.

KEYSER Zo fabelachtich niet ghelyck het is waerachtich.

GUIDE. Waerachtich Coningh? **KEY.** 't Is ghelyck ich heb ghezepdt/

Want in het leven van de Konings Majestejt/
 Heeft Alexanders deughd' zijn luek zo hoogh verheben/
 Dat zyne Majestejt beloften heeft ghegheven/
 Om met Thephisoa zyne dochter inde echt
 Te treden/ dus gaet ru om halen zyne recht.

GUIDE. 't Is 't moog' lyck heer? **KEY.** 't Is zo/ ghelyck ich Prins u zepdt.
 Dit zijn de reden dat hy van my is ghescheyden/
 Ziet nu wat deughd' vermacht/ ziet wat de deughde w'acht/
 En oozzaecht dit niet dat een peder mensche tracht

Om deughbelijck te zijn/want ick veel meerder achte
 De kroon die deughde nu aen Alexander brachte/
 Als deze/ die ick voer/en wettelijck heb ghe-erft:
 Deez' was booz my ghereed/de zyne hy berwerft
 Dooz krachtē vande deughd'/ daer elck na b'hoort te haken/
 Wat isser meerder lof/als zelfs zich groot te maken?

GUYDE.

KEYSER.

't Zijn gaven die den Hemel aende menschen gheeft/
 En dooz die gaven hy d' Egyptische kroone heeft.
 Laet Alexander nu booz elck een spieghel wezen/
 Hoe dat de deughde hem tot Coningh heeft gherezen/
 En zyne gloppen nu veer boven and'ren blien:
 Te recht met zegghen mach: Het onzien ken gheschien. Alle bin.

SESTE BEDRYF.

L O D E W Y C K, komende schuyf-wijs door de
 galerye inde nacht, onder het Venster vande Princesse
 FLORENTINA.

It's d' uure dat Florentina my verbachvaert heeft/
 Na uure wiens geluck my opp're glozē geeft! (haecte/
 Dit's d'uure waer Prinz Lodewijck hengh'lende nae
 Dit's d'uure die de Prince de gheluckichst' maecte/
 Die't aerdens-kreis opt hadd', het teken dat me-brou

My gaf/was ick hier mijn snaren klinken zou/
 Belommt dooz't gheboomt/dus niemandt my ken kennen.
 Zielooze-snaren laet uw liebe galmtē zennen
 't Verburghentē mynes ziels in Florentinaes ooz/
 Dzinghd' heym lijck/ snare klanck/ in mijn Princesens gh'hoor/
 En meld dat Prince Lood'wijck in het naere dufster
 Komt smeken om het licht heurs oogghens sterre-lupster:
 't Is best ick hier verschuple onder dit p'ziel/
 Het liefelijck ghebruy is heymelijck ghesieel.

Hy verschuyft zich, speelt op de Luyt, en zinght.

Telgh'kens waer op't pluym-ghediert

Tiereliert,

En door heure becxkens vlayen,

Steeds uytgalmend't minne smert,

En het hert

Stillen door hun kropkens drayen.

Zijt ghy Telghkens oock ghetuygh

Hoe ick buygh

Laegh gheknielt voor myn Princesse,

Smekend' dat zy myn herts klacht

Eens verzacht

En de vinn'ghe vlamme lesse.

Het verlanghen lieven doet,

Doch on-zoet,

Niemandt weet het als die 't proefden:

Ach die na 't gheliefde haect!

't Bitter smaect t,

Hoe 't verlanghen ons bedroefde.

Tydt verkort uw tydt doch nu,

Bid ick u,

Laet u vleughels vlieghen snelle.

Doch uw' snelle vlucht verzwert,

Als verkeert

Is in hemel deze helle.

Het schijnt ick hoor ghewach/ heur venster open is:

Dat zy my heeft ghehoort dat houd' ick voor ghelwis.

FLORENTINA in heur venster.

FLORE. Prins Lodewijck zijt ghy 't? Lo. Mijn sprac geeft u het teke.

FLORE. Hoe komt ghy by my lief? Lo. Zeer wel. Fl. Zast/ zonder sprake.

Hy klimt het Venster in, en mits komt DON IERONIMO op 't slach, die de Prins LODEWYCK en

FLORENTINA zach te zamen.

IERON.

De Prins en de Princes/ ick zach het voor mijn ooghen/

En 't gheen ick zelven zach dat ken niet zijn ghelooghen.

Vrouwen eynd'lijk Vrouwen zijn,

Inde schijn.

Eerbaer, en on-eerbaer in secreten,

Daer wy 't minste op vermoen

't Meeste doen,

Al-hoc-wel men 't niet ken weten.

Treur-bly-eynde-spel

d' Eerbaerheydt, helacy, moet
 Onder voet,
 d' Eerbaerheydt verkeert in veynzen,
 Die de kunst van veynzen heeft,
 Eerbaer leeft,
 Anders durf oock niemant peynzen.

Schreef men elck een voor zijn hooft,
 Ick ghelooft,
 Weynich Vrouwen zoud men vinnen,
 Onder grooten ende kleen,
 In 't ghemeen,
 Weynich zijnder die niet minnen.

d' Alderschalckste blijft in eer
 Door 't gheweer
 Van een loos en listich heelen,
 Doen 't zo dat men 't niet en weet,
 In 't secreet,
 Zy heur geyle lusten steelen.

Hen Prince Guydeon zal ich hun doent ontdecken/
 En daer door/ zo ich meen/ zyn langhe droom ontwzercken/
 De passie die hy heeft die nieticht hier meed al/
 Dus ich/ hem staende voet/ het werck ontdecken zal.

THEPHISNA, Eerste Edeldom, komende
 uyt weynich na THEPHISNA.

't Schijnt myn ghemoed my zepdt gh'lijck of de uur ghenaecktes
 Dat ick myn lief zou zien daer langhe ick na haeckte:
 't Schijnt datter inde Gheest vets vrecnts verburghen leydt/
 't Gheen het toetomende ons haeck te hozen zepdt.

EERSTE EDELDOM.

I. EDEL. Me-vrouwe/goede maer/ mijn heer die is ghekomen.
 THEPH. Ghekomen? hoe? I ED. Ick heb hem by de handt genomen/
 En hem verwelkomt. TH. Waer? I. ED. Zo hy bā 't paerde trad.
 THEPH. Het is de lieffte maer die ick myn leven had.

IRONIMO. GUYDEON.

- IRON. 't Is waer ghenaed'ghe Prins' t gheen ick u gingh verhalen/
 Hoe Florentijn en Lood'wyck hunne lusten staelen/
 In 't venster ick hem zach/als Florentina quam/
 Die hem op 't minnelijckst' in heure narmen nam/
 En boort het venster sloop/ en wat zo boortz bedreben/
 Daer van behoef ick/ Heer/ gheen redenen te gheben/
 't Bedencken is ghenoech/ heur eere is gheroost.
- GUYDE. 't En ken van Florentina niet wel zyn ghelooft.
- IRON. Ghelooft het Prins' 't is zo. Guy. Zoud' ick 't gheloope geben?
 Zo roof ick/ ja ick roof/ ick roof mijn eyghen leven/
 Het leven my berdziet/ het leven ben ick wars/
 Het schijnt ghy druckt mijn hert in een benaudc pars/
 Mijn siele ghy verwurghet/ mijn herte doet ghy trillen.
- IRON. Uw hoogheyt. Guy. Zwoght/ ghy kumt niet reden my niet
 De schrikelycke galmt die wyt uw lippen quam (stillen:
 Mijn herte blaken doet in Etnaellijcke blaam/
 De zinnen ghy my roofden door uw vinn'ghe woorzen/
 d' Afgrypzelijckste die ick opt mijn dagen hoorzen/
 De wyrediste moozde-woorzen/ beulinnen van mijn hert.
- IRON. Mijn Prinsce. Guy. Prins? geen Prins/ uw Prinsce ghy verwert
 In woefte razerij/ om 't leven te verhoorten/
 En dwoeve Guydeon in 't nare graf te storten.
 Ha hemel! IERO. Prins bedaert. Guy. Bedaren ken ick niet/
 Vermits aen Florentina onghelpck gheschiet.
 Ha Prinsce Lodewijck! sy Diancken/ wyl ghebzoedzel/
 Die schennen durft/ helaez/ een Keyzerlick op-voedzel/
 Zijn Majestepts gheteelt/ een Princelijcke Vrouw/
 sy Lodewijck, tyran/ onwaerdich ick u houw
 De aerde te betreen.

KEYSER met zijn Edelen.

- IRON. Verpnt Heer/ hier komt de Keyser.
- GUYDE. Ieronimo ick verpnt? neen ick ben gheen verpnter.
- KEYSER Wat deert u Prins? wat is 't? het schijnt ghy zyt ontstelt.
- GUYDE. 't Is waer/ ghenaed'ghe Heer. KEY. Wat is dat u queldt?
- GUYDE. Het gheen uw Majestept noch meer als my zal raken.
- KEYSER Noch meer aen my/ als u/ wat Prinsce? zyn 't Lant-zaken?
- GUYDE. Zijf zake Heer/ en eer. KE. Wiens eer? Gu. Wues Majestept.
- KEYSER Waer in? Guy. Ghenaed'ghe Heer/ ten mach niet zyn ghezeydt.
- KEYSER Verraed? Gu. Meer als verraed. KE. Zo is het pets bezonders.
 Wat is 't? Guy. Ghenaed'ghe Heer/ en bande grootste wonders.

- KEYSER En machmen 't weten niet! Guy. Ghenaed' ghe Heer het zou
 Verwurghen u/door 't bitter van 't verdriet/en rouw/
 Uw Keyzerlijke hert zoud' wreedelijck verfmoozen.
- KEYSER Het moet afsgrps'lijck zijn het gheen men niet mach hoozen.
- GUYDE. Dooz 't hoozen waer uw Majestept helaes bermoozdt.
- KEYSER 't Is wonder wat ghy zeght/mien sterft niet dooz een woordt.
- GUYDE. Een woordt/ en zulcken woordt die zielen ken verkrachten.
- KEYSER 'k Ghelooft niet dat in woorden waren zulcke krachten/
 Ick wil dat ghy 't my zeght/ 'k wil ghy 't my open baert/
 Of Prince ick en acht u myne gunst niet waert/
 Ontdekt my wat het is/ want ick begheert te weten/
 Of acht dat ghy uw plicht aen my gantsch hebt vergheten/
 En houd u vooz onwaardich van uw Princens eer/
 Ja al mijn gunst tot u/ ick oock in haet verkeer.
- GUYDE. Uw Majestepts ghebieden ken ick niet we'erkeeren.
 Uw dochter/ de Princes/ en Lodewijck boeleeren.
- KEYSER Wat kennis hebt ghy/ Prince/ dat dit zoud' gheschien?
- IERON. Ghenaed' ghe Heer ick heb de boe lagie ghezien.
- KEYSER En zoudt ghy 't zelven aen de Prinz wel durben zeggghen?
- IERON. Wel zeggghen Heer/ en oock met reden wel belegghen.
- GUYDE. En Alexander was de kopp'laer die het wzocht/
 Van wien uw Majestept zo eerbaerlijke docht.
- KEYSER Gaet ghy om Lodewijck, hy daed'lijck komt ten Hobe.
- PAGIE Ick gae/ghenaed'ghe Heer. bin. KEY. Zeer qualijck ick ghelobe
 De Prince aen mijn bloed deez' schandt-bleck zou bestaen/
 En hy aen 't Keyzerrijck deez. on-eer heeft ghedaen/
 En minder Alexander d' oorzaeck zoude wezen/
 Wie zoud' van deughde zelven onderughd' kunnen vzezen.
 Ieronimo mis-oordeeld/ en ghy Prince faelt
 Te dencken de Princes dus groflijck heeft ghedwaelt.
 Ieronimo waer op is 't dat ghy dit verbruden?
- IERON. Ghenaed'ghe Heer ick heb bebestinghe van reden.
- KEYSER Wat reden? IERO. Mits dat ick de Prinz deez' nacht verleen/
 Dooz d' after-galerpe komen zach alleen/
 En in heur venster Florentina na hem wachten/
 Waer dooz hy by heur quam in 't duysters vande nachte/
 Ontsingh hem met om-helzingsh/ gh'lijck heur echte man/
 En wat hier volghden na men licht lijck oord'len kan.

LODEWYCK.

- LODEW. Wat gh'lieft u Majestept? KEY. Prinz hier zijn quade maten/
 Die ons zo vinnichlijck en wordelijck bezwaren/
 Dat nimmermeer ghemoed zo heftich was ontstelt/
 Ghelijck deez' dzoebe maer mijn hert en ziele queldt,

- LODEW. Waer yft ghenaed' ghe Heer? wat ken mijn Prince deeren?
 KEYSER Men zeydt dat ghy mijn dochter gantschlyck zoudt onteeren/
 En heur bekendt lichaemlyck/ 't werdt u op ghezeydt.
 LODEW. Zoud' Lodewijk beblecken 't bloedt uwz Majesteit?
 Gelooft het niet. IER. 't Is zo. LO. Zoud' ghy my dat vertrouwde
 IERON. Het gheen ick/ Prince/ zeyh dat zal ick staende houwen.
 LODEW. Ghy staende? sielt! IER. Geen sielt/ 'k verzoek aen u mijn recht/
 Daer is mijn handt-schoen/ en ick roep u tot gevecht.
 LODEW. 'k Wenbaerd die/ en in 't veldt zal ick u doen her-zegghen
 Het gheen ghy de Princez en my te last wilt legghen.
 KEYSER En zo ghy 't niet en doet zo houd ick booz gheewis/
 Het gheen sy u op-zeyden al waerachtich is. binnen.
 LODE. Herroepen zult ghy 't gheen ghy my hebt na ghegheven/
 Of zweer by d' Hemel dat ick nemen zal u leven.
 IERON. Verdeed' ghen zal ick 't gheen te last u is gheleydt/
 Bestemt plaets van 't ghevecht. LODE. 't Zal u zyn aenghezeydt.

FLORENTINA.

Ach Lodewyck! 't gheniet van 't gheen mijn hert na haecte/
 Dooz heughelijcke smaect 't mid myns ziel gheraecte/
 Zo grondich/ dat u af-zijn my zo zeer verdziet/
 Ghelijck 't myn vzeughde is/ als ick 't by-zijn gheniet:
 't Ghenieten meerder terghet/ om 't gh'noten te verhalen/
 (Ja doet dool-hooflyck 't hert in graghe lust verdwalen)
 Als opt de eerste lust na d' eerste smaecte streef/
 Vermits dat in 't ghenieten zulcken na-proef bleef/
 Die stadich hengh' lend' is om 't zoet we'er te herwerben/
 Dus treur ick/ mits ick 't by-zijn van mijn lief moet derben.
 Ach Lodewyck! elck uir schijnt my/helaes/ een jaer/
 Het quellijcke verlanghen valt zo over-zwaer/
 Dat Florentina treurt/en stadich oock zal treuren/
 Tot dat my heugh'lyck we'er u by-zijn zal ghebeuren.

LODEWYCK.

- FLORE. Mijn lief. LOD. Wel mach men zegghen/ hoog-gebozen Vrouw/
 Dat waer verheugingh is/ was zeer na by de rouw/
 FLORE. De rouwe lief? LOD. De rouw/ de rouwe en verdzieten/
 De rouwe doet mijn herte bloed' ghe tranen blieten/
 En wurgh't mijn ziel. FLO. Wat is 't? wat isser dan gheschiet?
 Wat isser Prince? LOD. Helaes/ Princez wy zyn verspiet!
 LODE. Verspiet? LOD. Verspiet/ verraden/ laes wy zyn verlozen!
 FLORE. Ach Florentina! waer toe waert ghy/ laes/ ghebozen!

Opint/ach Pzins/wat raed? wat raed? helaes/wat raed
 Doozkomt dit ongheluck? LODE. De raed die komt te laet.

Ons doente is ondeckt. FLO. Wien was 't die ons verspieden?

LODE.

Ieronimo, Ieronimo die zach 't gheschieden/
 En heeft het aende Keizer t'eenmael verhaert/
 Hoe ick dooz 't venster quam als ghy in 't venster waert.

FLORE.

Wzaeck Hemel! Hemel wzaeck! LOD. Pzinceffe wilt bebaeren.

Ik Zal u verhaelen alles wat my is erbaeren:

De Keizer zondt om my. FLORE. En zijt ghy daer gheweest?

LODE.

Terstont ick quam ten hoof/mits ick was onbebreest:

En zepden my/ hoe datinen hem te vooren zweerden:

Ja vooz de waerhepbde hiel/dat ick by u boeleerden.

Ieronimo bebestichden de daed terstont/

En glijck dit zegghe was vooz my een herte-wond/

Zu toozen ick hem sielten/en gaff hem de laghen/

Waer op hy daedlijck heeft zijn hand-schoen af getoghen/

En riep my tot ghevecht/zo dat ick bechten moet/

Verdedighen onz' eere/want het Pzins'lijck bloed

Niet anders en betaemt. FLO. Hoe/Pzince zoudt ghy bechten?

LODEW.

De Veld-becht moet gheschien zal ick onz' oneer rechten.

't Is reden/dubb'le reden/dat het oock gheschiet/

Ieronimo het wil/ de Keizer 't oock ghebidt.

En tot het bechten ben ick oock ghereed en vaerdich/

Verstoringh mijnes bloods/acht ick u dubbel waerdich.

En hier beneben werter bast'lijck by ghezepdt/

Dat ons boelage was Alexanders belepdt.

FLORE.

Helaes/hoe was 't ondeckt? hoe quam hun dit te hoorzen?

LODEW.

Helaes/Pzinces/het schijnt de muuren hebben oozen.

't Ghevecht dat moet gheschien. FLO. Geschieden/Pzins? ten zal?

Het ongheluck is groot/maer grooter dit misval.

Zou't zijn/dat ghy uwi leven in ghebaer zoudt brenghen?

Waer ober ick het bechten nimmer zal ghehenghen.

LODE.

De nood bzeckt wett' Pzinces. FL. Ik Geheng het nimmermeer.

LODE.

Wilt ghy/Pzinces/dat niet gherecht zy onze eer?

FLORE.

Ons eere rechtigh ken gheschieden dooz een ander.

LODE.

Dooz wien zou dat gheschien? FLO. Dooz onzen Alexander.

LODE.

Die in Egypten is? FLO. Pzins wat ick heb bedocht:

't Is raedzaem dat ghy aen zijn Majesteit verzocht;

Dat hy verlanghen wil twee maenden om te bechten.

En zeght hem ghy in Wzanchrijck pets hebt te verrechtten/

En midler tydt zo kunt ghy na Egypten gaen/

En gheben 't Alexander alles te verstaen:

Verzoekend' dat hy het ghevecht vooz u aenbaerde/

Ik ben verzekert datter niet is opter aerde

't Gheen hy niet willich doet/en zo dooz dit yzakelijck/
 Vermits dat Alexander u gantsch is ghelijck/
 En isser vooz 't ondeck in 't minste niet te pzezen/
 Want niemant oozd len ken of ghy 't of hy 't mach wezen.

- LODEW. Me-Dyou 't is wel bedocht/te stont ick het verzoeck
 Men zyne Majestept/die ick hier dooz verkloeck,
 FLORE. En Alexander zal onz' eere wel weer winnen.
 LODEW. Wat Mannen kunnen niet dat kunnen Dyouwen binnen. Bey.bin.

GUYDEON, IERONIMO.

- GUYD. 't Is nu tijdt dat ghy toont de manhaft ulws ghemoeds/
 't Is nu tijdt dat ghy toont de edelheyt ulws bloeds/
 't Is nu tijdt om te winnen eenwighe memozy/
 En cieren 't Heldens hooft met ghelaurierde glozy.
 Toont nu wien dat ghy zyt dooz mannelijcke daed/
 Op dat ghy uwen naem in stael-ghedachten laet.

- IERON. Ik Verlanghe na de tijde om in 't veld te treden.
 En dit blijm-scherpe swaert/stoutmoedich te ontscheden.
 Te meerder dat ick hebbe een rechtvaerd'ghe zaeck.
 Dit vozd my dat ick graeghlijck na het vechten haeck/
 En wensche dat de plaets bestemt was/en de tijden/
 Dat ick rechtvaerdich om mijn eer in 't veld mach stryden.
 Ick hacche na de uur/vermits ick vaerdich ben:
 't Manhaftichste ghemoed men aen de daden ken.

- GUYDE. Zaeght ghy wel inde Prins hoe dat hy was onduldich?
 Ja het ghezicht betoonden dat hy is recht schuldich.
 Dat ghy 't veld houden zult dat houdt ick vooz ghewis.

- IERON. Vermits den Hemel weet mijn zaeck rechtvaerdich is:

- GUYDE. Reesthaerdicheyt die moet de onrechtvaerd' verwinnen.

- IERON. Ick twyffel/Prince/niet of zult het zo bevinnen.

- Ick gae ten Hove om te weten plaets en uur.

- GUYDE. Den Hemel u ghelepd/en Gode zy u stuur. Beyde binnen.

SEVENSTE BEDRYF.

Broer HENDRICK.

- 29 At momp' lingsh hooz ick nu ! hoe yder nu nureert!
 30 Hoe dat Prins Lodewyck met ons Princes boeleert!
 31 Ha Lodewijck! hoe waeren dus verwoest u zinnen!
 32 Dat ghy geen boele kost als ons Princesse vinnen !
 33 Zo eerb'ren hert/helaes/ 't gheen noyt van minne wist/
 34 Was nu verkracht/mislepdt/dooz ulw lusts-looze list.
 35 Ha Goddelooze schichte! vol wispeltuur'ghe kuuren/
 36 Hoe kunt ghy loze wichte natuure onnatuuren!

- „ Beneblende 't verstandt dooz een verwoeste gril/
 „ En taughelt na uw lust de loots-vrouw van de wil.
 „ De wil/ ick zegh de wil/en maect die zo baldadich/
 „ Dat wille nummer is in boze wil verzadich:
 „ Maer nickerlijke pooght/ en snodelijke tracht
 „ Te hebben de natuur gheheel in heure macht/
 „ Ontziende eer noch faem/noch defetchept/ noch deughde/
 „ Maer ooghende alleen op vleeschelijke vreughde.
 „ Na mensch/hoe dut ghy mensch/! de luste u verleydt/
 „ Dat ghy van eer/van deughd/ghelijckelijcke schepdt.
 „ De eedele natuur was u alleen ghegeven/
 „ Om deughzaam/vzod/en wijs/ter eere Gods te leven:
 „ Ter eeren uwes Schepper/ uwes Heer/uw's God/
 „ En niet om hier te leven woestelijck verzot/
 „ Na uw lusts gheterch/en wulpsich dwars verkiezen/
 „ Ja d'heylhept uwes ziels hooz eeuwich te verliezen.
 „ Bedzoefde Florentina, wat hebt ghy bestaen!
 „ Princesse/waerde Vrouw/wat hebt ghy ghedaen!
 „ Ach onbebleekte maeght/waer zijt ghy toe ghekomen!
 „ 't Gheen d' Hemel gaf/ ghy nu u zelve hebt ontnomen.
 „ 't Gheen d' Hemel zo ghenaed'lijck op u had besteedt/
 „ Ghy nu baldadelijck onder de voeten treedt.
 „ Weerrijzen kundt ghy nummer 't gheen ghy hebt verlozen/
 „ Princesse Florentina, waer toe waert ghy ghebozen!
 „ 't Is best ick gae by heur om troosten heur ghemoed/
 „ Wel doet hy die een werck van barmhertichept doet.

Binner.

LODEWYCK, met een valsche baerd.

Na veel ghesloof ick in Egypten nu gheraecten/
 Waer na Prinz Lodewijck zeer erensilpche haecten.
 Om Alexander te beweghen/ nu dat hy
 't Ghevecht hooz onze eer aennemen wil hooz my.
 Ach Hemel/dat ick hem nu heymelijck mocht spreken/
 Om hooz te komen dat mijn komst' niet uyt mach bzeken.
 't Is best ick gae ten Hoof/op dat ick zeker ben/
 Dooz wat beley ick Alexander spreken ken.

ALEXANDER, verzeld met de vyf Eedelen, die
 te vooren by de Coningh van Egypten waeren, als hy uyt-
 leyde het secreet vande Ravens,

LODEW. Is dat niet Alexander? ick zie het aen zijn wezen.
 ALEXA. Ick bid u/ Heeren/wilt in 't alderminst niet bzezen/

Vanders

Wanders zal gheschien als by u werdt verzwacht/
 Mits ick het Coninghryck mijn liefde waerdich acht/
 Mijn liefde niet alleen/maer ick zeer graegh mijn leven/
 Tot nut des Coninghryckx in waegh-schael zal begheben:
 Om danckbaerheyt te roonen aen zyn Majestejt/
 Die my zyn Dochter/en het rijk had toeghezeyt.
 De Coningin Thephisna, zal in my bespeuren/
 Dat ick heur langh ghequijn/heur droefheyt/en heur treuren/
 Verzoeten zal deur liefd/die Alexander draeght/
 Ick weet de waerde van dees Princelijcke Maeght/
 Die nimmer mijne diensten kunnen evenaeren.
 Ghy Heeren/weet dat wy in echte nu vergaeren/
 En op den achtsten dach ons Byplofts feest gheschiet:
 Daer ober bid ick/dat ghy doch wilt faelen niet/
 Op 't alderprachtichst dan ons bepden te verzellen.

I. EDEL.

Heer/toghen dezen dach wy g'lyckelijck ons toe stellen
 Ghelijck den Edeldom van Egypten betaemt/
 Dooz't prachtrichst Coninkryck zy immer was besaemt:
 En zullen 't daedlijck oock op deze feest betoonen/
 En op den dach/mijn Heer/ als wy u zullen kroonen.

ALEXA.

Ick twijffel niet/of 't zegghe zal oock zyn ghedaen.
 Laet ons nu g'lyckelijck na de Coninginne gaen.
 Wat vzeemd'ling zie ick daer.

ALEXA.

2. EDE. Me zal't uyt hem wel hoorē.
 Wat natie zijt ghy vziend? LODE. Een Dupsch ben ick gebooren.
 En van waer quaemt ghy nu? Lo. Mijn Heer/van 't Keyzers Hof.

ALEXA.

En is zyn Majestejt als noch in goed wel-vaeren?
 Vrouw Florentina? LOD. Zy noch in ghezontheyt waeren.
 Ik Verheugh my zulckx te hoorē/en Dzing Lodewijck?

ALEXA.

In goeden doene/Heer/hiet ick hun al ghelijck.

LODE.

't Zyn Princen waer ick al mijn leven in ben gh'houwen.
 Van hunliens liefde mooght ghy hun oock vast vertrouwen.

ALEXA.

Hoe weet ghy 't vziend? L. Ick weet het. A. 'k Bid u door wat re'?

LODE.

Om weten uwe staet zonden zy my alleen
 Hier in Egypten. ALEXA. Zy 't is hunliens liefdens teken,
 Van vzeughde uyt mijn herte bloede tranen vzeken.
 Ghy hert'lijck welkom zijt/en zyt omhelzingh waert/
 De Princen pinner toonen Princelijcke aerdt.

LODE.

Pets heb ick/Heer/het gheen ick zegghe moet secrete.

ALEXA.

Vertrecht ghy Heeren/op dat ick 't gheheym mach weten.

LODEW.

Hooghwaerden Alexander, ghy zijt onghewis/
 Dooz dees verkeerde schijn/wie dat nu by u is.

ALEXA.

't Is Prince Lodewijck, Heer/die hier schuylden onder,
 Da Hemel wat ick zie! het is my 't grootste wonder.

LODE. 't Is Lodewijck. ALEXA. En reden dat ick booz u kniel.
 LODEW. Met reden dat de Prinz booz u ter aerde viel.
 ALEXA. Uw hoochepdt hier? ha Prins! wat mach d' oorzaeck wezen?
 LODEW. De oorzaeck/ Heere/ is wyl ongheluck gherezen.
 ALEXA. Wyl onghelucken Prinz? LOD. Ons onluck is ghebeurt.
 ALEXA. Helacp deze maer het d'oeve hert verscheurt.
 LOD. Wat is het Prinz? LOD. Helacp waerden Alexander,
 Wyl zedert u bertreckingh hadden groot verander.
 Ghy weet hoe dat myn liefd' tot Florentina steegh/
 En dat ick booz u toedoen heur we'rliefd' verkreegh/
 Maer wyl gheluckelijck oock beyde in volherden/
 Ons t' zaamen-komst/helacp/schijnt verspiedet werden
 En qualijcke gheduyd. ja roovend eer en faem/
 Gheloovende/ helaes/ dat wyl boeleren t' zaem/
 En syne Majesteit het zelfde quam te hoozen/
 Waer booz luck/ eer/en faem ghelijckelijck is verlozen.
 ALEXA. Helaes/ wat ongheluck/ wie is 't die 't u op-zeydt?
 LODEW. Ieronimo, mijn Heer/ ons dat te laste leydt/
 En om dat ick mijn eer en d' heure zoude rechten/
 Beroeven heb ick hem om opentlijck te bechten.
 Hier inne Florentina heur zo deerlijck queldt/
 Vermits de liefde die zy op my heeft ghestelt/
 Dat nimmer d'oev'heydt kost een herte dieper wonden/
 Als mi/ helaes/ in mijn Princesse werdt bevonden:
 't Ghebecht nochtans dat moet noodzakelijck gheschien/
 Zo wyl ons eere willen we' er herbozen zien.
 Manhaft my niet en faelt om 't zelf de t' onderwinden/
 Doch ghelijck de liefde ken her heymelijckst' wyl binden/
 Heeft mijn Princesse noch een middelle bedocht/
 En dat aen u/ booz ons ootmoedich zy verzocht/
 Om in mijn plaets te bechten/ en in 't veldt te treden.
 Heer Alexander, al hoe-wel ick weet dat reden
 My dit verzoek belet/ en 't Princelijck ghemoed
 Verhindert Lodewyck aen u verzoekingh doet/
 Verschoont my Heer/ want liefd' ken alle wetten bzeken/
 't Is Florentina die nu Lodewyck doet spreken/
 Vermits daer niemandt is in 't gausche Keyzerrijck
 Ghelijck wyl in ghedaente beyde zijn ghelijck.
 Doch waerden Alexander, wylt doch niet vermoeden
 Dat Prins Lodewyck het Princelijcke bloede
 Die schandt-bleek zoude doen/ en mijn manhaft ghebreekt/
 Dat booz myn eyghen handt dit ongh'lijck zy ghewezeekt/
 't Is Florentina Heer/ 't is myn Prins die t' dede
 Dat ick my selfs verghet/ en doe aen u dees' bede/

En maect myn slabe al de daghen mynes leuen.

ALEXA. Myn leuen/ goedt en bloedt ick booz uw eer zou gheuen/
 Princesse Florentina acht ick alles waert/
 Hier is ter wereld niet op al d' om-ringh der aerd
 Dat my onmoogh'lyck schijnt om heur liefde niet t' aenbaerden/
 En meest in deze oorzaeck die ghy my verklaerden/
 Van laes/ helaes/ de tijdt zich ongheluckich toont/
 Want op den achtsten dach so zal ick zijn ghekroont
 Als Coningh van Egypten/en Thephisna trouwen/
 Het sijcke werdt van my/ en heur maect ick mijn Vrouw/
 Onmoogh'lyck is 't dat dit ghebecht dooz my gheschiedt/
 Vermits de tydens nootd mijn 't rechten niet toeliet.

LODEW. Zo becht ick/ Deere zelfs. ALEX. Doch pets my valt daer tinte,
 Waer dooz ick/ na my dunckt/ bequame middel binne
 Om vechten in uw plaets/ vermits dat/ Prinsce ghy/
 My sijt ghelijck/ en u men nemen zal booz my/
 Nu zal ick/ Prince/ u mijn trouwicheydt betoonen/
 En laten u hier in myn plaets booz Coningh kroonen/
 En myn Thephisna trouwen/ die niet weten ken/
 Als dat ick Alexander heur gheliefde ben/
 En midd' lertijdt ick met Ieronimo gae vechten/
 Om so het onghelijck in 't veldt booz u te rechten.
 Zo veel aengaet mijn bed/ ick u ghemoed beveel/
 Ick acht Prince Lodewijck, so generus/ so eel/
 Zo afterdochtich/ dat natuur ghy zult verweeren/
 Om myne echte Vrouw lichaemlyck niet t' on-eeren/
 Myn trouwe zulcks verdtend die ick u nu betoon/
 Der trouwend' u mijn huys-vrouws/ bed/ en oock mijn kroon.

LODE. Heer Alexander doet zijn trouwe herte blijcken/
 Men hoornden oock ter wereld noyt van dierghelijcken:
 Myn trouw ick u bezweer/ de kroone en u Vrouw/
 Ick in u af-zijn als gheleende vanden houw/
 En gheen van bepde zal ick oock in 't minste deeren/
 Maer lever alles op als ghy we' erom zult keeren.

ALEXA. Het vechten neem ick aen/ dooz my zal zulcks gheschieden/
 En wat vziends trouw vermach ghy dadelijck zult zien. bey. bin.

FLORENTINA.

Ick acht de Prince nu in Egypten wezen moet/
 En zie oock Alexander daegh'lycks te ghemoet:
 Ach hemel suurt zijn wil/ dat hy zijn trouw mach toonen/
 Om Lodewijck booz dit ghebechte te verschoonen,
 Hoe henghel ick na d'uur/ en na het goed toeval/
 Om weten of hy het ghebecht aenbaerden zal.

Om weten of hy booz onz' eer zal willen stryden/
 En dit bedroefde herte dooz zyn konst verblipden/
 De vrees en hope strijft in mijn verwerde ziel/
 Het gheen de hoop my geeft/ dooz vrees my we'er ontbiet.
 Zomwylen duchten ick dat hem trouw zal ghebreken/
 En dooz het af-zijn liefde van hem is gheweken/
 Doch hoop my we'er verquickt in deez' benauthepdt groot/
 Vermits ghetrouwheyt bleek meest inde grootste noot.

Broer HENDRICK.

- B. HEN. *Me vrouwe dus bedroeft!* FLO. *Helacy/ Heer/ met reden/
 Het onluck en de ramp my vinnichlyck besreeden/
 En in zo droeben vrack ick nu gheballen ben/
 Dat ick/ helacy Heer/ my zelven niet en ken.*
- B. HEN. *Mits ghy nu eer verloort/ en fame van u vluchten?*
 FLORE. *En hert en ziel verteert dooz klaechghelijcke zuchten/
 Mits ick onschuldich ben in 't gheen men my op-zepdt.*
- B. HEN. *De waerhepdt in uw hert/ Princes/ verburghen leydt/
 Bedeckt is het ghemoedt/ ghy moet het zelven weten.*
 FLORE. *Heer/ denckt niet dat ick heb my zelven zo vergheten/
 Dat ick myn eere zoude stellen in ghebaer/
 Veel eerder wensch ick dat ick noyt ghebozen waer.
 Prins Lodewyck en ick zyn by/ Heer/ van malkander.*
- B. HEN. *Men zepdt nochtans het was 't belepdt van Alexander,
 En dat hy daerom flucky oock na Egypten trock.*
- FLORE. *Ach hemel! dat ick 't hert niet uyt deez' boezem rock/
 En dooz wan-trouwe sterf.* B. HEN. *Princesse wilt bedaren.*
- FLORE. *En wurgh my zelfs met deze ongheluck ghe haeren.*
- B. HEN. *Bedaerd Princes/ bedaerd/ misdoet u zelven niet.*
- FLORE. *Noyt is Princes ter wer' ldt meer onghelyck gheschiet.*
- B. HEN. *Zo ghy onschuldich zyt/ de tijdt zal 't openbaren.*
- FLORE. *Helacy mijn ghedachten minner zulliker waren.*
- B. HEN. *Princesse ick gheloof dat ghy in uw ghemoed
 Onschuldich zyt/ ghy zelfs groot onghelyck u doet
 Dus woestelyck te razen/ zo ghy zyt onschuldich/
 Steldt zelven u gherust/ en toont u gantsch gheduldich.*
- FLORE. *Gheduldich/ Heer/ helaes/ hoe ken ick duidich zyn/
 Zo d' eere werdt gherooft van Lodewyck en mijn?
 Ach waer hy hier!* B. HEN. *Vertoest/ de Princee zal wel komen.*
- FLORE. *Hy heeft in haest na Branchryck zyn reys aenghemomen/
 En pder uure ick na syne komst verwaacht/
 Vermits ick zeker ben dat Lodewyck betracht
 Te zuyveren het gheen hy hem en my op-zeyden/
 Ick weet hy in zyn hert mijn ongheluck bescheyden/*

B. HEN. En met zijn wapen in het heldt zal blijcken doen/
 Dat niemant reden heeft zulckx op ons te vermoen.
 Verwacht de tijdt/ me- Wrouw/ verwachten is het waerdich/
 Tijdt u wel zup'ren zal den Hemel is rechtbaerdich/
 Me- wrouwe houdt u stil/ en gaet na uw verreck/
 Om u te troosten ick al myn vermogghen streck. beyde binnen.

Hier moet een vertooningh wezen, waer **L O D E W Y C K** in plaats van **ALEXANDER THEPHISNA** trouwt, en waer hy naderhant gekroont wert Koningh van Egypten, en weynich nae de krooningh gaet hy 'met alle de Edelen over het Toonneel, met Thephisna aen zyn zyde, en en de Tromperten blazen, doch zy gaé inne zonder spreken.

ALEXANDER, komende in 't Hof vande Keyzer, met een valsche baert.

Zou niemant kunnen toonen naeckter proef van trouw/
 Als Alexander aen Prins Lod'wijck en me- Wrouw
 De Princes nu betoont? Ik verliet myn Coninckrijcke
 En myn Thephisna, om de trouwe te doen blijcken/
 Ja stel myn leven om hun eere in ghebaer/
 Ghelijck of myn staet en eer/ hun staet en eere waer/
 Ick gae na Florentina en heur droefhept stille/
 Om heur te offren op myn leven en myn wille.

PAGIE vanden **KEYSER**, met een Rancket om te kaetzen.

Gheltick 't Rancket de bal hoogh en laegh springhen doet/
 Zo speelt Forcupn met ons/ in spoet en teghenspoet:
 'k Dadd' vijfthien en de kaets/ en noch was 't spel verlozen.
ALEXA. Van hem zal ick de doent vande Princes wel hoorzen.
PAGIE Myn Heer houd my hoor goedt dat ick u spreken aen.
ALEXA. Helats myn vriend/ hier in en hebt ghy niet misdaen.
PAGIE Ick zoude garen spreken de Princes Me- wrouwe.
 Vertoest/ ick zeght heur aen. bin. **ALE.** 't Ja raedzaem dat ick/
 My slecht spck tot dat ick aen heure hoochepdt spreck. (Houwe
 Wie isser die met my in trouwhepdt pets gheleek?
 Een Coningh in dit kleedt/ ziet wat de trouw hen werken/
 Oyt myne doenten mach men dadelijck bemercken
 Hoe dat d'op-rechte vriendt zich gheene dingh ontziet/
 Verlaet zyn echte wrouw en acht zyn kroone niet,

FLORENTINA.

- FLORE. Komt ghy om my te spreken? ALEXA. Ja ick genaed'ge Vrouwē.
- FLORE. En wat is uw begheert? ALEXA. Om off ren u mijn trouwe.
- FLORE. Uw trouwe! waer toe dat? Vriend ick u niet en ken.
- ALEXA. Zo weet Princesse/ dat ick Alexander ben.
- FLORE. Ach Hemel/wat ick zie! ALEX. Ghy ziet die heeft verlaten/
Zijn echte bruyt en Vrouw/zn Coninckrijck en staten.
Alleenlijck om te rechten uw en Lood'wijckx eer.
- FLORE. 't Is reden dat ick buygh ter aerde dooz u neer.
Den Hemel zend my u/ach Alexander waerden
En Heroïcksche held. ALE. Ick kom om te aenbaerden
't Ghebecht. FLORE. En Lodewijck? AL. Ick in Egypten liet.
- FLORE. De aldergrootste deughde my van u gheschiet/
Die opt Princes ghenoot. ALEX. Me-vrouw ick doe u blijcken
Dat trouwept nimmer ken upt 't eed'le herte wijcken.
- FLORE. Ghy toont wien dat ghy zijt. ALE. 't Zal blijcken dooz de daet/
Dermits de trou in woozden niet alleen bestaet.

PAGIE.

- PAGIE Zijn Majestept/Me-vrouw/daedlijck u wil spreken.
- FLORE. Groot ongheluck dat deez' mijn vzeughde nu wil vzeken.
Zo veel uw zaeck aengaet / ick zal zyn Majestept
Doen onderrechtingh/ van 't gheen ghy my hebt ghezeyt/
Mijn gunst ick u betoon/'k hebt zeer wel inghenomen.
Als deze man hier komt/ zo laet hem by my komen. Alle binnen!

L O D E W Y C K , in volle wapenen.

Ghe kroont/ en niet ghe kroont/ en niet ghe kroont ghelwis.
Mits Lodewijck ick ben/ken 't zyn! en lichtwel is
De krooninghe gheschiet/ Thephisna wert bedroggen:
Doch nimmermeer dooz my/maer slechtelijck dooz heur doggen.
De mur ghenacckt dat zy my in heur bed verwacht/
Doch in mijn volle harnasch ick heur deze nachte
Verzellen zal/en 't zal oock stadich zo gheduurē/
Tot dat den Hemel Alexander weer zal siuren
Wt 't Keyzers Hof/ en hier oock anders niet gheschiet/
Maer laet Thephisna maeght ghelijck hy my heur liet.
De trou die hy ons toonden blind my aen mijn eede:
Onwaerdich waer ick 't leven zo ick anders dede.
Hoewel Thephisna zal verwond'ren dooz de daed:
Doch mijn ghetrouwe hert niet anders toe en laet,

Met woorden zal ick heur behendich onderhouwen/
 Hoe wel ick weet dat woorden niet voldoen de Vrouwen.
 Maer qualijck weet zy met wie zy in 't bedde paert.
 Ik hoer heur niet. D'ondanckb'ren is gheen spoogh waters waerd.

GUYDEON, IERONIMO, Ieronimo
 ghewapent om te vechten.

GRYDE. Ieronimo nu dat hy u heeft aenghezept

De uur en plaets/ 't is best dat ghy hem hier verbept.
 Want Lodewijck en zal in d'uur niet willen faelen:
 't Is hupden nu den dach waer in ghy zult behaelen
 De grootste glozy die een Spangiaert pinner won/
 En utw saem bzallen zal ghelijck een Phoenix-Zon:
 Verspreyende de straelen tot de Antipoden.
 Ieronimo haert wel/ ick bidde d'Hooghe Goden
 Zy utw Danhafte hert nu gheben dat gheweld/
 Dat ghy Prins Lodewijck mooght laten doodt in 't veld. Binnen

IERON. Ghenaed' ghe Prins/ baert wel/ ick zal hem hier verwachten.
 Ieronimo hetoont nu utwe moedens krachten/
 En laet utw stael gheweer upt zwinghen vier en blant/
 De eere moet zyn mijn want ick om d'eere quam.

ALEXANDER.

Ieronimo, ghy toont een Edelman te wesen/
 En ick ghelijck een Prins in 't minst oock niet zal vrezen
 Te stryden vooz myn eer/waer toe ick ben berept.
 Zeght ghy noch 't gheen ghy zepden? IER. Ik Zeg 't geen is gezept.

ALEXA. Gheeft maete utws gheweer. En doet ghelijck ick dede.

IERON. Prins Lodewijck, hier in zo hebt ghy groore reden.

ALEXA. Berept u/ en ick vecht vooz heure Hooghepds eer.

IERON. En ick vooz mijn. ALEX. Nu dan/laet handt aen u gheweer.

Zy vechten, en Ieronimo blyft dood. Alexander
 neemt het hoofd mede.

ALEXA. Een valschen b'raders hooft/ die valsch'lyck had gheloghen/
 En dooz zyn leughentael de Princens eer ontoghen.
 Nu Prince Lodewijck, en Florentina bzaldt/
 De Hemels plage nu op utw eer-rober valt.
 Ick bzengh aen Florentina 't hooft banden verwonnen/
 Wat Alexander is/ werdt daer'lyck mi behonnen/
 Het lichaem laet ick hier/ die d'eer u had gherooft/
 En vooz u wzaeck zo bzengh ick u het doode hooft,

binnen.
 FLOREN-

FLORENTINA.

Hoe trillich is myn hert/hoe schrickt/helaes myn bloed/
 Vermits ick weet hoe ick ben schuldich in 't ghemoedt/
 Het anghstelycke vrees dat d' Hemel my zal plaghen
 Vermits ick Alexanders leven doxte waghen/
 Ach hemel! nu is d' uur dat het ghebecht gheschiet?
 O hemel! zo ghy op de schuldt myns doente ziet/
 Helary Alexander laten zal zyn leven.
 Gotmoedelyck ick bid myn dwalingh te verghaben/
 Mits yptelycke eer ick meer als u ontzach/
 En ghy Al-weter wist wat hier verburghen lach.

ALEXANDER.

ALEXA. De-vrouw in 't ghebedt/ dus heymelyck verholend
 Daer is het hooft van die uw eere hadd' ghestolen.

FLORE. Ach waerden Alexander! die herbozen heeft
 Onz' eere. Heer gheloofst/ wyl Florentina leest/
 Dat zy slaefinne blijft van waerden Alexander.

ALEXA. Uw hoochepdt ziet wat d' eene vziendt ken doen booz d' ander.

FLORE. Ach waer ick Monarchium van al de werelchs rond/
 Ick maecten u Monarch/en daedlyck ghy bevondt
 Dat ick rechtvaerdelyck mijn danckbaerheydt zou toonen
 Om deze weldaed op het danckbaerlycky te loonen.

ALEXA. De-Vrouw ick liet u met de monarchaele troon.
 „ Want rechte vziendchap nimmer werckt om eenich loon/
 De-vrouw ick daedlyck keer/ booz dat my tydt ontslipten/
 Na myn Thephisna en Coninghryck van Egypten/
 En Lodewijck terstont ick hierwaerts komen laet/
 Die dus langh heeft verbult myn bed/myn kroon/ myn staet.

FLORE. Hooghwaerde vziendt haert wel/ den Hemel u behoede,
 En stercke meer en meer uw Princelyck ghemoede/
 Ick bid booz u bertreck dat ick aen Lood'wijk schryf
 In wat verheughde staet ick dooz u daden blijf. Bejde binnen.

THEPHISNA.

't Schijnt my het vzeemdsste wonder inmer is erbaren/
 Nopt dacht ick datter dierghelycke mannen waren/
 Zo vzeemd en zo afkeerlyck van een zyvre maeght/
 Het schijnt de hemels toozen my ellendich plaeght/
 En myn gheboortens sterre my onluckigh maecten/
 Mits Alexander nopt eens na myn lichaem haecte/
 Ja zedert d' eerste uur dat ick zyn echts trouw nam/
 Op in myn bedd' / helaes / in velle wapens quam/

En tusschen hem en my zyn swaert en zyn gheweeren/
 Gh'lijck of een repne Maeght hem pets zoud kunnen deeren/
 Wat is 't natuur? wat is 't of acht ghy my gheen Drouw/
 Of wilt ghy dat ick my in d' echte maeghd' lijck houw/
 Ghelooft natuure ick uw lust wel ken ontberen/
 Maer dat my Alexander zo zeer zoud' af keeren/
 Tyrannelijck my 't schijnt/want noyt een vriendelijck woordt
 Ick zins myn echt in 't bed van hem en heb ghehoort:
 Doch daeghs hy vriend'lijck is/ ja zonder pets te schromen/
 En 's nachts na 't blycht/zo is hem 't syzeken we'er benomen/
 Dus blyft myn maeghde-staet/met myne kroozen-haet/
 Helas! het schijnt Thephisna treurich dulden moet.

LODEWYCK, met zijn Edelen.

LODEW. Uw Majesteit alleen? THE. Neen / Heer / in mijn ghedachten.

LODEW. Waer op? THE. Op uwe Majesteit alleen die wrachten/
 Als 't beelde mynes ziels/ uw af-zijn my verdriet/
 Mits dat myn hertens oogh gheen ander beelden ziet/
 Als uwe Majesteit. LOD. 't Zijn trouwe liefdens krachten
 Die deze beeldingh in uw Prinz'lijck herte vrachten.

THEP. De echt my zulchs ghebied. LOD. Uw Majesteit zept wel.
 Desghelijckr uw lieve beeldt ick in myn herte stel.

THEP. En is het beeld uw lief? LODE. Gheen liever noyt en waeren.
 THEP. Het is my lief dat ghy myn liefd wilt evenaren/
 LODE. Princes na dat gheziecte ick alleenlijck tracht/
 THEP. Zo ziet ghy 't beeld ghestaegh/ maer lary niet by nacht.

LODE. Hoe zepdt mijn lief? THE. Of ghy oock heden zult gaen jagen?
 LODE. De Edelen my zepden dat zy huyden zaghen
 Zeer onbequame tijdt/ dies is het op-gheschozt
 Tot moezghen/ dus zo u de lust te wand'len pozt/
 Ick bid u laet ons gaen/ ick zal myn lief verzellen.

THEP. Myn luste wil ick garen nae uw luste stellen.

LODEW. Na uwe lust? THE. Neen Heer/ na uwe Majesteit/
 Zeer garen ick oock gae waer dat myn lief my lepd. Alle bin.

ALEXANDER, komende van 't Keyzers hof
 in Egypten, ghemoetende LODEWYCK.

ALEXA. 't Was wel ick u ghemoeten/ dus recht als ick quam/
 LODEW. Hoe is 't gheberst vergaen? ALE. Zijn leven ick hem nam/
 Het leven zegg' ick/en u beyde eer ick rechten.

LODE. Na warben Alexander! uw stoutmoedich versten
 Verbint my dat ick u het leven offer op/
 En stpg' uw gloppen boven Polens hooghste tou:

Mijn leven blijft het uwen/ en mooght my ghebieden/
 Niets isser dat om uwent wil niet zal gheschieden/
 Niet isser Alexander 't gheen Hzing Lodewijckx is/
 De Brantsche kroon/ het rijck/ mijn staet de uwen is/
 Al 't ghene wy besloten heb ick nae-ghelomen/
 Thephisa is ghetrouwt/ de kroon oock aenghenomen.
 Zo veel uw Huzdt belanght/ waer ghy met re'en na haect/
 Die heb ick/ na mijn eedt lichaem'lyck niet gheraecht.

ALEXA. In 't minst ick niet en twyffel. Lo. Moogt op my vertrouwē/
 Dat ick/ ghelijck een Hzing mijn eede heb ghehouwen.

ALEXA. Wel Hzing/ tijdt die loopt/ keert ghy flux na het rijck/
 Want Florentina graeght na u uptnemenlyck:
 Gheeft my uw kleedt en kroon/ en maken zo verander/
 Nu zijt ghy Loodewijck en ick ben Alexander.

LODEW. Vertrecht eer 't yemant ziet/ ick wensch uw Majestept
 Welvaert en luck. ALEX. En ick dat d' Hemel u ghelept. bey. b.

FLORENTINA.

De ziekte zijns Majestept valt my zeer zwaerlyck in/
 Vermits ick groote flaete in zyn krankheydt bin/
 De doofheydt my verzelde/ helaes/ aen alle yden/
 Een Vrouw hert/ helaes/ ken 't alles qualijck yden/
 Mijn vader in doods noot/ en Lodewyck van hier/
 Het onluck tast my aen met wredelijck ghetter/
 En rabzaecht 't arme hert/ helacy/ al te wrede/
 Zo dat ick niet en bin noch rust/ noch lust/ noch vrede.

BRÖER HENDRICK.

B. HEN. Me-vrouw 't is tijdt ghy komt wildt ghy uw vader zien/
 Voor dat de azens blucht hem 't leven laet ontblen.

FLORE. Op me! B. H. Me-vrouw komt. FL. Helaes mijn ledē bebē.

B. HEN. Uw hoogheydt haest zich/ wilt ghy hem noch zien in 't leven. bin.

ACHTSTE BEDRYF.

GYDBON.

Eronimo ick beklaegh/ helaes met groote re'en/
 Dat hy zoud' zyn verflaghen my onmoogh'lyck scheen.
 Is d' hemel onrechtbaerdich? op wiens recht wy ver-
 trouwen?

Hoe mocht dan Lodewyck zyn onrecht staende houwē?
 Of is het recht gheen recht? wat is de waerhept dan?
 Zo waerhept de on-waerhept niet verwinnen kan.

Zc

Zo nu onwaerheyt gaet de waerheyt gantsch te boben:
 Waer is de waerheyt dan/waer in men mach ghelooften?
 Ten zy de waerheyt gheen bloedstortinghe behoefte/
 Op dat de waerheyt hier in 't tijtlijck zy ghevoest.
 Den Hemels Heer ghenoecht dat hy 't alleen mach weten/
 En strafte onwaerheyt vaeck als 't hy ons is vergheten.
 Den Hemel niet vergheet/ 't staet daer in stael ghepint/
 Zo dat een pder een in 't eynd zijn straffe vindt.
 Ieronimo is dood/en Lodewijck in 't leven/
 Ieronimo onteert/de Hinz met d'eer ghebleben:
 Doch hoe 't ghenoecht steeds knaeght dat weet hy zelven bes/
 Het quaet dat loont de quaden sechickelijck in 't les.
 Hoe trotzich/ja top hoogh dat vaecken quaden klimmen/
 't Gheluck dat nu bly licht ken schielickijcke grimmen.
 Zo Lodewijck bertrout vermits hy 't veld behiel/
 (En dat Ieronimo onluckyck verviel)
 Dat zyne gloz zal daerom te hoogher styghen:
 Als tijtlijck luck meer lacht/de Hemelen meest dreyghen.
 Want dooz de onderbindingh dupdelijck men weet/
 Dat in het grootse luck de mensch zich meest vergheet.
 De tydelijcke luckaerts dooz 't luck zo verdwalen/
 Dat zelven zy hun onlucky op hun schoud' ren haelen.
 't Is 't tijdelijck beloop/het gaet zo in 't ghemeen/
 Dat na de blydste lach/volghet droefelijck gheween.
 Rond-boetich is 't gheluck/zy houdt gheen plaets noch stede.
 De alderg'ruste staet haert vaecken wel onzede.

Broer HENDRICK.

Helacs bedroefde Rijck/ ulw Hinz is u ontruckit/
 De hope die ghy had is 't eenemaal misluckyt.
 GUYDE. Ick dize droebe maer/ broer Hendrick is vol quellen.
 B. HEN. Wat isser/ Heer/ dat u eerwaerd' heyt ken onstellen?
 Ha Hince/ ghy en weet niet/ na ick ken verstaen/
 Dat God heeft met zijn Majestept zijn wil ghedaen.
 De Keyzer is gherust/ zijn dyaed is afghespoimen/
 Laes/wy verliezen veel/doch hy heeft meer ghewoimen.
 GUYDE. Zijn Majestept gherust? B. HEN. Gerust/ en wel gherust.
 Jae 't schein zijn Majestept na ruste was belust.
 Om wereldsche onrust in ruste te verkeeren.
 't Is/Hince/groot gheluck/als Hincen/groote Heeren/
 En Dorsten bande Herdt de wereldt zo mishaeght/
 Dat loofheyt van deez' wer' ldt na d'ander wereldt jaeght.
 Waer kroonen zijn ghemeen/waer kroonen zijn gheghe ven/
 Die d'Hoofden kroonen met het eeuwelijcke leven.

Het eeuwich Prins/ het eeuwich dat nimmer en vergaet/
 Daer 't eeuwich blijft steeds eeuwich inde eeuw'ghe staet.
 Ten zijn gheen kronen die men van vooz'vaders erben/
 Ten zijn gheen kronen die men krijght dooz's anders sterben/
 Ten is gheen staet die gunst van Princen gheben doet/
 Ten is gheen staet waerom men lebens waghen moet/
 Ten is gheen Prins' dom die ghemeentens gunste maken/
 Ten is gheen staete daer men schalck'lyck aen sien raken/
 Dees' kroone niemant wint/ hoe wijs/ hoe kloeck/ hoe vzoed/
 Als die/ die dooz ghenade en dez' zonens bloed/
 d' Alghevers kiezingh heeft/ daer werdt dees' staet verwurben/
 En meest aen die/ die sturben vooz dat zy hier sturben.

G V Y D. Dooz dat zy sturben/Heer! B. H E N. Dooz zy ghesturben zijn.

G V Y D. Dooz dat zy sterben Heer? dit heeft een vzeemde schijn.

B. H E N. Die gheestelijcke sterft/ zal 't sterben nimmer vzezen/

Die sterft vooz dat hy sterft/ die moet gheluckigh wezen/
 Mits hy ghesturben is vooz dat hy sterben zal/
 Het tydelijck hy ont staet/ de werelot gantsch en al/
 En sterft/ zo dat dat sterben doet na 't sterben haken/
 Om dooz dat sterben ziel onsterffelijck te maken.
 Dus sturf zijn Wajestept/ ha Prince spieghelt u/
 Op dat ghy vooz de doodt niet zijt bezeeft noch schuw.

G V Y D. 'k Verstaet nu/ Heer/ zeer wel/ utw zeggghen dat gaet vaste.

B. H E N. 't Verstaen/ Prins/ ghelster niet/ het doen dat lydt de laste.

G V Y D. Ick hooz zeer garen spyeken met zo deft'ghe re'en.

B. H E N. 't Verstaen en 't doen is veel/ het hoozen is ghemeen.

Doch zo ghy zijt begheerich vaecken zulckx te hoozen/
 In plaets dat pdelijck utw tijdt wel gaet verlozen/
 En volghen wilt mijn zeggghen niet een goedt op-stel/
 En erenslijck betracht/ bezoecht my in mijn Cel.
 Dooz dees' tijdt/ Prins' vaert wel/ laet u dit zeggghen leeren.

G V Y D. Cerwaerd'ge Heer vaert wel/ ick zal na 't hof wer-keeren. d. d.

T H E P H I S N A.

Wat of de Coningh pozt/ dat hy niet gh'lyck hy placht
 By my te komen gantsch ghewapent alle nacht?
 Is nu sijn lust ghetergh't/ na 't my langh heeft verbroten?
 Heeft hy d'af-keerlijckheyt nu up't sijn hert ghestooten?
 En waent hy dat ick nu ghereed ben gh'lyck hy is:
 'k Ghevoel het in mijn hert/ helaes ick voel ghewis/
 Dat ick hem haet/en d' haet oock duuren zal mijn leven/
 Ja ick besloten ben de Coningh te vergheben.
 Laet sterben nu ick haet/ die ick eerst heb' bemind/
 Vermits de vinn'ghe haet mijn liefde oberwindt

't Fenijn houd' ick ghereed in deze confituure/
Het is het wzeedst' feynne teghens de natuure.

ALEXANDER.

- ALEXA. Princes ick haecten zeer om hy u hier te zyn.
 THEP. Permits ghy weet het af-zijn is mijn zwaerste pijn.
 ALEXA. Zeer smakelijck ghy eet/ ghy zoudt my wel doen haecken.
 THEP. Ick bidd' u proeft/ zy zyn van lieffelijcke smake.
 Maer zullen bezeken vaerdich u verbloechte hert:
 Door quade lucht deez' confituur ghebruycket werdt.
 ALEXA. 't Hebb' brieven banden Turck dus staende voet ghekegghen.
 THEP. 't Is wonder dat ghy my dat zo langh hebt verzwegghen.
 Hoe gaet het oozloch daer? ALEX. Na 't schryben noch zeer wel.
 THEP. Helas/ het oozloch is een schryckelijcke hel.

PAGIE, ofte eerste Edeldom.

- I. EDE. d' Ambassadeur van Persen dus terstondt verzochte/
 Hy van uw Majesteit verhooringh hebben mochte.
 ALEXA. Zeght dat hy komt. ick gae/ myn lief/ met u verlos.
 THEP. Hy naeste is zyn doot/ die weynich weet waer of:
 't Fenijn zal eer niet langh wel krachtich in hem werken/
 Door mijn bedryfzo kundt ghy dadelijck beemercken
 Wat haet/en af-keer in een Vrouwen herte wrocht/
 Ja dat ick Alexanders doot nu zelven zoche.
 Als liefd' verkeert in haet/ en namentlijck in Vrouwen/
 Doert wzeedthepdt hertens teughel/die gheen maect sien houwen.
 Ick weet dat hem de spraeck wel haest zal zyn belet/
 Ja voor de Sterren ryzen of de Zonne zet.
 Doch 't zy hoe 't zy/ niet langh zal hy behouden 't leven/
 Een Vrouw die haet/ sien moozden/ bourghen en vergheben. bin.

LODEWYCK.

Egypten ick verliet/ en koom nu weer in 't Rijck/
 Helas de Keizer doot/ myn Vader van ghelijck.
 De Francksche kroon is myn/ en myn Princes ick vinde/
 En aen myn daeden weet zy dat ick heur beminden:
 Onz eer is nu gherecht 't gheen Guydeon syten moot/
 Ieronimo die heeft het met zyn doot gheboet/
 En niemant anders weet als dat ick zelven vochte/
 't Gheen trouwen Alexander in mijn plaetze wrochte:
 Ick weet dat Florentina na myn komst verwacht/
 En mitz de Keizers doot oock is vol bittere klacht.
 Na 't Hof ick my begheef om stillen heur verlanghen/
 Ick weet zy met omhelzingh Lood'wijek zal ontfanghen.

FLORENTINA, BROEC HENDRICK.

- B. HEN. Me-vrouwe 't weeten ken in dit stuck helpen niet/
 Ich bid u dat ghy op de menscheng stercklychhepdt ziet/
 De Keyzer was gheschayen om hier eens te sterben.
- FLORE. Zijn Majestept/helaes/ myn Vader dus te derben!
- B. HEN. Beklaecht ghy zyne doodt? mis gunt ghy hem zyn vzeughd?
 Misgunt ghy dat hy hem in d' Hemelen verheughd?
 Misgunt ghy deze wiss' lynch? zoudt ghy dit beklaghen?
 Wie zoud' om d' eeuwichepdt dit leven doch niet waghen?
 Ghien duyzent lebens hier zyn zulcken sterben waerd:
 Acht ghy het Hemels leven minder als van d'aerd?
 Acht ghy het Keyzers hof vol vprachtighe ghebouwten/
 In 't duyzentste ghedeelt ghelyckhepdt zoude houwen/
 Alleenlyck met de boetbank vande Hemels troon?
 Acht ghy een gouden meerder als een eeuw'ghe kroon?
 't Stof vande Hemels zael (hoe wel 't daer niet ken wezen)
 Behooydt veel meer als alk' de wer'ld te zyn ghevzen.
 Zijn Majestept is nu by hoogher Majestept/
 Die voor uw Vader heeft een eeuw'ghe kroon bereydt/
 By koningh aller koninghen/ Prince aller Princen/
 Princeesse wie en zoud' om deze staet niet winsen?
 Bedaerd u Florentina. FLO. Mijn onluch is te groot.
- B. HEN. Ghien meerder luch op aerd als een gheluck'ge doodt/
 Den Hemel wil dees' kennis in uw herte wercken/
 Daerdt wel ghenaed' ghe vrou. FL. Den Hemel ken my stercken.
 Een vrouwen hert/helaes/ zyn zwack'lyck in 't ghemeyn/
 Wel machuen zegghen dat noyt onluch quam alleen.

LODEWYCK.

- LODEW. Me-vrouwe hier is uw Prins. FLO. Mijn lief/mijn hert/ mijn
- LODEW. En ghy de hooghste vzeughd' die ick heb op de aerde. (waer de.)
- FLORE. Zyt wel ghekomen/lief. L O. En ghy ghevonden wel.
- FLORE. In Hemel ghy verkeert mijn langhe vroebe hel.
- LODE. Nu blyft onz' eer gherecht/ gh'lyck Alexander zeyden.
- FLORE. Die stoutelyck in 't veldt Ieronimo ne'erlepen/
 En vzoche my voor de vroebe Ieronimo zyn hooft.
- LODE. Van Alexander mocht niet minder zyn ghe looft.
- FLORE. 'k Beklaegh uw Daders dood. L O. En ick beklaegh de utwen.
- FLORE. Helaes wy zien hoe dat de doodt wil niemant schuwten.
- LODEW. De Byzantsche kroon is mijn. FL. Die u den Hemel gheeft.
- LODE. Ons tijdt om t' saem te rechten/ nu zyn rypheddt heeft.

FLORE. Ons hoop mit vuchtbaer is/na langh en quessick toeben.
 LODE. De vreughde komit in 't laetste noch na zwaer bedroeben.
 FLOR. Lief/laet ons gaen van hier/ eer dat ons niemant ziet.
 LODE. Dus niemandt weten ken wat daeter is gheschiet. beyd. bidden.

Eersten, Tweeden, Derden, Vierden en Vijfden

EDELMAN.

- 1, EDEL. 't Is wonder dat de Coningh in zo korten tijdt
 Ghezondt was en nu kranck. 2. ED. Hoe waren wy verblijdt/
 Dat ons Egypten we'er gherust was/en in vrede.
- 3, EDEL. Ghy ziet dat alle vreughde brenghet heur droefsheydt mede/
 De ziekte en is niet dood'lyck 't is pets ander quaets.
- 4, EDEL. Wat meent ghy dat het is? 3. ED. De Coningh is melaets.
- 1, EDEL. Melaets? zo is hy gantsch onnut tot kinder-teelingsh/
 2. EDE. En zulcken Prins is vooz Egypten een verbelingh.
- 5, EDEL. Want zo Egypten zonder erfghenamen blijft/
 En dat een peder om de kroone vinnich scrjft/
 Zo is het kyck in roer. 3. ED. Dit ken wel zyn boorzomen/
 Wy gaben hem de kroon die we'er ken zyn ghenomen/
 Want een melaetsen Prins/ na ons Egyptse wet/
 Die werdt met groote re'en zyn heerschinghe belet.
- 4, EDEL. Daerom is 't raedzaem dat wy 'tsuck wel onderzoeken.
- 5, EDEL. Op dat wy ons niet laten dooz de ziekte verkloeken.
- 1, EDEL. Zaeght ghy zyn Majesteit? 3. ED. Ick kome nu van daer/
 En vond de Coninginne in een groot misbaer/
 Ja zelve zepden zy dat hy melaets most wezen.
- 2, EDEL. Zo zy het zelve zepdt/ zo moghen wy 't wel vzezen.
- 3, EDEL. Onluckighe Egypten. 4. ED. Klaghen helpt hier niet.
- 5, EDEL. 't Is noodich dat men op Egyptens nutb' rhept ziet.
- 1, EDEL. Want hy quam aende kroon alleen dooz zyn ghelucken.
- 2, EDEL. Zo zal hier onluck we'er de kroone hem ontrukken.
- 3, EDEL. Helas wat groot verander onze tyde ziet!
- 4, EDEL. 't Is beter hy onthroont als wy weer in 't verdziet.
- 5, EDE. Zyn ongheluck is kleen/ ten aenzien van ons allen.
- 1, EDE. Laet het onluck op hem/niet op Egypten vallen.
- 2, EDEL. Doozzichtich moet men zyn/en zozghen vooz de staet.
- 3, EDE. En tydelijck toezien/ eer dat het is te laet.
- 4, EDE. De zozgheloofsheydt haert ghemeenlijck meer der plaghen.
- 5, EDE. 't Is beter dat hy klaeght/ als dat wy zouden klaghen.
- 1, EDEL. D' Onkrooninghe van hem gheraecht hem doch alleen/
 2, EDEL. En gantsch Egyptens ramp die plaeght ons alghemeen.
- 3, EDEL. 't Moet zyn een plaghe die den Hemel hem wil zennen.
- 4, EDE. Vpt zyn melaets heydt wy dat klavelijck bekennen.

5. EDE.

Mits 't is een straffe Gods/en gheen ghemeene plaegh.

1. EDE.

De plaegh ons oock op-komt/ zyn wy in dooz-raedt traegh/

2. EDEL.

De tydt gheen traechepdt lijdt/laet ons gaen al-ghelijcke/

1. 2. 3. 4. 5.

En bannen Alexander daed'lijck wpt het Rijke. Alle binnen.

NEGENDE BEDRYF.

Een vertooningh waer **LODEWYCK** voor
de eerste mael met **FLORENTINA** trouwt, voor de
tweede werdt ghekroont nevens heur als Koningh van
Vranckrijck, en voor de derde mael Keyzer.

ALEXANDER, zonder kroon.

A krebbich ongheluck! wat ramp my overvalt/
Ontkroonden Alexander! die eers heb ghebzalt
In Coninghlijcke staet/ die ghy my laet ontrukken/
En/ lacp/ nu melaets! ha grootste onghelucken!
Op me/ in wat ellend! helacs in wat verbziet

Bedroefden Alexander zich verballen ziet!
Verschoven en verstootten upt mijn Coninghrjcke/
Belacp/ mijn onluck hadd' nummer heurs ghelijcke.
Rampsvloedigher toeval men nopt ter werelde zach/
d' Onluckighste ter wer' ldt ick my wel noemen mach.
Belacp 'twas Thephisna die na myn doodt zochte/
En mits dat het fengjn niet op het krachtichst' wrochte/
Is 't in melaetshepdt my/helacp upt-gheslaen/
Thephisna, 't is Thephisna die 't my heeft ghedaen/
Dooz af-keer die zy hadd' mits Lood'wijck in zyn wapen
Wyl ick was in 't ghevecht Thephisna heeft beslaen/
En naderhandt als ick ghebzupkten 't echte bed/
Zo was Thephisnaes haet zo nickerlijck gheset/
Dat zy om wzaeck te hebben my dus heeft vergheben/
En in plaats van myn doodt melaetsich nu moet leven.
't Is d' hemels plaegh/ ick acht/waer dit onluck sproot wpt/
Mits ick beslaen liet een ander myne Wzupt.
't Was met de echt ghespot/ de echte ick misdede/
Dat ick Prinz Loodewijck in mijn echts plaats liet treden/
Dat hy d' Egyptse kroon heeft op zyn hooft ghestelt/
Den hemel my die nu ontrukkt we'er met gheweldt/
Vernuits ick mijn ghelucken achten te lichtvaerdich/
Ick vind/ helacs/ ick zie dat d' hemel is rechtvaerdich/
Den hemel niet en spreect/ maer wzecht/ ick zie de blijck/
Waer blucht ick nu om troost/ 't is best na 't Keyzerrijck/

Na Lodewijck en Florentina om te helpen
 Den Alexander nu zijn armoed te stelpen/
 Verand'rende myn kroone in een houte nap/
 En myne Scepter in een Lazarissche klap.

binnen

LODEWYCK, FLORENTINA.

- LODEW. In tptelijke doenten vind't men veel verander.
 FLORE. Men ziet het aende krooningh oock van Alexander,
 LODE. En hoe 'lucky met ons gronden vooz een langhe tijdt/
 FLORE. En dat ick Keyzerinne en ghy Keyzer zyt.
 LODEW. Wat luck was 't dat de vruchten die ghy heymlijck haerde
 De Voedster met boozicht zo trouwelijck bewaerden/
 Dat niemant noch en weet hoe dat het was uw teelt.
 FLORE. Het luck op d' aldergunstichs met ons beyden speelt.

De VOEDSTER, met twee eerst-
 gheboren Kinderen.

- VOEDT. In 't heymlijck ick dooz het hof behendich steelden/
 Om u te toonen deze Princelijcke beelden:
 Uw Majesteit beziet wat liebe wichten 't zijn.
 LODE. Dit wijnt ghesheel na u. FL. En dat heeft gantsch uw schijn.
 LODE. Het zijn/Princesse/ my de aenghenamste vanden/
 VOED. En vooz uw beydens liefde de aldersterkste banden.
 FLORE. Die-vrouw/ziet 't een meesmuyldt/en het ander lacht.
 LODE. Tweelinghen zijn 't/want quamen beyde t' eender dzacht.
 LODE. Zacht zo zorgh/ Voedster/ dat de kind'ren wel op-voeden.
 VOED. Ghenaed'ghe Heer/ en wildt oock anders niet vermoeden.
 FLORE. Blijft huyden hier in 't hof/maer laet u niemant zien.
 VOED. Och neen/ghenaed'ghe Vrouw dat en moest niet gheschien.
 LODE. Want niemant hier van wist/ en niemant mach het weten.
 FLORE. Daeromme/ Voedster/ wildt u zelven niet vergheten/
 LODE. Een onluch haest ghebeurt/dus moetmen volghen raedt.
 VOEDT. Die-vrouw de zorgh' by op my berusten laet. binnen.
 FLOR. Heen/ Voedster ick gae meed/zo isser niet te vzezen.
 Want die 'tluick zelven raedt behooyter by te wezen. Alle bin.

ALEXANDER in armemelaetsche
 kleden, met een klap en een nap.

Kampspoed'ghe Alexander, larp in dit kleedt!
 Of ick my zelven ben/ ick zelven qualijck weet!
 Hier was ick eerst gheacht ghelijck all' and're Heeren/
 En nu is Alexander vol melaetsche zweeren.

Hier komt de Keizer/en 't is Lodewijck ghewis/
Maer qualijck weet hy dat dit Alexander is.

Hy klapt met zyn klap.

LODEWYCK, met alle zyn edelen met een pagie,
sprekende binnens monds, met een vande eedelen, en midler-
tydt spreeckt Alexander met de Pagie.

- PAGIE. Nu bedelaer/maerkt plaets/ghy ziet de Keizer komen.
ALEXA. De naem van Majestept is tot beed'laer ghenomen,
Ick bid u/Heer/ghy om Gods liefde zo veel doet/
Dat ick de Keizer nu mach vallen eens te voet.
- PAGIE. Ghy bedelaer! zoudt ghy mijn Prins zo na gheraken?
Wel wat of dezen bloed zich zelven wijs mach maken:
Van hier/ en fluckx van hier. ALE. Denckt dat ick ziecklijck ben/
En dat ick deze sloten niet verdraghden ken.
- PAGIE. Pacht u van hier ghy sielt! L.O. Wat is daer gins te razen?
EDELM. Wat isser Pagie? PAGIE. Dezen stouten/en dez'u dwazen
Vermeet len Bedelaer/wil komen met gheweld
By uwe Majestept. ALEXA. Wist ghy wat dat my queld/
Ghy zoudt aen een melaetschen wezen niet dus wzed.
- LODEW. Wat is 't dat hy verzeckt? PAGIE. Genaed'ge Heer/zijn bede
Is/dat hy vallen mach te voet uw Majestept.
- LODEW. Gheen reden waer 't dat zulckx den armen werdt ontzept.
PAGIE. Nu bedelaer/de Keizer zal u zulckx vergunnen.
- ALEXA. Wat dienaers willen niet/de Prinsen wel doen kunnen,
Ghenaed'ghe Heer/ootmoedich ick nu vooz u kniel.
't Is zo/zins dat ick schepden wpt Egypten/ viel
Ny t ongheluck te laste eerder als ick dochte/
En met melaetshept/laes/den Hemel my bezochte.
Dooz mijn vertreck de Coning Alexander heeft
Gheboden u te zegghe/dat in hem noch leeft
Een levendighe liefde/wenschend' dat u staten
Op 't hooghste rijzen/dus ick niet heb kunnen laten
Te volghen zijn Ghebodt. LOD. Het is de blpste maer
Die my opt was ghebezocht. 'k wensch ick u ziecks ghebaer
Mocht helpen/want de naem van hem is my zo waerde/
Dat ick u graeghelijck in mijn behoed aenbaerde:
En isser in mijn rijck pets dat u helpen ken/
In alles 't zo hoe 't zo ick t'ulwaerts gunstich ben.
- ALEXA. Ick dank u Majestept. pets heb ick noch te zegghe/
Doch 't zijn secreten/Heer/die gantsch verburghen legghen,
Vertreckt

- LODEW. Verreckt/laet my alleen. en nu bymoedich spzeecht/
 En zeght my het geheym. AL. De druk en bzeught' uyt hzeekht
 Helaes/door tranen uyt. deez' ringh hy met my zonde.
- LODE. Hier by ick klaerlyck nu de waerhepdt heb bevonden.
 Deez' ring ick aen hem schonck. AL. Wen my. LO. Wen Alexander.
- ALEKA. Ghy schonckt de ringh aen my/en nimmer aen gheen ander.
 LODE. Ick schonckse Alexander. hoe quaeint ghy daer an?
- ALEKA. Ghy schonckt de ringh aen my/want ick ben zelfs de man.
 LODE. Ja/Alexander, byendt! het schijnt my 't grootste wonder.
 ALEKA. Het luck dat rees my hoogh/ en ruchten my we'er onder.
 LODE. Helaes de tranen die beletten my de spzeack.
 ALEKA. Vermits ick in een zee vol van onlucken bzeack/
 En in verdzieten zwerf. LO. Hoe is dit by ghekomen?
- ALEKA. De kroone van Egypten is my we'er ghenomen/
 Thephina haet my meerder als zy liefden opt:
 Da Lodewijck! myn zinnen woestich zijn verstroyt.
- LODEW. Waer uyt spzoot deze haet? AL. Helacp uyt uw trouwe.
 De eede die ghy gh'lyck een Wzins/ hebt willen houwen/
 En in uw bolle waer'nen heur beslapen hebt/
 Daer door zo is de bloedt heurs liefde gantsch ghe-ebt/
 Vergaf my/en 't seyn volkomen niet en wozochte/
 Maer/lacp/deez' melaeft hepdt in mijn lichaem bzochte:
 En d' Edeldom van 't Rijck my ziende dus besmet/
 Ontruckten my de kroon die op 't hooft was ghezet/
 Dus van mijn Wzouw en kroon door af-keer my ontblooten/
 En ben verachtelyck boozts uyt het Rijck ghestooten.
- LODE. Helaes ick ben de oorzaeck van dit groot onluck!
 En door wantrouw ick 't hert uyt deze boezem ruck.
- ALEKA. Zast Wzins/ mis doet u niet. LO. Ach dat ick niet mijn leben
 Ghezondhepdt kooppen mocht/ ick zoudt u willich gheben:
 Wziendt Alexander, isser booz u ziecht gheen raedt?
- ALEKA. De ziecht alleenlyck in de Hemels handt bestaet.
 LODE. En isser dan gheen raedt? ach dat ick u verlossen!
 Al zoudt mijn Wzanchsche kroon/en Kezzer-rijck oock kosten/
 Kuntt ghy bedencken niet/'t gheen uwe ziecht gheneest?
- ALEKA. Zeer langhe is in mijn voorbeeldinghe ghetweest
 Pets waer ick zelfs booz schrick/ als ick het wel bedencke.
- LODEW. Zo't is in mynder macht ick willich u dat schencke/
 En my gheluckich acht/want alles zijt ghy 't waerd.
- ALEKA. Helacp/ Wzins/ het is te wzedelijck van aerdt/
 LODE. Het zy oock wat het zy/ick bid u wildt het segghen/
 Laet door uw zwypghen d' hulpe niet verholen legghen:
 Al zoud' het kosten lebens/ 'k acht het niet te zwaer/
 Godt gave dat myn leben uw ghenees-hulp waer.

- LODEW.** Verklaert u vriend/wat is 't/ **AL.** Doyt wy weder stuck ghy hoorde!
LODEW. Wat is 't/ **ALB.** Waer dat ghy zoudt uw kinderen vermoorden,
LODEW. Met hunliens herte-bloed ick mijn melactshyft al/
LODEW. Zo ny d' inbeeldingh zept / wed'rom ghezezen zal.
LODEW. D'onnoselen/helaes/hoe wel 't mijn hert doet schzomen/
ALEXA. Die zullen 't leven dooz hun Vader zyn benomen. Binnen
ALEXA. Da Prince/niet zo haestich/Prince u bezind!
ALEXA. Helaes hoe 't eene ongheluck zich aan het ander bind/
ALEXA. Da Hemel wat verdriet! ha tongh had ghy ghezweghen!
ALEXA. Om niet de Vader tot dees wyedheyt te beweghen.
LODEW. Zp sterben zullen op dat uwe ziecht geneest. Steeckt de kind'ren.
ALEXA. Een Keyzer nu de beul zyns kind'ren is gheweest.
ALEXA. Da Hemel! Prins bedaed/helacp wat ellenden!
LODEW. Hier dooz ghy dadelijck myn danckbaerheyt bekenden:
LODEW. Ghy die myn leven hoeden/ja mijn saem en eer/
ALEXA. Gheeft u het herte bloed nu van mijn kind'ren weer.
ALEXA. Da schizckelijck bedryf! **LODEW.** Ken 't bloed gheen hulpe vzenge
ALEXA. Dooz dat ick dooch mijn hertens bloed daer in laet menghen/
ALEXA. De zelve hand die deze kind'ren heeft ghedood/
ALEXA. Mijn hert doozrecht om u te helpen in uw noodt.
ALEXA. Ach Lodewijck, t'afgrij'lijck is 't'gheen wy bedryven.
LODEW. Nu zal booz eentwich in ghebeughenisse blyven/
LODEW. Dat die welbaedt ontfingh de welbaedt heeft ghelooft/
LODEW. Gh'lijck Keyzer Lodewijck nu dadelijck betoont. Beyde bin.

FLORENTINA.

Waer of de Keyzer is/dat ick hem niet en vinne!
 Waer of de zonne is die tek alleen bevinne!
 Waer of het licht nu schijnt/het gheen myn ziel behaeght/
 Waer of mijn Prince is/waer dat mijn hert na jaeght.

LODEWYCK.

- LODEW.** Princeesse/droebe maren komen my te horen/
LODEW. De Coningh Alexander heeft zyn kroon verlozen/
LODEW. En zyn Thephiszaes haet die was zo ober groot
LODEW. Dat zp hem heeft berghoben/doch is noch niet dood.
LODEW. Dan is melactshyft gheworden. Fl. Lacp/te beklaghen!
LODEW. Ghy weet de liefa die hy ons berde heeft ghedraghen/
LODEW. Gheen raedt en heeft zyn ziecht/als alleen dooz het bloedt
LODEW. Van onze kind'ren twee/besluyten ghy nu moet
LODEW. Dat wy die dooden bepd/zoudt ghy het kunnen liden!
LODEW. Zek en ghy onze kind'rens levens draed affnyden/
LODEW. En wy vermoorden hun! Fl. Helaes/ uw Majestepte
LODEW. Weet watten liefde in een Moeders herte leyde/

LODE. Doch Alexander is ons aller levens waerdich.
De kind ren zijn verfmoozt.

VOEDSTER.

Ach Princen komt doch vaerdich/
De kind ren zijn verfmoozt. FLOR. Ach wat ik mi bekin!
Ez zynse gantschlyck dood! VOED. Daer is noch leven in. Al.bi.

ALEXANDER.

Opstaende voet zo heeft my 't kinderens bloed ghezezen/
Zo dat d'Egyptische kroon weer moet ghelevert wezen/
En trouwe Lood' wijckx zuster/want ik zeker hou/
Dat d'Hemel was verfleurt vermits verkeerde trouw.
De dulle menschen haerken zo verwoestich dwaalen.
Dat zy de Hemels straffe zelven op hun haelen.
Laet ik een spiegelh wezen voor het Echte-recht/
Met God hy spot/ en boert/zo die tupld met de Ech.

LODEWYCK.

Ik Verwonder niet dat Florentina zeer verdziet/
Dat zy aen heure kind ren deze toeval ziet/
Doch Alexander is ons beyder levens waerdich/
Weldaed en danck behoort te wezen ebenardich.
't Egyptens rijk is zyn/ hoewel men hem berstoot:
Doch g'lyck de trouwste vrentdtschap blyckt in grootste noot/
Zal ik hem in Egypten met myn heyz verzellen/
Om hem d'Egyptische kroon weer op het hooft te stellen:
En d'moorderes Thephisna die 't rijk hem ontroof/
Die zal met heur gheboel oock daedlyck zyn onthooft/
En gheef aen Alexander voor beloon zyns trouwe
Mijn zuster Leonoor tot zyne Echte vrouwe.
En zonder tpt verlies ik spoep na Egypt/
Voor dat bequame tydt door slofhept my ontslypt.

Een vertooningh, waer ALEXANDER en
Lodewijck victorieus zijn.

LODE. Nu Alexander zyt ghy weer Heer uws rijk/
Mijn zuster Leonoor die acht ik uws ghelyck/
En gheef u die in Ech. ALB. Ich danck u voor de eere/
Te trouwen uwe zuster acht ik/Heer/veel meere/
En hooger gloyp/als of ik/Heer/my bevondt
Alleen monarcha bande wyde werelds rond/

Thephisna, die zo schandlijck met een aer voeleerden/
 En 't Princelijcke bed onechtelijck ontcerden/
 Zal zyn onthooft/ en oock de boele daer zy heeft
 In wyle geyle lust ontuchtlyck meed gheleest:

LODE.

En daedelijck daer na wy d'echteus-feeſte houwen/
 Om met myn Zuſter Leonoor eyle lijck te trouwen.

Vertooningh, waer Thephisna onthooft werdt,
 daerna dat ALEXANDER met de Princesse LEONOR
 trout, en beyde ghekroondt als Coningh ende Conin-
 ghinne van Egypten.

ALEXANDER met vijf E delen.

De Hemels voorzicht ken in 't minste falen niet/
 Wat d' Hemel wil en schickt/gantsch twyffeloos gheschiet.
 De woeste baeren die ons heen en we erom rucken/
 Zijn vaeck voor-boden van ons voozspoet/ en ghelucken.
 Hoe heb ick/laes/ ghetobbelt inde wereltds zee/
 En nu/ zo 't immer schijnt/ bezeyden ick myn ree:
 't Hoofst is verciert nu met de kroone van Egypten/
 Die door myn eyghen doent rampspoedich my ontsnyten.
 Ha Alexander! draecht nu zorghe voor 't belwaer/
 't Verkyghen moep lijck is/ 't behouwen tijdt ghebaer.
 De liefde tot myn Ouders/ steeds myn noch voozbeelden/
 Het was mijn Vader/ en myn Moeder die my teelden/
 Hoe-wel hun liefde gantsch in wreedtheydt was verlicert/
 Nochtans mijn liefd de haet tot hunliens gantsch uytweert:
 't Is zeker/ dat zy meenden dat zy my vermoorden/
 En in de Hut/ helary/ deereelijck versmoorden/
 Doch d' Hemel heeft ghewilt/ ick op de zelfde tijdt
 Voor vrende vrienden van myn doode zoud zyn bevydt.
 Wat menschen doen/helaes/ is niet als tijdt verlozen/
 Kroon moet sy hebben die tot kroone is ghebozen/
 Het vooz-bedachte wil ick om mijn ouders zond/
 Mits ick de Nachtegaels ghezangh waerachtich bond.
 Mijn ouders wil en kost de Hemels wil niet krencken/
 'k Was niet gheboz'n om in een putte te verdrencken.
 Ghenaed' ghe Heer hier zynze die waren onboon.

I, EDEL.

ROCABRINA, CLAVELA.

ROCAE.

In glozpen bezit u Majestejt zyn kroon/
 En langhe leeft/ als vooght-Heer onzes Coninckrijcke/
 Na uw ghebieden/ Dins/ zo komen wy ghelijcke

- Tot plichtens dienst bereydt, AL. Waer zijt ghy van gheboort?
- RO CAB. Van Phallex/aen de zuydt-zijde van Egyptens oordt.
- ALEXA. En hebt ghy kind're? RO C. Geen. AL. En hadt ghy geē te zamen?
- CLAVE. Een zoon/gheuaed'ghe Heer. AL. Een zoon? en hoe by name?
- RO CAB. Heer/ Alexander, doch siurf vzoogh tot onzer leet.
- CLAVE. En siurf zijn eyghen doodt/ zo yder eene weet.
- ALEXA. Gheeft water om te wasschen. I. ED. Heer het is ghereede.
- RO CAB. Ik Verzoek doormoed'lyck aen uw Majestejt een bede.
- ALEXA. Wat is 't? RO. Dat wy hand-water gheven aen onz' Heer.
- ALEXA. De Ridder Rocabrana staē ick toe deez' eer. Hy wascht hem.
- Ghy zeght uw zone is zijn eyghen doodt gheslurben/
 Pochtans zo weet ick dat ghy 't niet zoudt zwoeren durben:
 Spreekt waerhepdt/want ick wil ghy zulckx my openbaert/
 Doch 't zp hoe 't zp/ en weest in 't minste niet bezwaert/
 Ik Vergheeft u/vz ypt-spreekt/'t leven is u gheschoncken.
- RO CAB. Belaes/gheuaed'ghe Heer/ ons zoon die was verzoncken.
- ALEXA. En in een put/mits dat hy u hadd' ypt-ghelept
 Het gheen de Pachtegael hem zinghend' hadd' ghezept/
 Dat zijn gheboortens ster hem zo hoogh zoud verheben/
 Dat ghy beyd noch aen hem hand-water zoudet gheven.
 Wat dunckt u/ was 't niet byemid/ dat ghy 't niet kost verstaen/
 Doch 't gheen hy u boorzeyden hebt ghy nu ghedaen:
 Na Vader! en mijn Moeder! ick ben Alexander.
- CLAVE. Ach Hemel wat wy zien! RO C. Na wonderbaer verander.
- CL. RO. Wy knielen zoon. AL. Dooz my/ dat zult ghy nimmer zien/
 Maer nu zo ziet ghy dat Het onzien ken gheschien,
 En dat de sael van Ouders/ 't zp hoe van re'en zp wijcken/
 Hun kleenste niet en zijn in 't minste te verg'h'lijcken
 By d' aldergrootste die de kinderen bestaen/
 Ghelijck de faute van een Prins met d' onderdaen
 Onnatiech zyn/bermits hun aldergrootste falen
 Veel kleender zyn gheacht als d' aldergrootste dwaalen
 Van d' onderdanen/dies ick ouders u verschoon/
 En my/ ghelijck uw kind/ uw onderdaen betoon/
 De plicht die ick u schuldicke ben die is zo krachtich
 Dat liefde tot myn Ouders/ is zo groot en machtich/
 Dat ick dooz reden onder plicht en liefde burgh/
 En u de kinder-plicht als uwe teelt ghetongh/
 De menschen's hooft hepdt vaercken menschen zo verleyden/
 Dat menschen dooz de menscheydt vande reden scheidē.
 Myn Vader en myn Moeder menschen zyn/ dus dwyck
 Zek willich onder u onredelijck mis byuyck/
 Waerom! bermits wy zien dat kinderen vaercken sneven/
 En lyckwel dat de liefde des ouders is ghebleven

Treur-bly-eynde-spel van ALEXANDER. 1414

In eene stant / ick acht dat ghy nu coek bevindt
Doe dat myn plicht en liefd' d' Ouders sael overwint!
Vergheten wil ick / Vader / 't wurghen mynes lehen.

RO. CL. Wy bidden dat ghy wilt ons dulle doent vergheven.

ALEXA. Vergheven en vergheten / mits het u is leet.

RO. CL. Laet deez' ghenade op uwe Ouders zyn besteedt.

ALEXA. Mijn kroon en ryck is u / en myne liefd' blijft groepende /
Ghy ouders tot uw kind're blijft steeds IN LIEFD' BLOEYENDE.

EY N D E.

Chi sara sara.

AMSTERDAM,

Ghedruyct by Paulus van Ravesteyn,

ANNO 1618.

d. 4393